XXXI. ÉVFOLYAM, 2. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1975. JANUÁR 9.

Ludas Matyi

Sajdik Ferenc rajza

– Olvastuk, hogy sok művelődési házban tornatermet rendeztek be... De a mi falunkban csak italbolt van...

KEDVES LUDAS!

GAZDÁLKODÁSI NÉZETEIM

Hymen-hír: lencse és borsó jegyesek, ásó-kapa, nagyharang — meg a nagyolló választhatja csak el őket.

A lencse hónapok óta eltűnt a piacok és zöldségboltok tájáról, nem tudtuk, hol csavarog. Most kiderült, hogy a borsó után kószált, méghozzá külföldön. Nemrégiben átmenetileg újból megjelent a zöldségboltok polcain importáruként: egy tasak lencse és egy tasak sárgaborsó összecsomagolva, csak együtt lehetett megvenni őket. Így aztán a borsó is kelendő lett: a lencsével együtt elkapkodták. Hajdan, tetszenek rá emlékezni, ugye, egy tál lencséért elsőszülöttséget lehetett vásárolni. Ma már egy tál lencséért csak egy tál sárgaborsót lehet venni. Lehet? Kell!

Az idei lencsehiányból okultam, s beültettem kiskertemet a tavasszal...

Tévedni tetszettek: nem lencsével, dehogyis, az nagy esztelenség lenne! A lencsehiányból ugyanis mások is okultak, az illetékes mezőgazdasági és kereskedelmi szervek is, és megtervezik-szervezik, hogy jövőre legyen elég lencse. Honnan tudom ilyen biztosan? Onnan, hogy ugyanígy voltunk tavaly a krumplival, azelőtt meg a babbal. Ha egyik évben kevesebb van valamiből a piacon, a következő évben annál többet termelnek belőle.

Ennek ismeretében én káposztával ültetem be a kiskertemet. Káposztából most ugyanis sok van, nagyon sok van. (Még az országgyűlésen is szóba került, hogy a gazdaságok nem tudják eladni a káposztájukat, nem veszi át tőlük a MÉK.) Jövőre tehát mindenki kevesebbet fog termelni, s akkor majd a káposztáért fognak úgy tülekedni, mint most a lencséért. Aranybánya lesz az én kiskertem.

(r)

ZAJ

A Dohány és a Kazinczy utca sarkán van a Vas-Edény Bolt fürdőszoba-felszerelés, szerelvény és cső szaküzlete, ahova gyakran szállítanak árut. Van neked fogalmad arról, kedves Ludas, hogy milyen hangja van egy hosszú acélcsőnek, mikor ledobják? És el tudod képzelni, hogy milyen hangorkánt jelent például egy rakomány cső leszórása a teherautóról a járdára? És milyen örömet jelent nekünk, akik sajnos a közelben lakunk, hogy minden darab cső hangját kétszer is élvezhetjük? Amikor hozzák és amikor elviszik.

De kísérőzene is van még. Az érkező teherautók beállása hangos irányítást kíván meg, mivel ugyancsak keskeny a Kazinczy utca: az érkező és induló teherautók miatt az autóforgalom nagyon sokszor leáll, és ilyenkor megszólal a dudakoncert.

A magam részéről úgy próbáltam védekezni, hogy rakodás idején elmentem hazulról. De már tél van és így az idő igazán nem alkalmas arra, hogy sétával nyugtassam meg az idegeimet.

Nagyon sok szó esik mostanában a zajártalomról. Nem lehetne egy kicsit többet tenni a megszüntetése érdekében? Ezt kérdezi tisztelettel:

S. L.
a Kazinczy utcából

MEGÁLL? NEM ÁLL? MEGÁLL!

A Nyugati pályaudvaron a 236/a számú vonat indulása előtt (indul 17.10-kor) kiteszik a táblát a bejáratnál is, a külső „E" vágány végénél is: „Dömösi átkelő megállóhelyen nem áll meg." Ezeket a táblákat következetesen kiteszik, pedig a vonat igenis megáll Dömösi átkelésnél. Megáll a menetrend szerint, megáll az információs iroda szerint, megáll a vonatvezető menetlevele szerint, sőt szerintem is, mivel csaknem minden héten azzal utazom és ott szállok le. Csak éppen a tájékoztató táblák szerint nem áll meg, ami viszont a közönség számára a leghozzáférhetőbb.

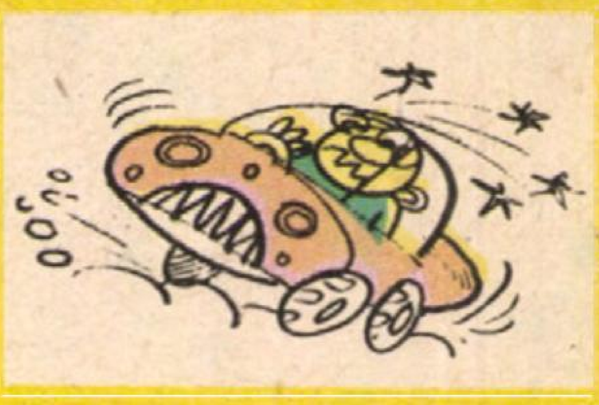
Május óta mintegy tíz alkalommal tettem szóvá különböző helyeken a hibásan kirakott táblákat. (Kalauznak, vonatvezetőnek, ügyeletes tisztnek). Minden esetben megígérték, hogy szólnak és rendbehozzák a dolgot, egyszer-kétszer meg is köszönték észrevételemet, de azóta is maradt minden a régiben.

Kocsis Kálmán
Budapest XIX.,
Kossuth tér 21.

CSEPELI APRÓSÁGOK

1

Csepelen, a Sólyom utcában, az úttest ijesztően hepe-hupás. A gidres-gödrös, sárdagasztó útszakaszon az autók valósággal táncot járnak. A taxisok nem fuvaroznak utast a tengelyt törő utcába. A mentőautó viszont kénytelen bemenni, legfeljebb a beteg szenved: kirázzák a lelkét is szegénynek, amíg bekerül a kórházba.

A Kalamár József úttól a Szentmiklósi útig terjedő, körülbelül 600 méteres összekötő útszakaszra földgyalut, sódert várnak sürgősen az utca lakói!

2

A csepeli Királyerdő nem tartozik a fényesen megvilágított városrészekhez. A gyenge közvilágítás mellett kétszeresen bosszantó, hogy állandó az áramingadozás és gyakori az áramszünet a lakásokban. Az esetek gyakoriságát mutatja, hogy a televízió közelében, minden eshetőségre készen, petróleumlámpa „díszíti" a szobát. Sárga fénye mellett kényszerűen várják a családok, hogy végre főzzenek, mossanak, nézhessék a tévé adását.

Nevükben is megkérdezzük a Budapesti Elektromos Műveket: mivel magyarázzák a királyerdői sötétséget?

(f. i.)

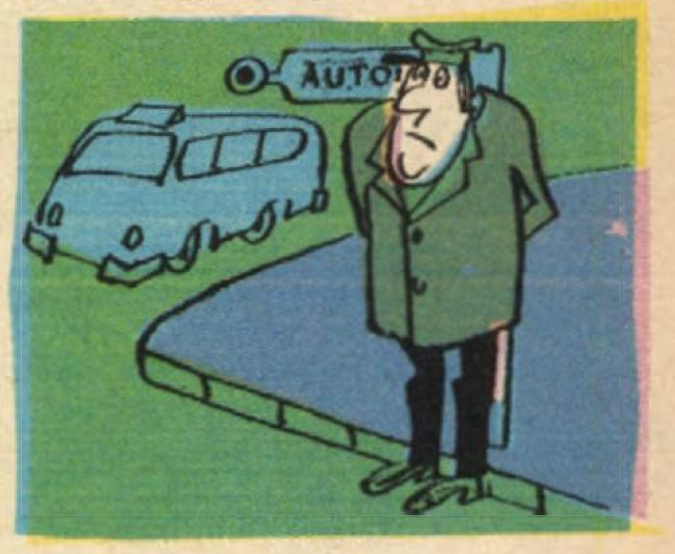
NEM HISZEM

Lapunk december 12-i számában kis cikk jelent meg Luxusjárat címen. Ez az 5-ös autóbusznak közismert hibáiról, a 105-ös járatnak helytelen, s majdnem felesleges beállításáról szólt.

Másnap a Júlia utcai megállónál a reggeli és délutáni csúcsforgalomban ott állt egy derék autóbuszvezető, s figyelte a kocsikat. Napokon keresztül állt ott. Beszéltem vele. Elmondta, hogy egyet ért az utasok véleményével, mivel „normális körülmények" között ő maga is ezen a vonalon vezet, de...

a 105-ös beállítása kétségtelen jószándékú cselekedet volt, s nem tudhatták, hogy inkább ront, mint javít a helyzeten. (Helyesebb lenne egy betétjárat a Pasaréti tér és Moszkva tér között — és *sokkal-sokkal olcsóbb!*) A járatok megváltoztatása azonban vagy fél évig tart, mert ahhoz különböző engedélyek kellenek.

Nos, én nem hiszem, hogy csak akkor kell odaállítani valakit a helyzet megvizsgálására, ha az ilyen körülmények a nyilvánosság elé kerülnek. Tudom ugyanis, hogy erről a

problémáról már sokan szóltak, s írtak a BKV-nak. Magam is beszéltem telefonon az autóbuszüzem forgalmi főosztályának a vezetőjével (Stáhl István elvtárssal) vagy két hónapja.

Nem hiszem továbbá, hogy bizonyos engedélyek beszerzése egy fél évig tartson (különösen, ha több ezer utas érdekéről van szó).

Egyébként azóta az 5-ös autóbuszjárat *mintha* jobb lenne egy. ici-picit. Vagy ez csak képzelgés?

S. L.

HARMADOSZTÁLYÚ TISZTASÁG

Betértünk feleségemmel a Nyugati pályaudvarnál levő Marx téri nagy önkiszolgáló étterembe. Az elfogyasztott ételek kitűnőek voltak, de a higiénia teljes hiánya felháborított.

Míg én „önkiszolgáltam" magunkat, feleségem egy szabad asztalhoz ült, s a márványlapon leves- és ételmaradékokat látva így szólt az egyik éttermi dolgozóhoz: „Kérem, szíveskedjék törlőruhát, vagy papírszalvétát adni az asztal letörléséhez." „Ez nem I. osztályú, sem II. osztályú, hanem III. osztályú üzem. Jól néznénk ki, ha mindenkinek papírszalvétát kellene adni!"

Később a tányérokat összeszedő néninek sem volt fontos a márványlapot letörölni a karján levő törlőruhával.

Nagy kár, hogy a III. osztályú éttermekre nem terjesztik ki a tisztasági követelményeket.

Dobosy István
nyugd.
Veresegyház

GÁZRA VÁRVA

Még 1972-ben beadtam propán-butángázra az igényemet. Visszaigazolták, 9612. sorszám alatt nyilvántartásba vették, ígérték, hogy 1974-ben bekötik.

Idén nyáron, amikor megszületett a második gyermekem és beköszöntött a kánikula, megsürgettem. (Mivel néhány „tudós" öregasszony azt mondá, ilyen esetben soronkívül bekötik.) Megnyugtattak, legyek türelemmel, 1974. IV. negyedévében bekötik. Előtte 30 nappal értesítenek. Immár elmúlt a december is és sehol semmi.

Viszont arról tudomásom van, hogy az elmúlt napokban második palackot kaptak egyesek. Miért nem azokat elégítik ki, ahol még az elsőre várnak?

Tamás Lajosné
Kismaros,
Kossuth u. 44

A CÍMZETT VÁLASZOL

A jászfényszarui sajtgyár jövőbeni sorsát illetően az alábbiakról tájékoztatjuk Önöket.

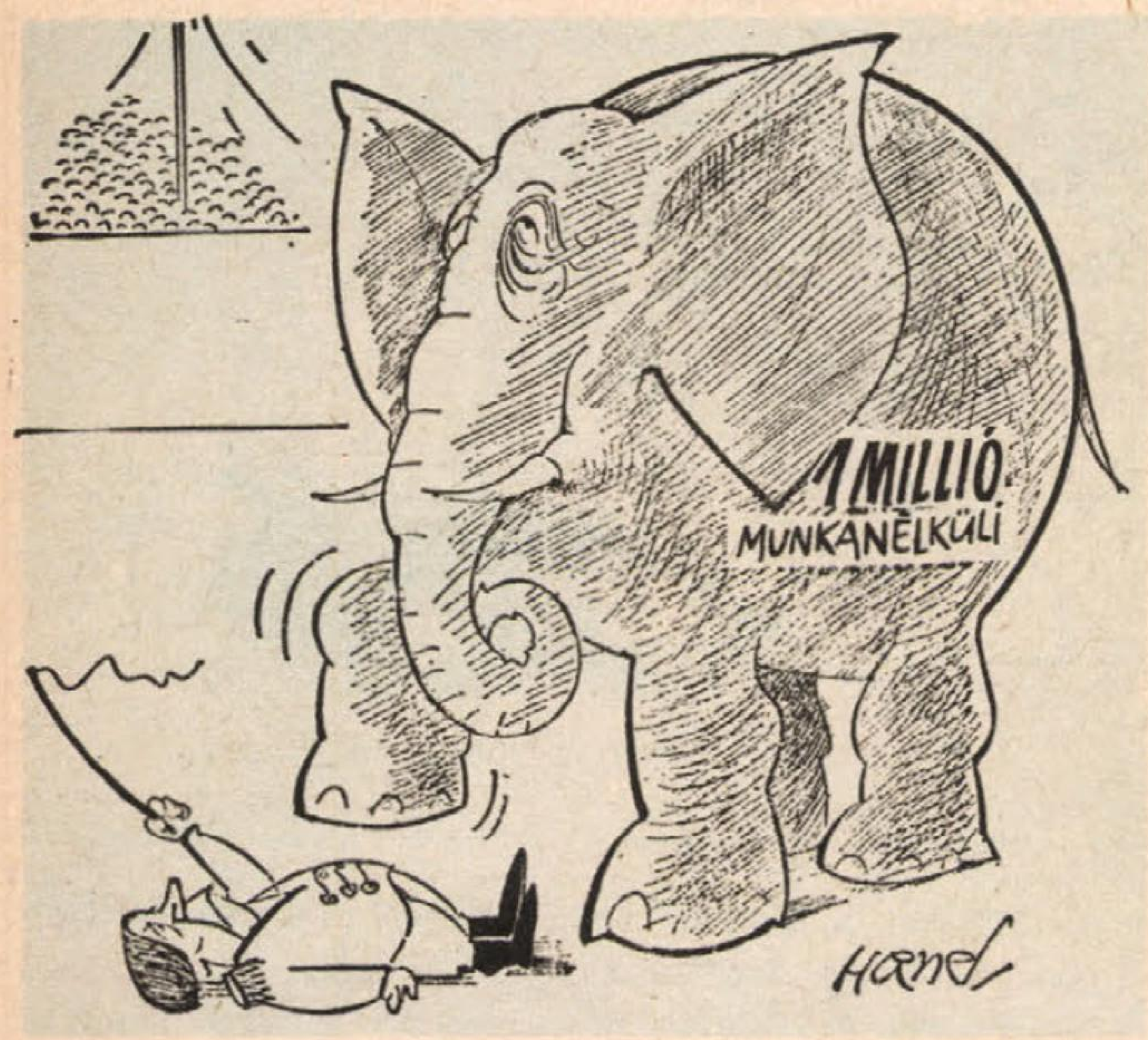
A jászfényszarui kis üzem állapota, munka- és szociális körülményei valóban nagyon elavultak, de a korlátozott anyagi lehetőségek miatt előbb kellett Szolnok megyében a szolnoki, jászberényi és karcagi üzemek rekonstrukcióját megvalósítani, amelyekből a megye lakosságát látják el tejjel és tejtermékkel.

Az 5. ötéves terv során tovább folytatódik az ipar korszerűsítése, ésszerű koncentrálása és szakosítása. A jászfényszarui kisüzem nem alkalmas arra sem telephely, sem épület, sem pedig közműellátottság szempontjából, hogy ott korszerű, termelékeny gyártóvonalakat lehessen létesíteni. Jelenleg már folynak a felmérések a pálpusztai sajt termelésének elhelyezésére más üzembe, így várhatóan a jövő évben a jászfényszarui üzemben a termelés megszűnik.

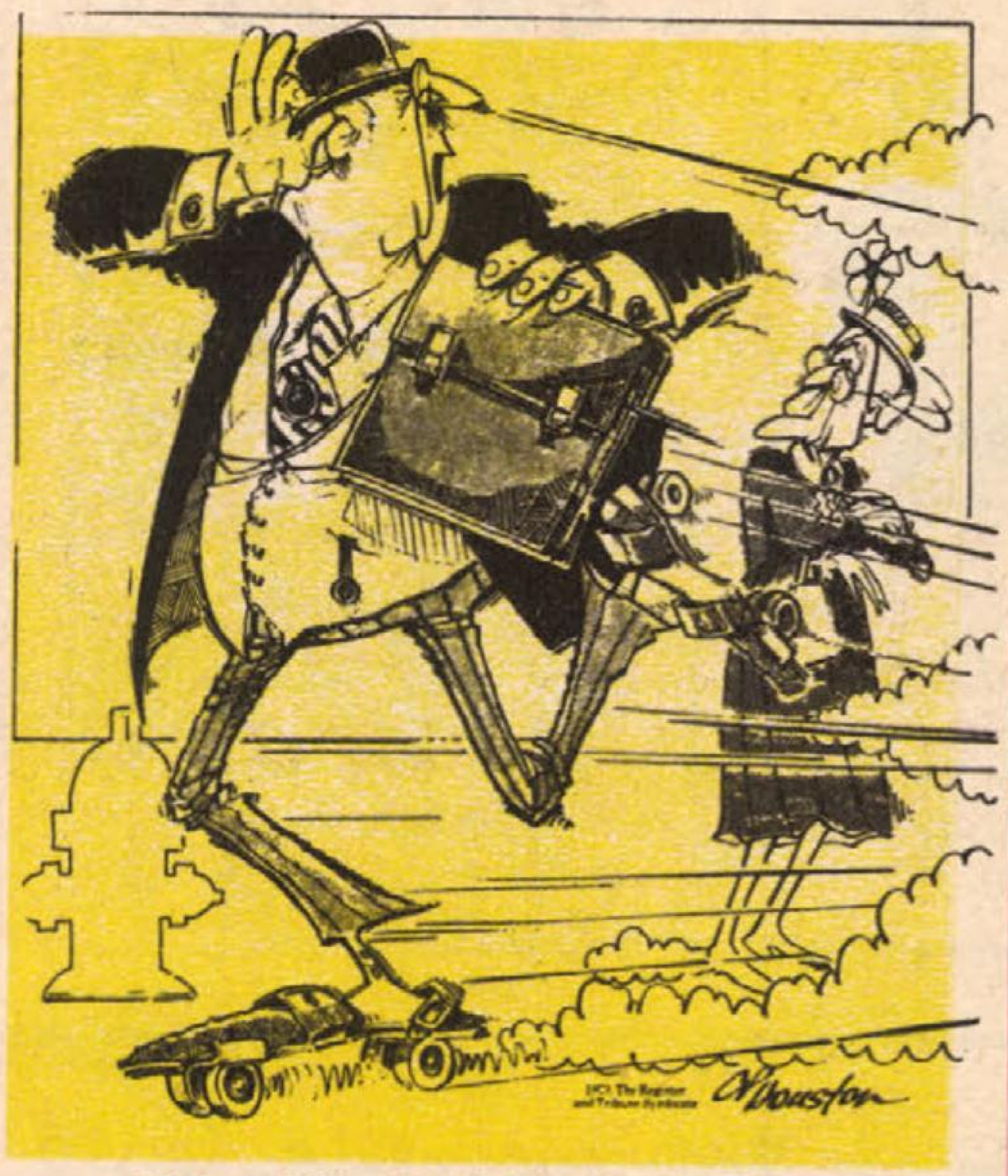
Martin Győző
műszaki ig.
Tejipari Vállalatok Trösztje

MIRŐL RAJZOL A NYUGATI SAJTÓ?

SCHMIDT, A NAGY IDOMÁR, AZ NSZK-BAN

(Deutsche Zeitung, NSZK)

– Miért bámul? Takarékoskodom a benzinnel!

(The Christian Science Monitor, USA)

Ahogy egyesek Angliában elképzelik a nemzeti egységet...

(Morning Star, Anglia)

ELCSÍPETT BESZÉLGETÉSEK

1

— Maga hogy indul el reggelente?

— Ne is kérdezze! Mióta hidegre fordult az idő, előre félek az indulástól!

— Akkor kezet foghatunk. Nálam is a reggel a legkeservesebb. Aztán már semmi baj, napközben; csak ne kellene elindulni!

— Nekem mondja? Nálam borzasztóbban senki nem indul, reggel. Engemet a feleségem úgy szokott megtolni, hogy eregygyek már! Különben egyhelyben szerencsétlenkedek!

— Fantasztikus hasonlóság! Akkor magának el merem mondani: egy jó félórával korábban indulok el mostanában, hogy el ne késsem a hivatalból. Maga szerint ez így természetes? Szerintem nem!

— Szerintem igen. Ez már a korral jár. Próbáljon beletörődni!

— Hogyhogy a korral? Pár évvel ezelőtt még nem indultam ilyen nehezen. Csak most érzem ezt a merevséget, így reggelente. Semmi sem mozog rendesen, semmi sem forog simán, minden nyekereg, ropog. Mintha rosszul lenne olajozva.

— Az olajozásnak ehhez semmi köze, inkább az indító-motorban lehet a hiba! Nem volna szabad így kimerülni!

— Szabad vagy nem szabad, ha egyszer így van! Ha egyszer ötven évet szolgált le becsülettel az a motor!

— Ötven évet? Hát milyen autója van magának?

— Nekem autóm? Sosem volt autóm, hogy jön ez ide?

— Hát nem arról beszél, hogy milyen nehezen indul el reggel?

— De igen! Hogy a feleségem úgy taszigál ki az ajtón, mert a lábaim nem indulnak!

— Érdekelnek is a maga lábai! Nekem az autóm nem indul rendesen! És még hallgatom magát! Legalább segítsen most megtolni a kocsimat!

— Mit képzel! Ezzel a két rossz lábammal?...

2

— Nem tudom, miért panaszkodik, hogy alig jön ki a fizetéséből! Úgy tudom, hogy kétezeregyszáz forintot kap havonta, ha nem emelték azóta...

— Ha éppen tudni akarja, azóta kétszázzal emelték, és így sem jövök ki belőle.

— Akkor a hibát önmagában keresse. Tudja, én mennyiből jövök ki, körülbelül? Háromszáz forintból havonta!

— Bolondnak néz?

— Várjon csak: ebben a háromszázban nincsen benne a lakbér, gáz-villany, fűtés!

— Akkor sem hiszem el,

hogy háromszázból! Hát hogy él maga?

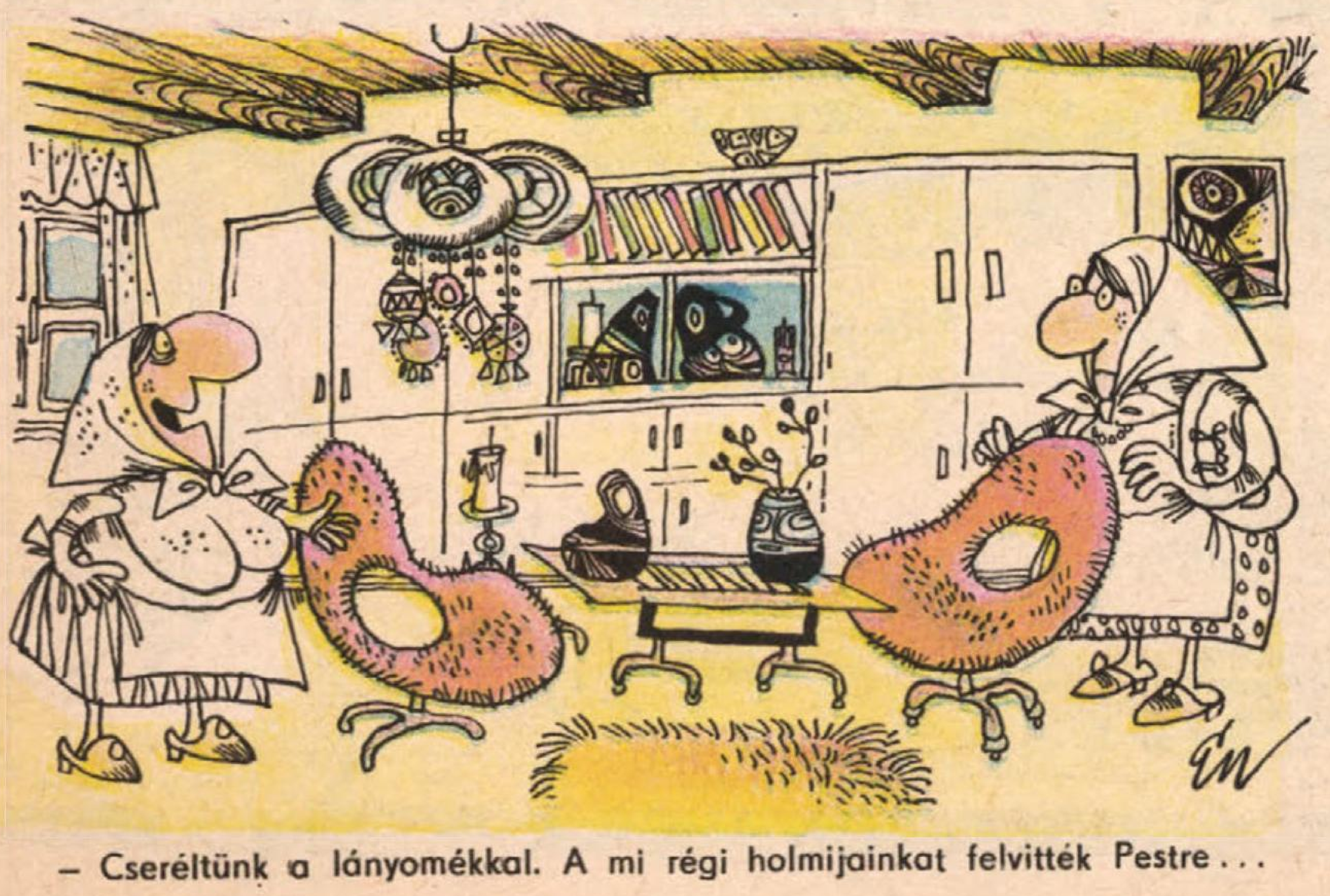
— Mértékletesen, ha akarja tudni, de nem éhezem. Soroljam? Naponta fél kiló kenyér, még sok is kalóriában, ezért megpirítom. Nem üresen, mert nem vagyok fakír, na annak vélne! Zsíros pirítóst eszem, valódi orosz teával! Nem gyökereket rágok, havi háromszázból, ha arra gondolt volna! Fél liter tej. Számítsa ki az eddig felsorolt kalória-értékét! több nem kell egy egészséges embernek! És mindez nem került többe hét forintnál, naponta. Így amit esetleg megkívánok még hozzá, megveszem, nem spórolok magamon! Egy tojás, tíz deka párizsi, egy narancs, hát mennyit egyek? És négy-öt cigaretta, naponta, többet nem kívánok!

— Hihetetlen, de el kell hinnem, mert előttem számította ki! És minden csodálatom az öné, a mértékletességéé! És mióta él így?

— Tegnap óta! Az ünnepek alatt kétszer volt nikotinmérgezésem, háromszor elrontottam a gyomromat és hatszor voltam ittas! Hát kutya legyek, ha nem jövök ki tíz forintból, naponta!

Somogyi Pál

RÉGI PARASZTBÚTOR A DIVAT

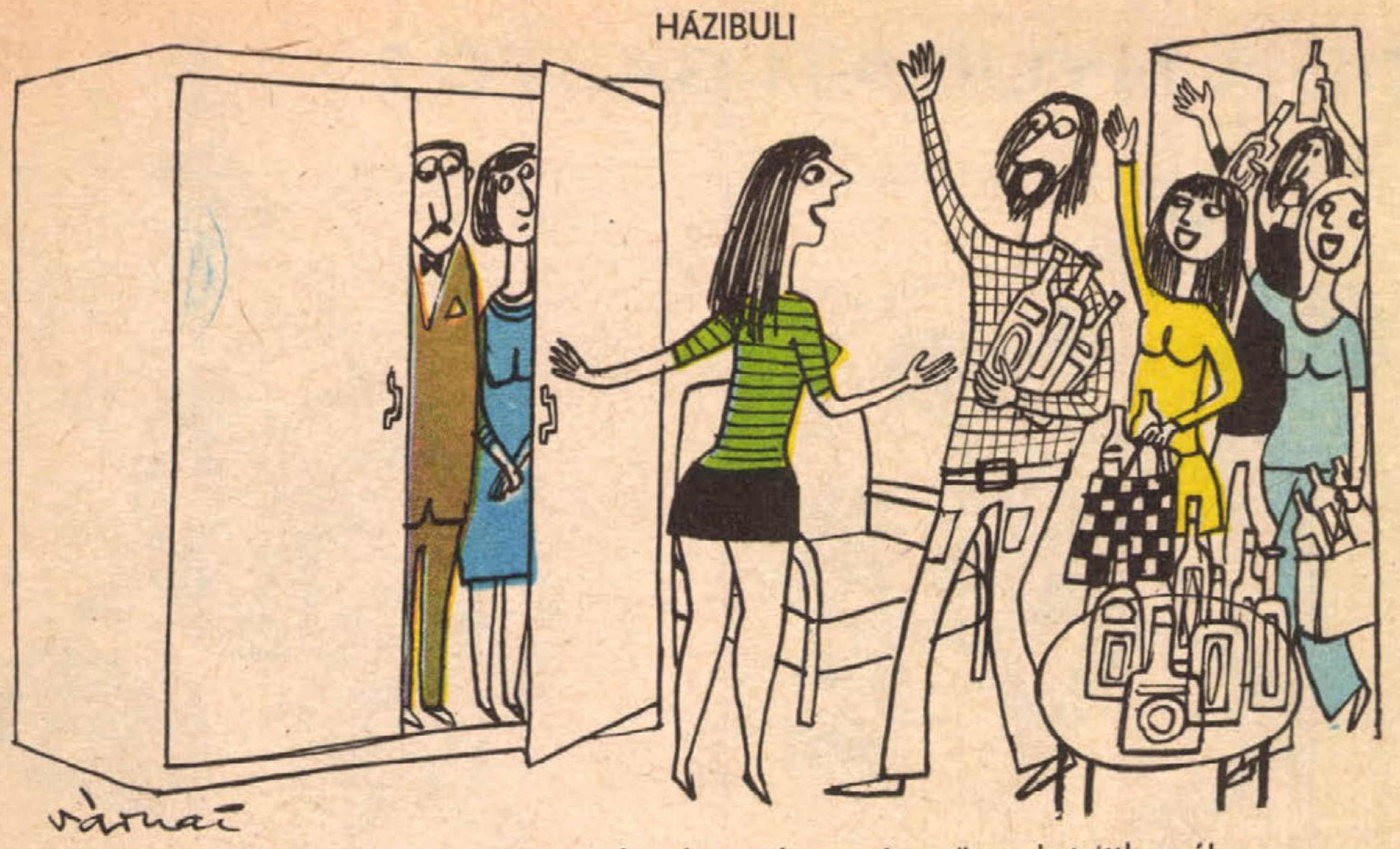
– Cseréltünk a lányomékkal. A mi régi holmijainkat felvitték Pestre...

TÉLI MEGLEPETÉS

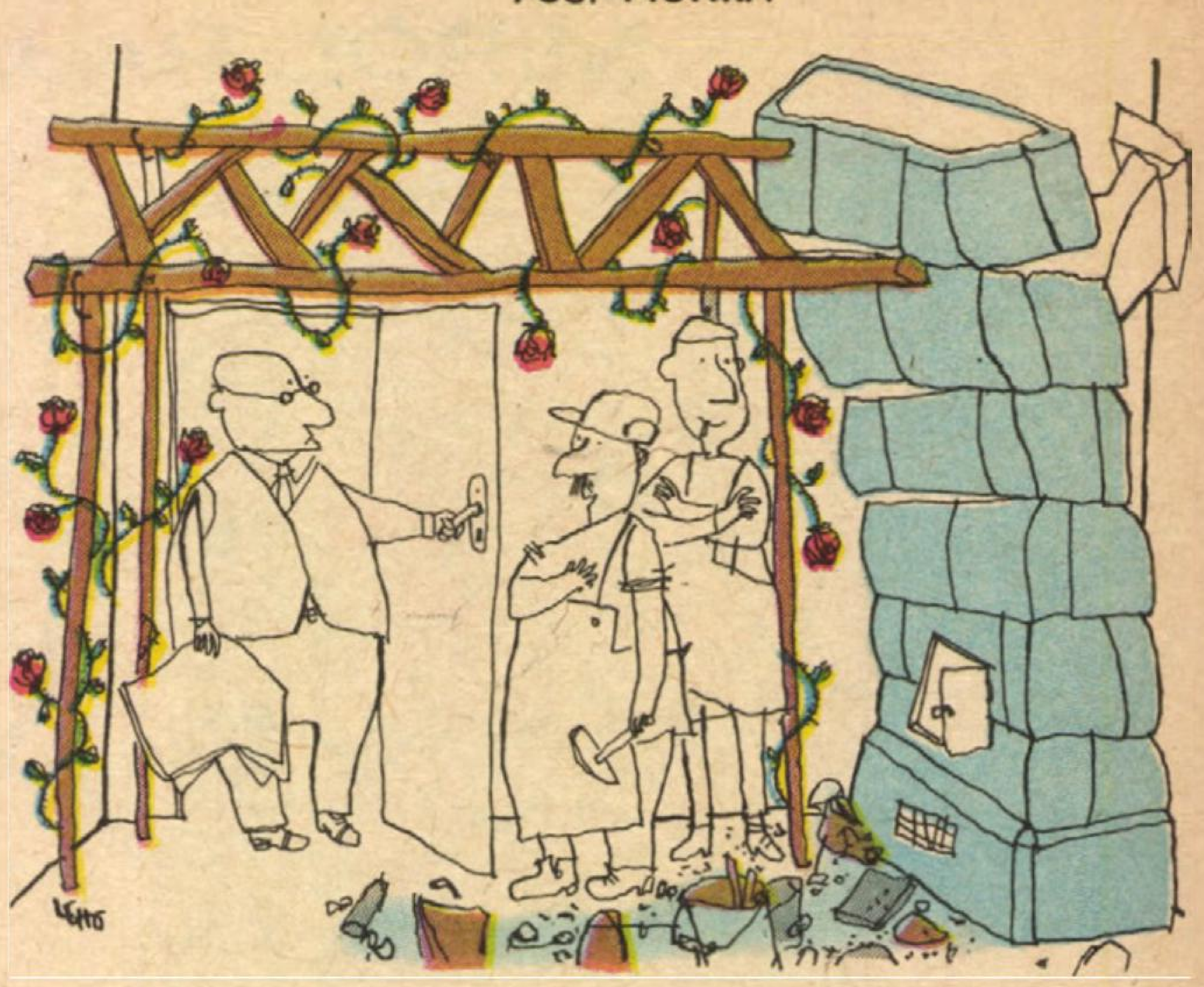
– Ismét valami hőhullám vonult végig hazánkon..

HÁZIBULI

– Ebben a hidegben nem volt szívem elzavarni az öregeket itthonról...

FUSI MUNKA

– Nem tetszik kedvelni a rózsát?

Levélváltás a gépek kihasználásáról

Kedves Szerkesztő elvtárs!

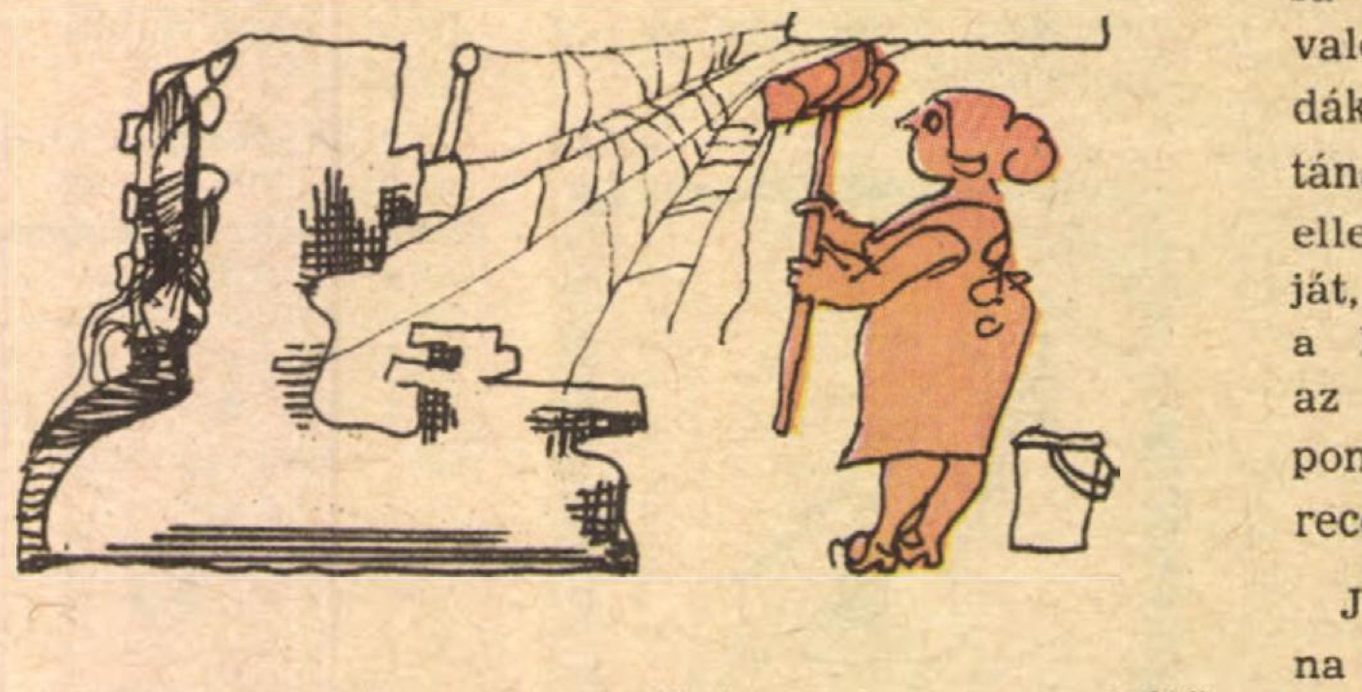
Amiről az országgyűlés költségvetési beszámolójában és vitájában szó esett, olvashattuk az újságokban. Nem olvashattuk azonban, amit a tévében láttunk és hallottunk: egy képviselőnő felszólalásában megemlítette, hogy az országgyűlés déli szünetében két Pest megyei vállalatot hívott fel telefonon. Az iránt érdeklődött, hogy a drága pénzen vásárolt gépeket mennyire tudják kihasználni. Az egyik nagyüzemnél 15%-ban, a másiknál 33%-ban jelölték meg a gépek állásidejét. Én ezt a két példát nagyon szemléltetőnek tartom. Kár, hogy az újságok ezt kihagyták, pedig a termelés növelése szempontjából nagyon tanulságosak volnának. Vagy lehet, hogy tévedek?

Kedves Olvasónk!

Nem téved: az újságok más részleteket közöltek a felszólalásokból, mint a tévé. A képernyő vizuálisan hat a nézőre, ezért figyelt fel ön is a szokásosnál élesebben a képviselőnő felszólalására. Ettől eltekintve: az újságok többségéből valóban kimaradt a felszólalásnak az ön által említett részlete. A lapok korlátozott terjedelműek: minden nem fér el a hasábokon. Ahogy szakmai nyelven mondják, az oldalak nem nyúlnak, nem gumiból vannak, hanem papírból. Bizonyára még sokat olvashat az országgyűlésen elhangzottakról, hiszen az 1975 évi esztendő gazdasági- és pénzügyeit tárgyalták és még csak az év első napjaiban vagyunk.

A gépek kihasználásának az ön által idézett 15, illetve 33%-os hiánya természetesen azt jelenti, hogy abban a két gyárban ilyen mértékben állnak a gépek és nem teljes három műszakban dolgoznak. Helyes és indokolt volt tehát a képviselőnő kritikai észrevétele.

A bírálat engem emlékeztet és megnyugtat. Emlékeztet arra, hogy milyen nagy utat tettünk meg: valamikor — nem is olyan régmúlt időben — gyakran a gyárudvaron ládákba csomagolva vagy csupaszon álltak a gépek, mert nem jutott fedél a gépek fölé, vagy — esetleg egy-egy alkatrész hiánya miatt — nem volt mód az üzemeltetésükre.

Ez persze csak sovány vigasz lehetne, de mint említettem, a bírálat engem nemcsak emlékeztet, hanem meg is nyugtat. Bízom ugyanis abban, hogy az országgyűlésen elhangzottak után a gépek jobb, illetve teljes kihasználásának a titkára éppenúgy rájönnek a szakemberek, mint ahogyan megtalálták annak a módját is, hogy ne verje eső, ne fújja szél és hó a ládákba csomagolt (vagy nem csomagolt!) drága import-gépeket.

A napi sajtó akkoriban gyakran hírt adott ilyen jelenségekről és most eljutottunk addig, hogy már *csak* a gépek kapacitásának teljes kihasználásáról van szó. Kétségtelen, hogy ennek szorgalmazásában jelentősége lehet az említett parlamenti felszólalásnak. Országos méretekben szinte felbecsülhetetlen gazdasági előnnyel járna, ha a felszólalás hatására mindenki, akit illet, tenne is valamit.

Annyit, amennyit az országgyűlési képviselőnő tett, amikor az ebédszünetet felhasználva felhívta a gyárakat, hogy felszólalása pillanatában ismerje a valóságos helyzetet és példákkal bizonyítsa bírálatának helyességét. Hogy ellenőrizze a saját munkáját, jól tájékozódjék, ami a hibák kiküszöbölésének az egyén és a köz szempontjából a leghasznosabb receptje.

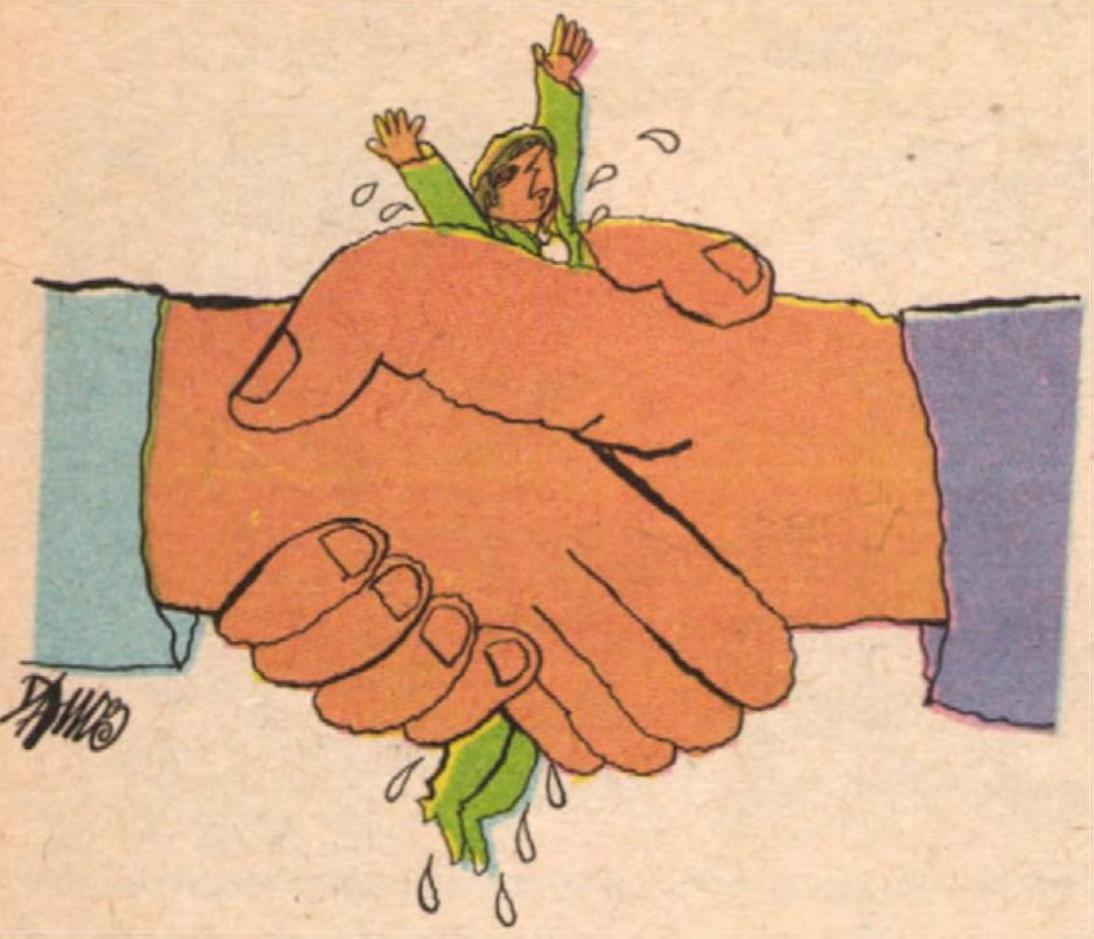
Jó recept! Hasznára volna minden vezetőnek minden szinten: az iparban, a kereskedelemben, a mezőgazdaságban, a vállalatoknál és az intézményeknél egyaránt. És hasznára volna — természetesen — az államháztartásnak is!

Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

ÉRDEKSZÖVETSÉG

Fent, az erkélyen, nagy műgonddal
a Múzsa portalanít ronggyal;
rázza a rongyot, mint a szélvész.
Meneküljünk!
Ez termelői porkimérés!

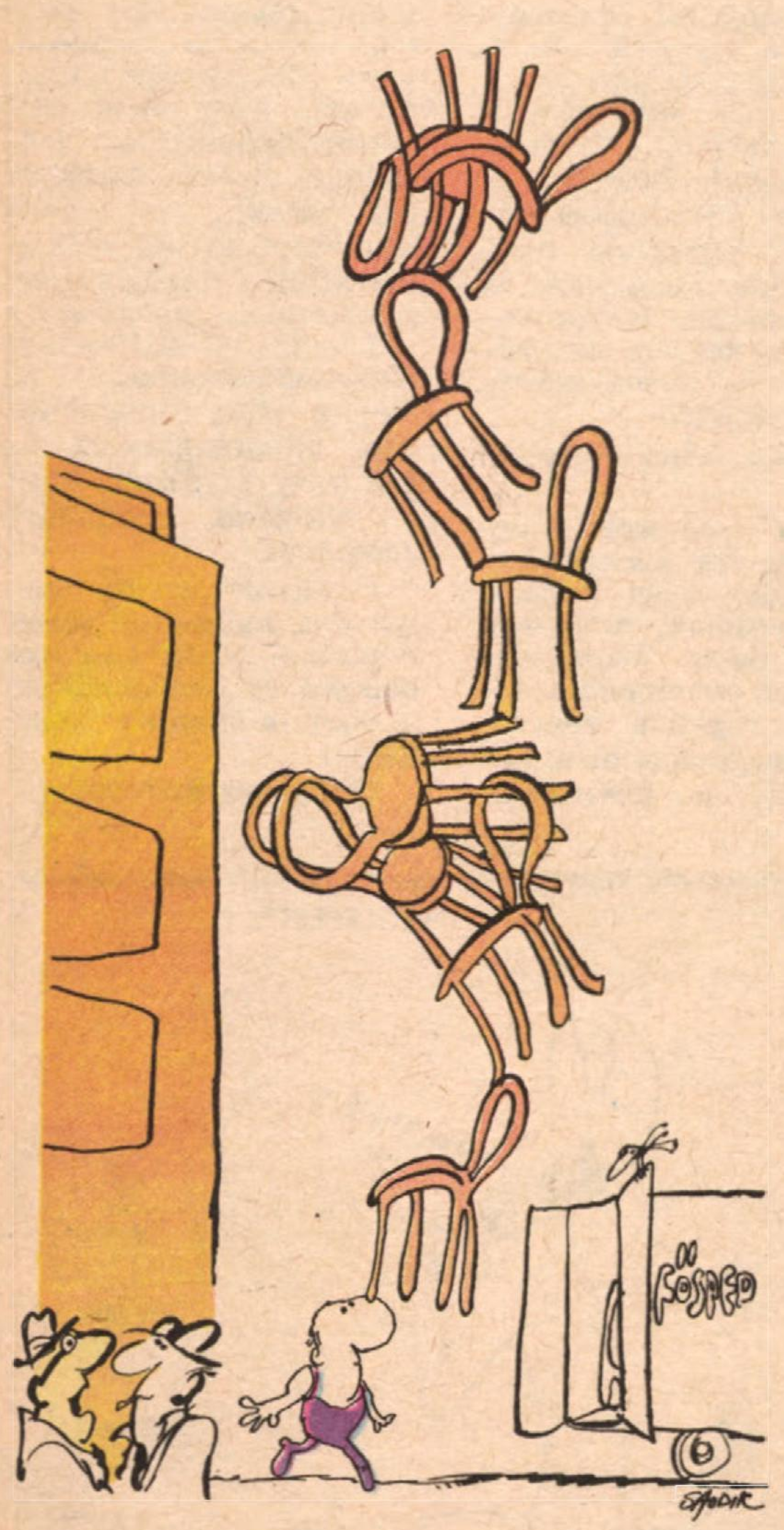
Lent, a pincében (konkrét példa)
nem versel – termel a poéta:
szenet lapátol szittya hévvel.
Költészetét
majd ez tölti meg melegséggel.

Székely Dezső

SZÁLLÍTÁS

– Lassan pakol az igaz, de ő visz bele művészetet a szakmánkba...

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Ez például egy fogyasztó-toronyház...

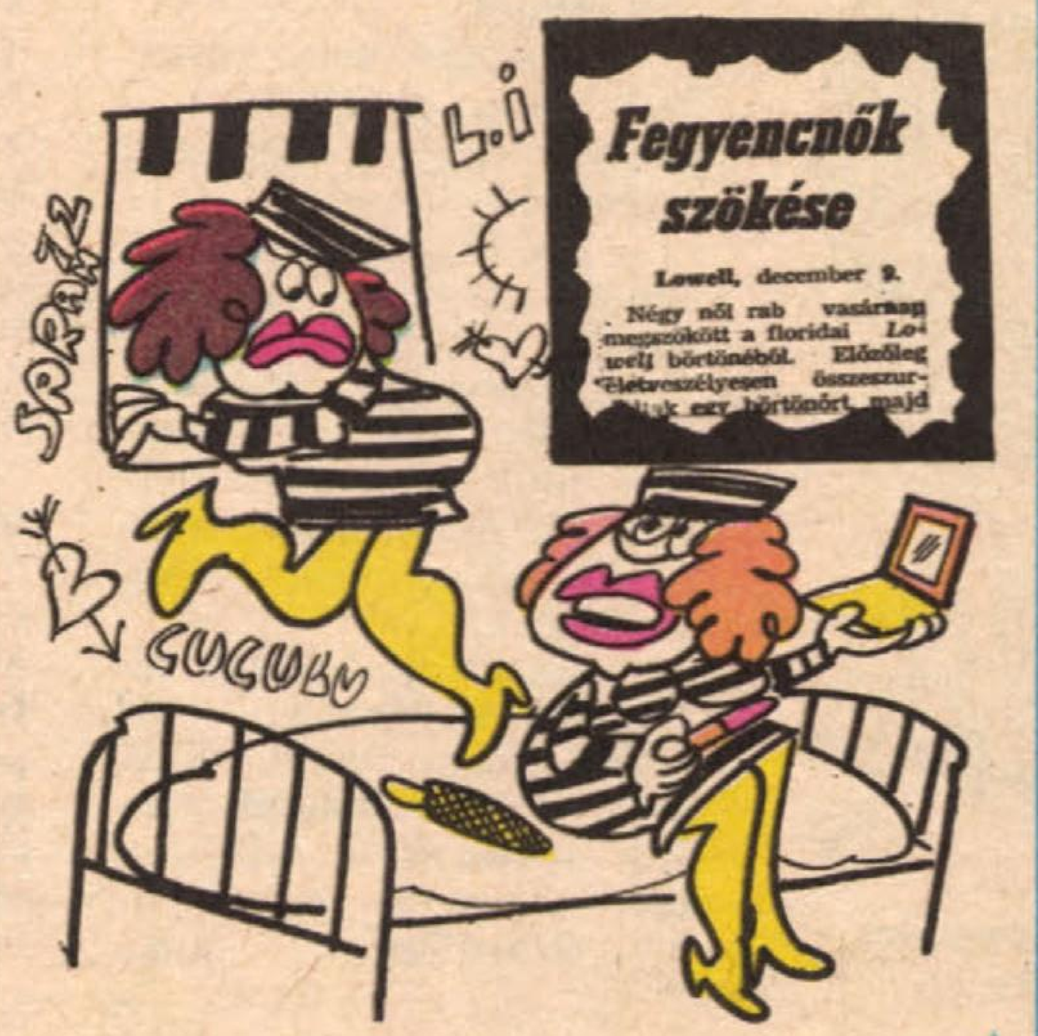

Újévi toporgó. Előadja az üvegvisszaváltók tánccsoportja.

– Itthon van az olajsejk?

– Te csak rohanj, drágám, én ilyen arccal nem megyek ki az utcára.

– Mikor tanultak meg ilyen pompásan úszni? – Az őszön, mikor a kukoricát törtük...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Fejlődik a technika

— Képzelje, Sajónád és Belsőbőcs között ellopták a sürgönyvezetéket.
— Nagyszerű, fejlődik a technika.
— Micsoda beszéd! Hol itt a technika fejlődése?
— Hallja, most már drótnélküli távíróösszeköttetés van a két község között.

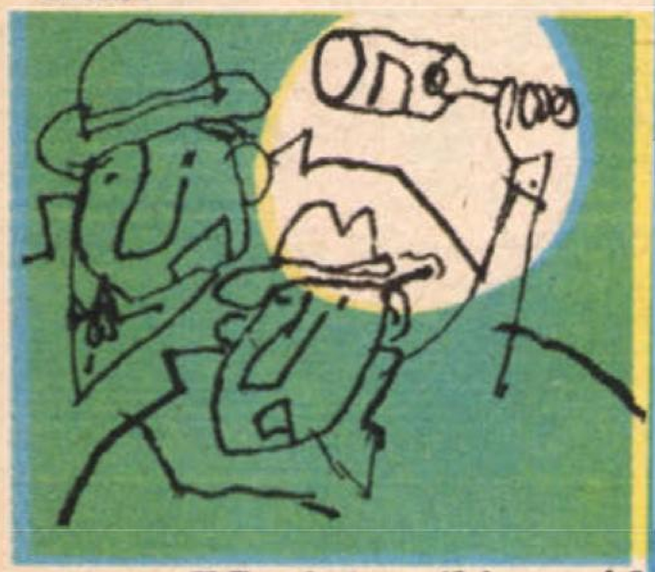
A VEGETÁRIÁNUS

TRIBÜN

Angliában folytatódnak a focibotrányok. Amikor a Fulham szurkolói a legutóbbi mérkőzés után kifelé indulták, a kijáratnál óriási táblára bukkantak:

„Uram, ön most elhagyja a sporttelep területét. Kérjük, viselkedjék ismét normális emberhez méltóan!"

Az FC Asby (kis svéd csapat) 20:2-re verte az AC Somment (egy még kisebb svéd csapatot).

— Számított-e ilyen eredményre? — kérdezték Sjöberget, az Asby edzőjét.

— Dehogy. Álmomban sem gondoltam, hogy két gólt kaphatunk.

*

A portugál riporterek észrevették, hogy Eusebio minden mérkőzés előtt rövid fohászt rebeg. Megkérdezték: mit mond ilyenkor?

— Nagyjából ennyit: „Uram, add, hogy ellenfelem vézna, gyáva, nyápic, lassú és ütődött ember legyen. Nem baj, ha imádja a futballt, de utálja szívből a testtel való játékot!"

Milliós szerződések? Sztárgázsi? Mindez újabb keletű dolog. Denis Law, az angol és skót futball most visszavonult világnagysága legalábbis a következőket mesélte:

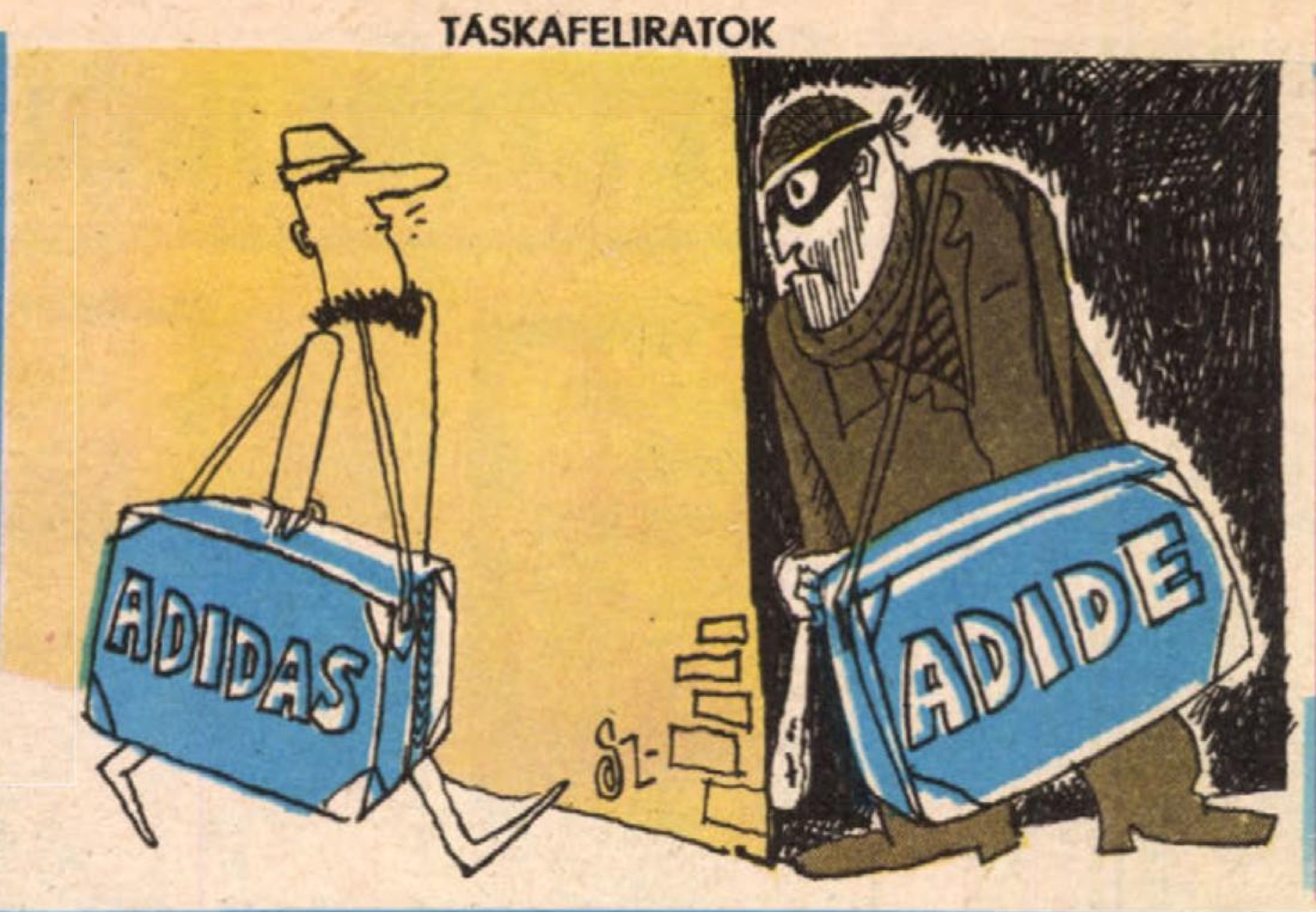
— Első profiszerződésemet — vagy húsz évvel ezelőtt — egy eszpresszóban írtam alá. Ötven fontot kaptam. Végül ráadásnak még egy inget is kiharcoltam magamnak. Ennek fejében azonban a menedzser kávéját nekem kellett fizetnem.

*

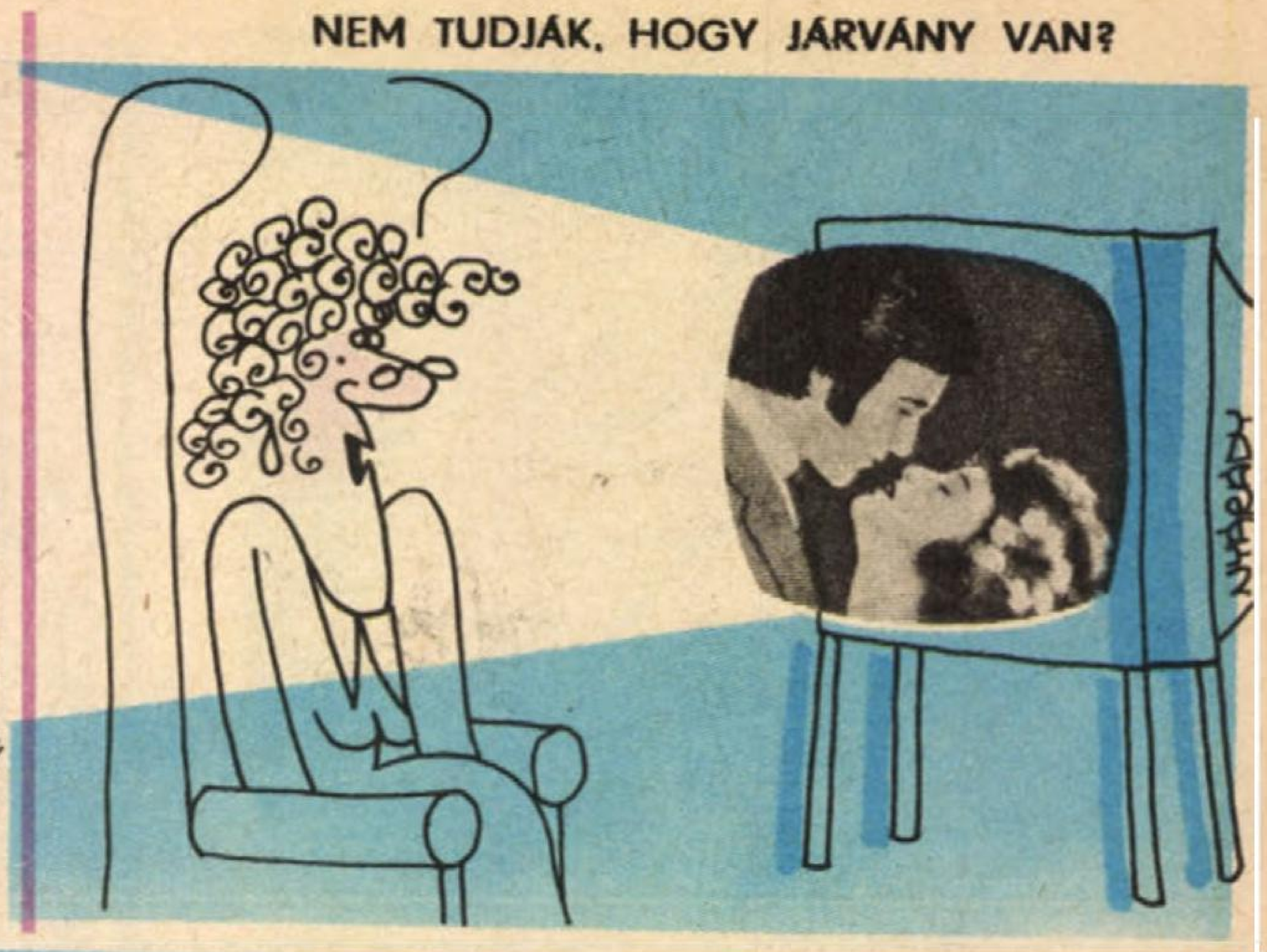
Az AS Róma vezetősége levelet kapott a Lazio elleni rangadó előtt: „Ha VI. Pál pápa megjelenne a mérkőzésen, minden bizonnyal találnának a számára egy helyet. Nos, biztosan tudom, hogy a pápa nem lesz ott. Ily módon nyugodtan elküldhetik címemre az ő jegyét." Megkapta.

(p. p.)

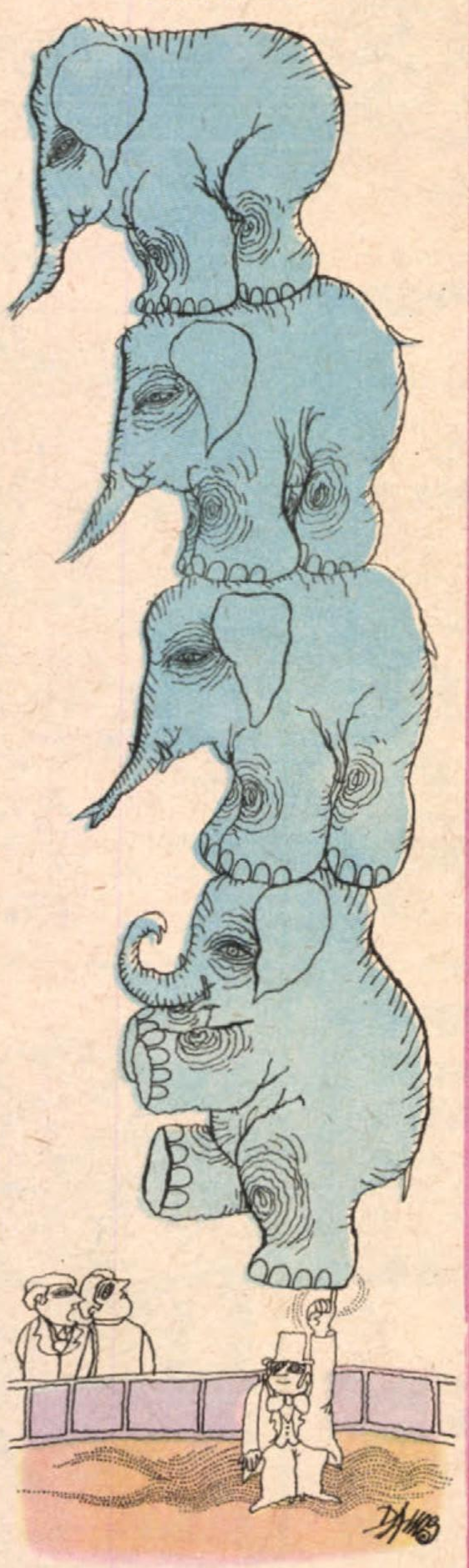
TÁSKAFELIRATOK

NEM TUDJÁK, HOGY JÁRVÁNY VAN?

PRODUKCIÓ

– Ezt kellene meghívni a súlyemelő keretbe...

HALLGATÁS

A napokban ismét Európa legszebb ősparkjában jártam, a festői szépségű Almássy téren. Egy ajánlat vonzott oda, melyet a közeli hirdetőoszlopon olvastam:

SZERÉNY DÍJAZÁSÉRT, HA KELL, ÓRÁKIG IS HALLGATOK! SZOCIÁLIS SZEMPONTBÓL RÁSZORULTAKNAK ÁRENGEDMÉNY!

Droznicsek Árpád
humanista
Almássy tér,
a homokozótól jobbra
a negyedik pad

Droznicsek kigombolt télikabátban ült a padon és hideg sülttököt majszolt.

— Jó étvágyat. Nem fázik Droznicsek? — kérdeztem a nagy emberbarátot.

— Cseppet sem fázom. Fűt az a csodálatos jóérzés, hogy segíthetek embertársaimon.

— Az új esztendőben mivel lep meg bennünket?

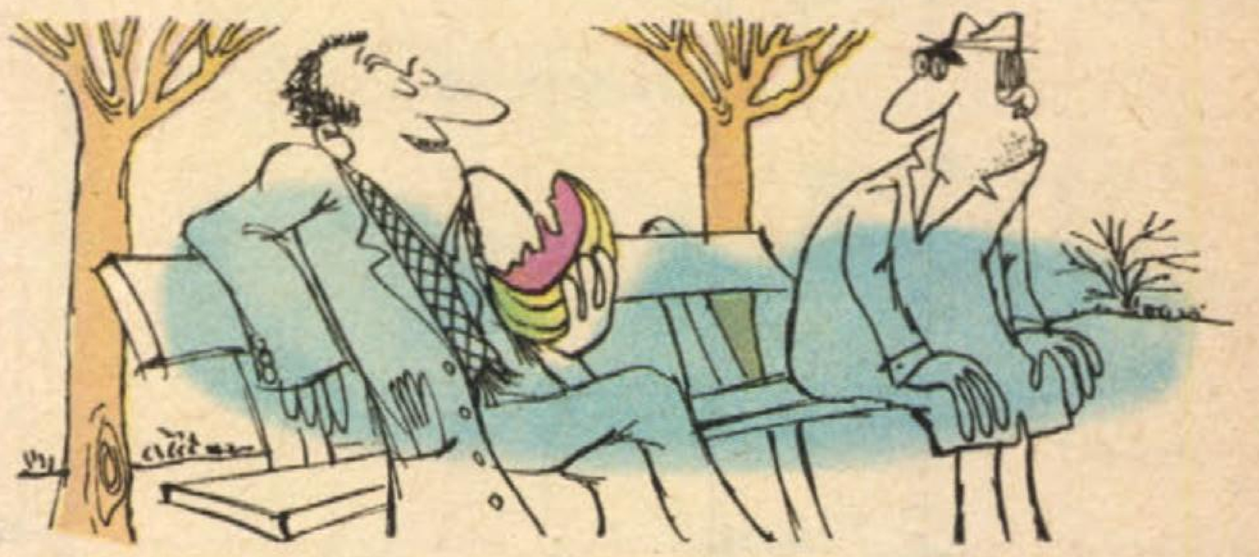
— Misszióm lényege: ha kell, akár órákhosszat ülök az ügyfél mellett, és nem szólok hozzá egyetlen szót sem. Hallgatok.

— És miről hallgat, ha szabad kérdeznem? — érdeklődtem némi éllel. Droznicsek a bölcsek szelíd mosolyával folytatta:

— Szavaiból maró gúnyt érzek kicsengeni, de én az egész Emberiséget szolgálom, s ettől nem tántoríthat el senki és semmi. Azt kérdezi, hogy miről hallgatok? A legkülönbözőbb témákról. Zenéről, irodalomról, politikáról, érzelmi problémákról, a zöldség piaci áráról, a házkezelőség munkájáról, a kutyabarátok gondjairól, meghallgatom a legújabb viccet, pletykát, értesülést. Nem szólok egy szót sem a kor divatjáról, Einstein relativitáselméletéről, a vállalati ellenőrzések hiányairól. Egyszóval hallgatok. Csendben ülök az illető mellett. Megpróbálom a dolog lényegét bővebben elmagyarázni, hogy megértse.

— Megtisztelő — bólintottam.

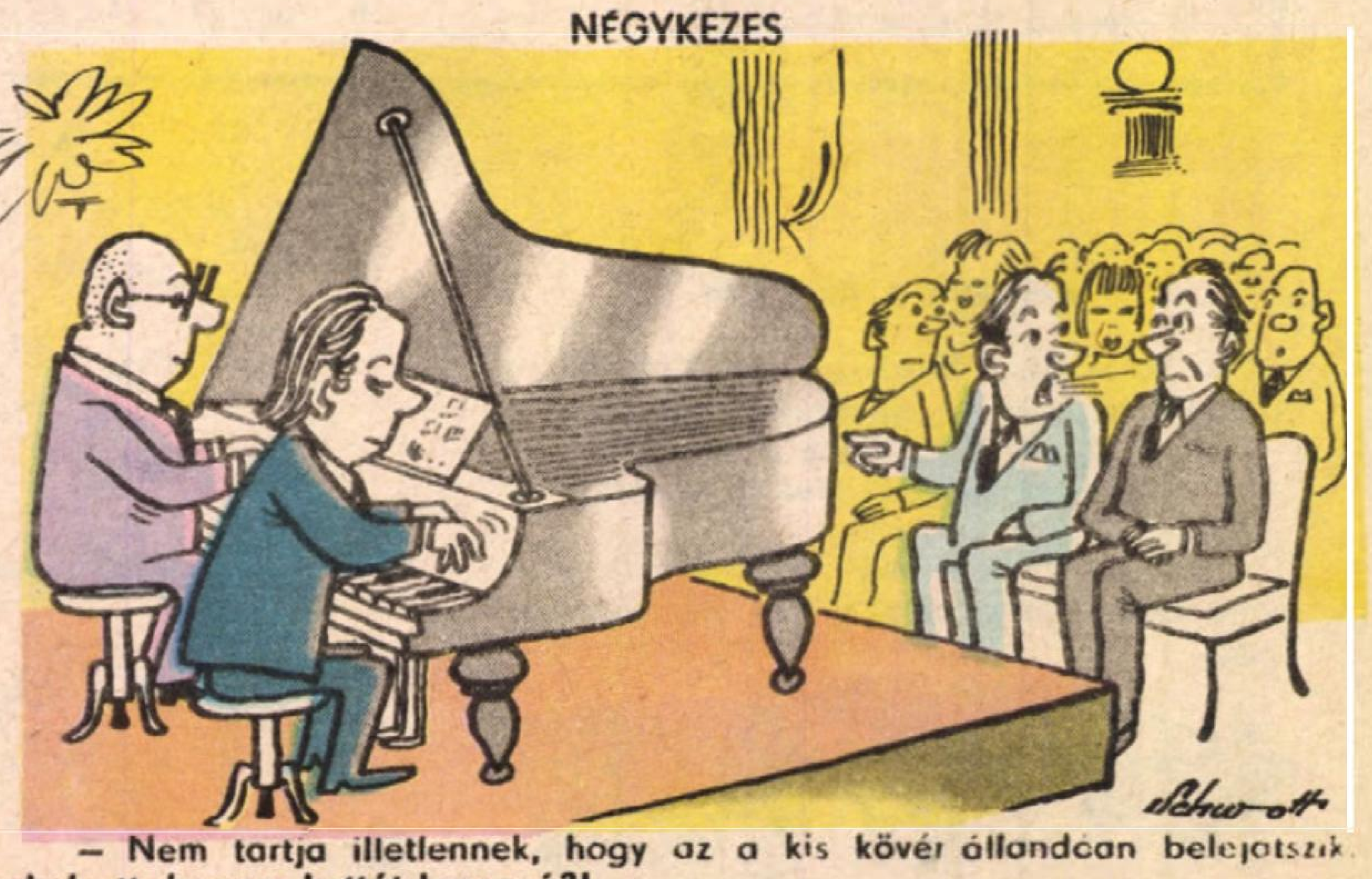
— Az emberek úgy vágynak egy kis csendre, mint egy szelet foszlós, friss kenyérre, mint egy pohár tiszta vízre. Milyen sok értelmetlen fecsegést vagyunk kénytelenek meghallgatni a villamoson; a presszóban akaratlanul is végig kell hallgatnunk szomszédaink tereferéjét; a munkahelyen sok kollégának — ha szabad így mondanom — be nem áll a szája: fecseg, csacsog, már fáj a fejünk, már lüktet az agyunk, de nincs menekülés. És otthon a férj, aki mindenféle unalmas témával traktál, és a feleség, aki egész estét betöltően beszél. És a szomszéd, és a fodrász... Nem is folytatom tovább. Én segíteni akarok a szenvedőkön! Be akarom bizonyítani, hogy nem kell elmenekülniük a magányba, hanem találhatnak valakit, aki mellé leülhetnek és aki órákon keresztül, csodálatosan, szívderítően, mámorítóan tud hallgatni. Aki mellett elgondolkodhatnak az élet, a világ múlandóságán, eltöprenghetnek az élet nagy kérdésein. Mert a hallgatás csodálatos adomány...

— Akkor az ég szerelmére, hallgasson végre, Árpád! — kiáltottam szédelegve és elmenekültem a nagy humanista közeléből.

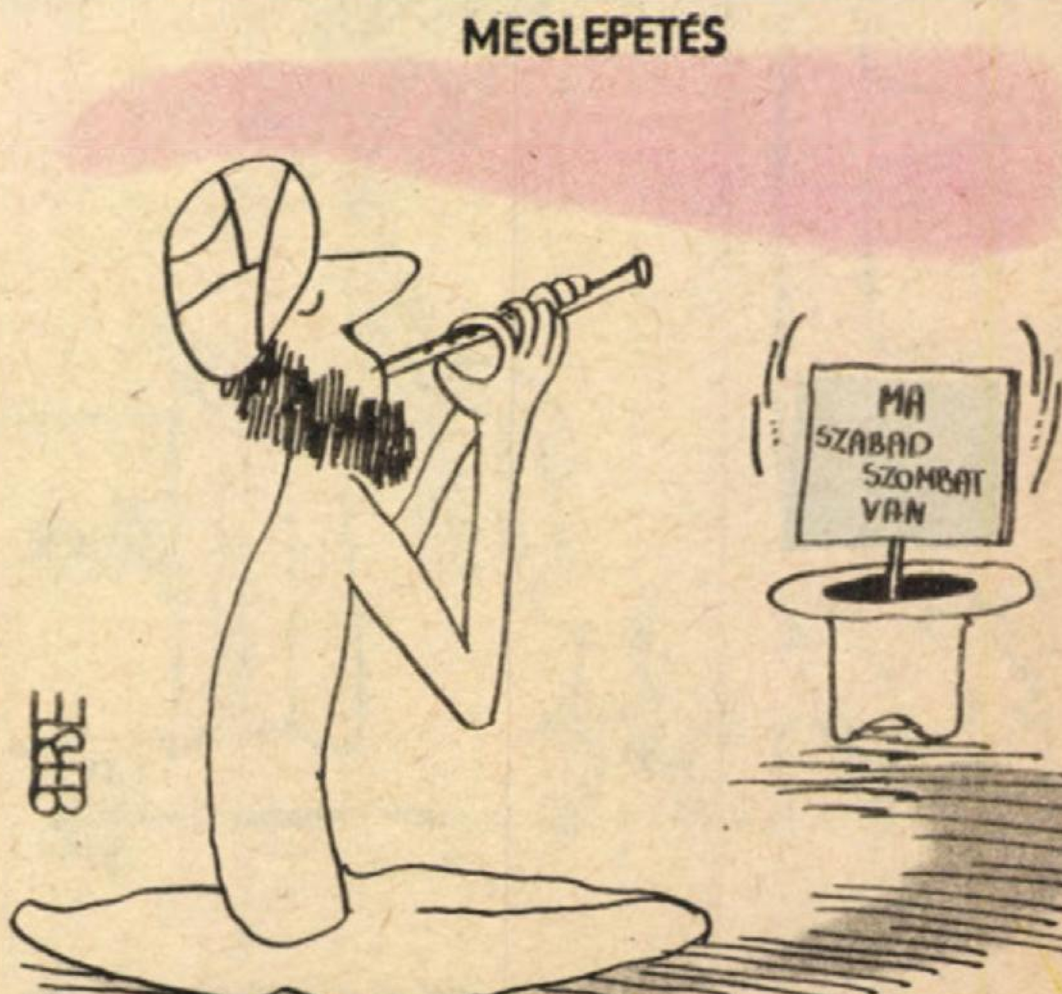
Galambos Szilveszter

NÉGYKEZES

– Nem tartja illetlennek, hogy az a kis kövér állandóan belejátszik ahelyett, hogy a kottát lapozná?!

MEGLEPETÉS

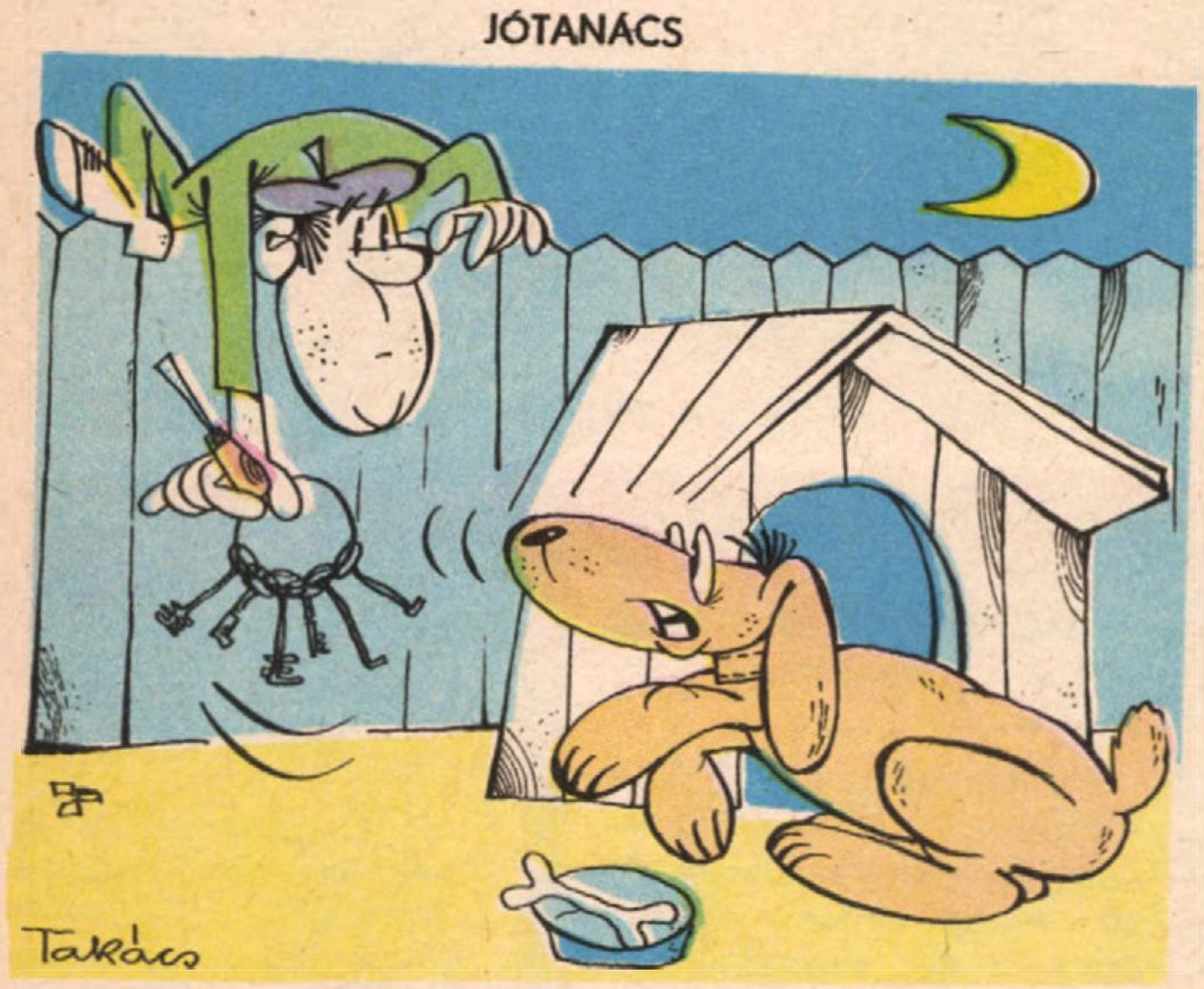

VIDÁM ÉJSZAKA

— A tüzet eloltottuk, nyugodalmas jóéjszakát kívánok!

JÓTANÁCS

— Törjön be inkább Kovácsékhoz, a szomszédba, ott nincs házőrző kutya!

A JAVULÁS ÚTJÁN

— Abból az alkalomból, hogy ebben az évben harmadszor jött be józanul!

DIVATOSAK A MEMOÁROK

— Neki ez nagyon megy. Betéve tudja az összes régi utcaneveket...

FELTÉTELES REFLEX

Dr. Vadasit, a Narancsszörp Kiszerelő Vállalat üzemi orvosát, Umbuldi Edömér, a cég elvi szörpkiszerelő részlegének munkatársa kereste fel. Az orvos jó esztendeje nem látta a negyvenes férfit. Alig ismert rá. A hajdan vidor pillantású, élénk férfi, üres, kiégett tekintettel nézett rá. Mozgása is lassú, vontatott lett, hangja is fakón kongott, dr. Vadasi kérdésére, hogy mi a panasza?

— Unatkozom, rettenetesen unatkozom doktor úr! Semmi értelmét sem látom életemnek. Ébredéskor első kérdésem önmagamhoz: miért kelsz fel ember? Mi dolgod e földi siralomvölgyben?

— Értem — bólintott dr. Vadasi — unalom, elsivárosodás... A mai fiatalok jellegzetes nyavalyája. De hiszen maga már nem is mai, hanem tegnapi fiatal! Mondja el, hogyan jutott ebbe az állapotba?

— Hogy az elején kezdjem, hosszú ideig harmonikusan, kiegyensúlyozottan éltem. Itt — állásomban, a Narancsszörp Kiszerelőnél pihentem, erősítettem emberi kapcsolataimat, intéztem telefonjaimat, hogy aztán a Málnaszörp Kiszerelőnél, ahol rendszeres tanácsadóként működtem, frissen, kipihenten vessem magam a munkába. Egyszer azonban a Málnaszörp Kiszerelő igazgatójának eszébe jutott, hogy gazdaságosabb, ha másodállásban alkalmaz. Így is történt. Eleinte nem volt semmi baj, mert mihelyt másodállásba kerültem a Málnaszörp Kiszerelőhöz, tanácsadást vállaltam az Áfonyaszörp Kiszerelőnél. Így most most már egy fő-, és egy másodállásban pihentem, telefonálgattam, intéztem a bevásárlásokat. Életem továbbra is tartalmas maradt, mert az Áfonyaszörp Kiszerelőben kiélhettem energiámat, tettvágyamat. Jó ideig folyt ez így, amíg csak be nem következett a szerencsétlen fordulat.

— Ne is folytassa — vágott közbe dr. Vadasi. — Már sejtem. Az Áfonyaszörp Kiszerelőben harmadállásban alkalmazták.

— Pontosan így történt — bólintott fájdalmasan Umbuldi Edömér. — Most már rövidre fogom mondanivalómat, mert sajnos, az események kísérteties azonossággal ismétlődtek. Hiába próbáltam életemnek célt és tartalmat adni, a Feketeribizliszörp Kiszerelőnél fölvettek negyedállásba. És folytathatnám tovább. Doktor úr! — kiáltott fel fájdalmasan Umbuldi. — Jelenleg van ez a fő állásom és hat mellékállásom és közben halálosan unatkozom, egyszerűen nem tudom mivel agyonütni az időmet. Beteggé, életunttá tesz a sok lézengés. Hiszen életerős, alkotó képessége teljében levő férfi vagyok!

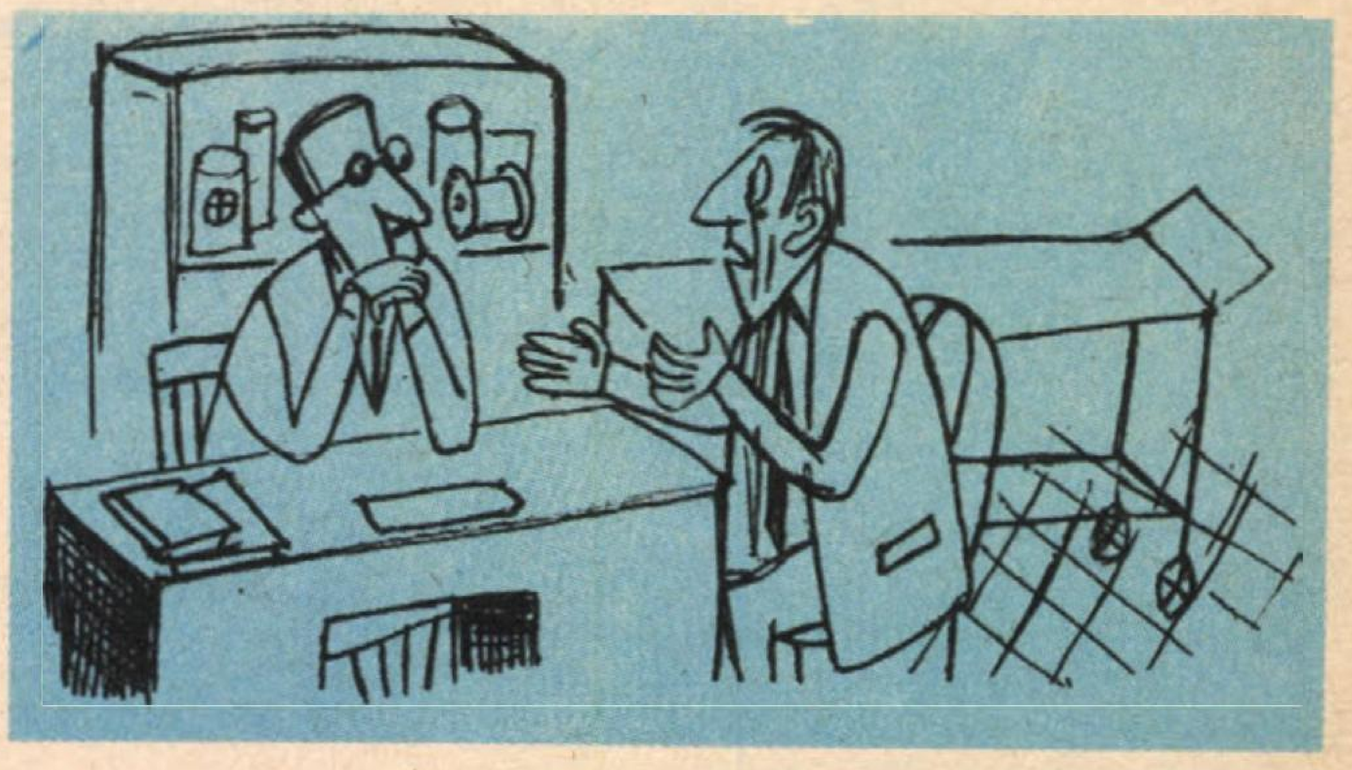
— Az eset súlyos — bólintott dr. Vadasi. — A maga agysejtjeibe, idegrendszerébe mélyen beépült a feltételes reflex, hogy az állás egyenlő a pihenéssel, a lazítással. És mihelyt egy tanácsadása állássá változik, azonnal működésbe lép a feltételes reflex és így élete azonnyomban üressé válik, elsivárul. Mi lenne, ha valami érdekes hobbyt találna ki magának, ami tartalmat adna a fő állásban és hat mellékállásban töltött idejének? Gondolok például a bélyeggyűjtésre. Első munkahelyén leáztatná a bélyegeket, a másodikon szortírozná, a harmadikon beragasztaná az albumba és így tovább. Szép, nemes szenvedély, jó szórakozás.

— Gyerekkoromban annyi bélyeget gyűjtöttem, hogy megutáltam!

— Na és ha jógával foglalkozna? Az íróasztal mellett elmélyülten végezhetné a szurja namaszkára és a sirszána gyakorlatokat.

— Már megpróbáltam. A jógától csak még álmosabb leszek.

— Akkor egy hosszadalmasabb, de úgy vélem célravezető terápiát ajánlok:

idegkezelésre utalom be magát. És a gyerekkori emlékek feltárásával, a tudatalatti felszínre hozásával talán sikerül leépíteni majd a feltételes reflexet.

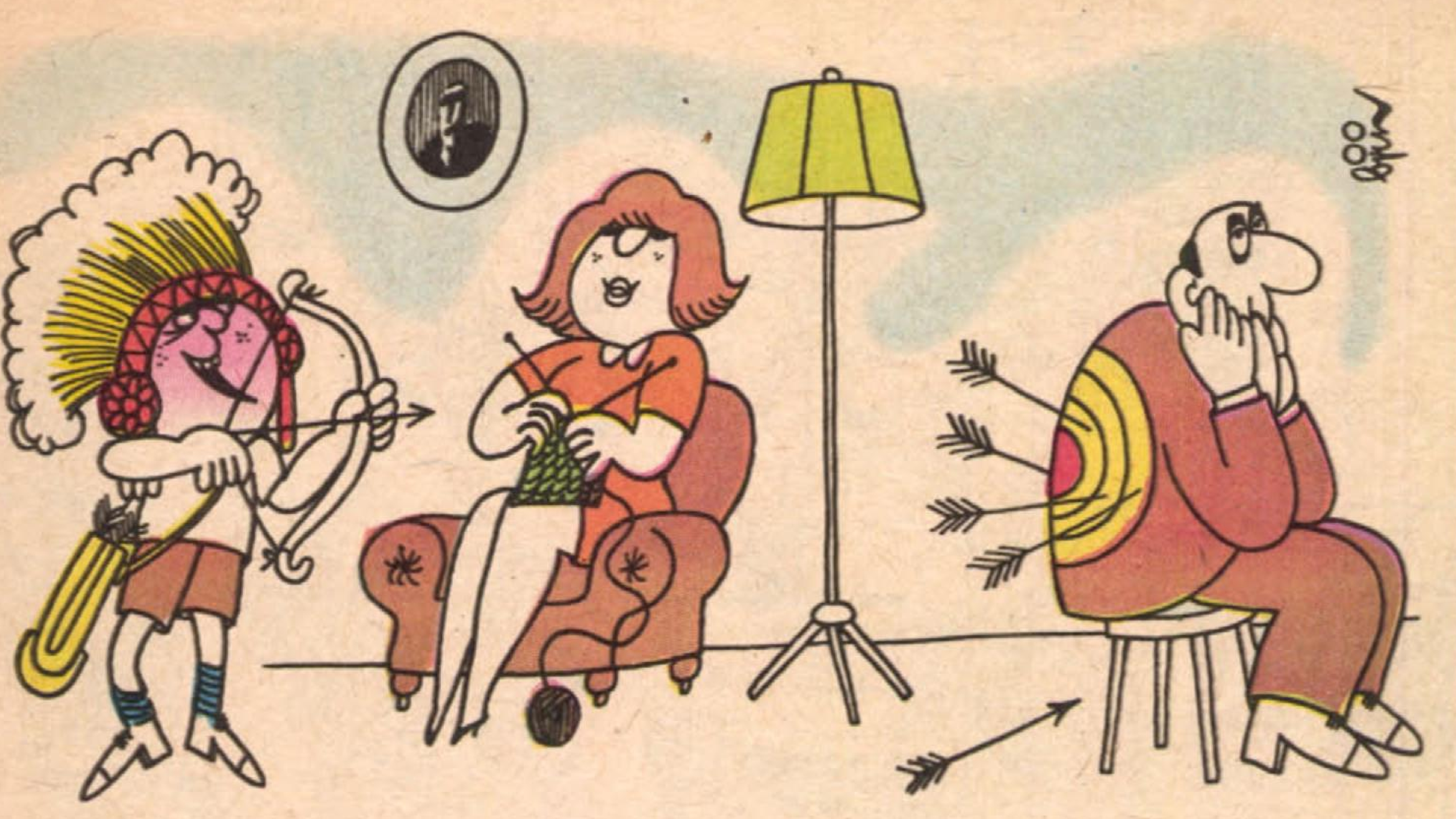
— Mit jelent ez? — kérdezte gyanakodva Umbuldi.

— Azt — válaszolta az orvos —, hogy a feltételes reflex leépítése után újra szívesen dolgozik majd állásban is, újra célt, tartalmat kap az élete.

Umbuldi döbbenten pillantott az orvosra: — Hogy én? Hogy állásban dolgozzam? Fizetésért? És ezt épp egy orvos javasolja, akinek hivatásánál fogva a humánumot kellene képviselnie! Akkor inkább unatkozom! És undorral kilépett a rendelőből.

Kertész Magda

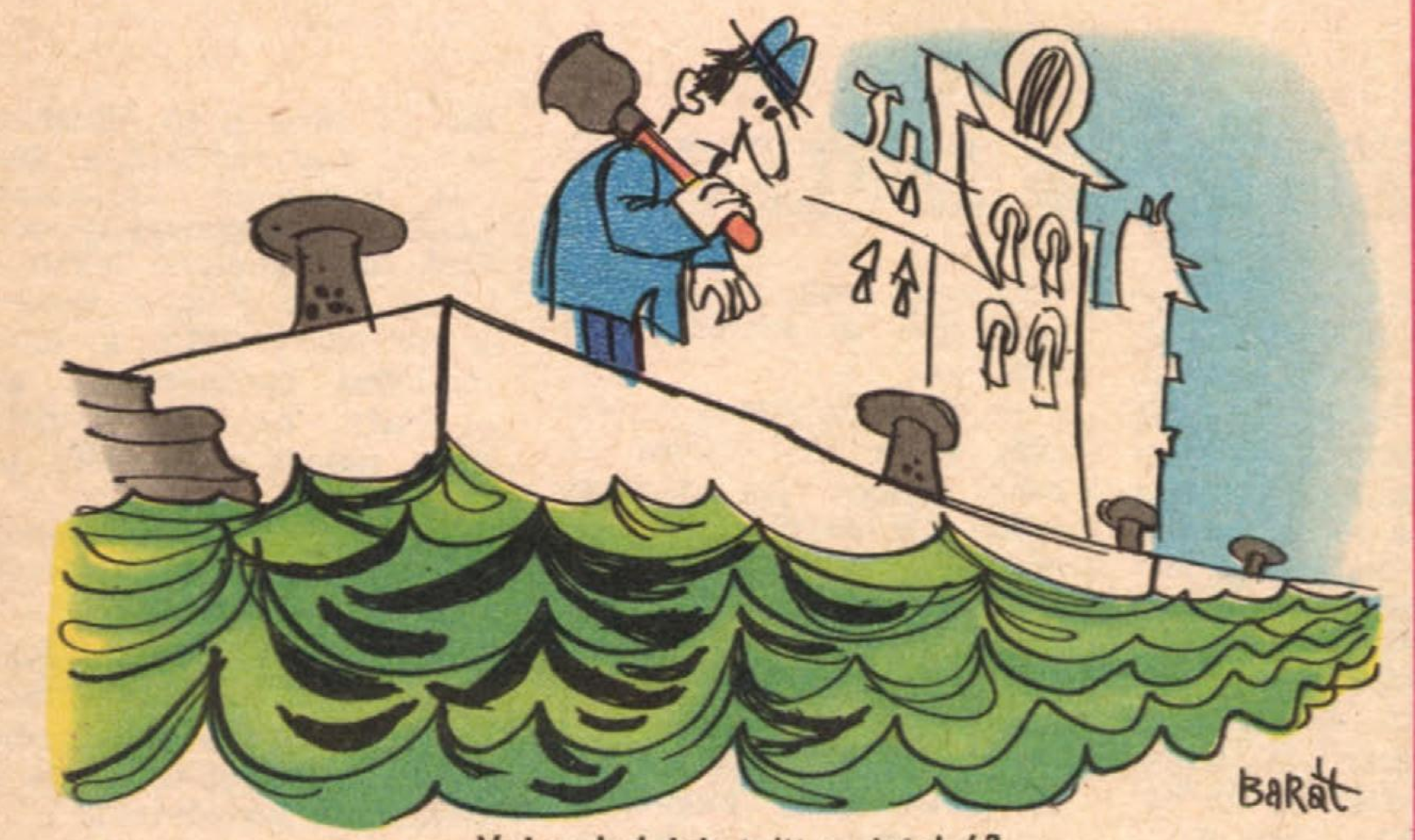
ÖNFELÁLDOZÓ APA

HIVATALI PRECIZITAS

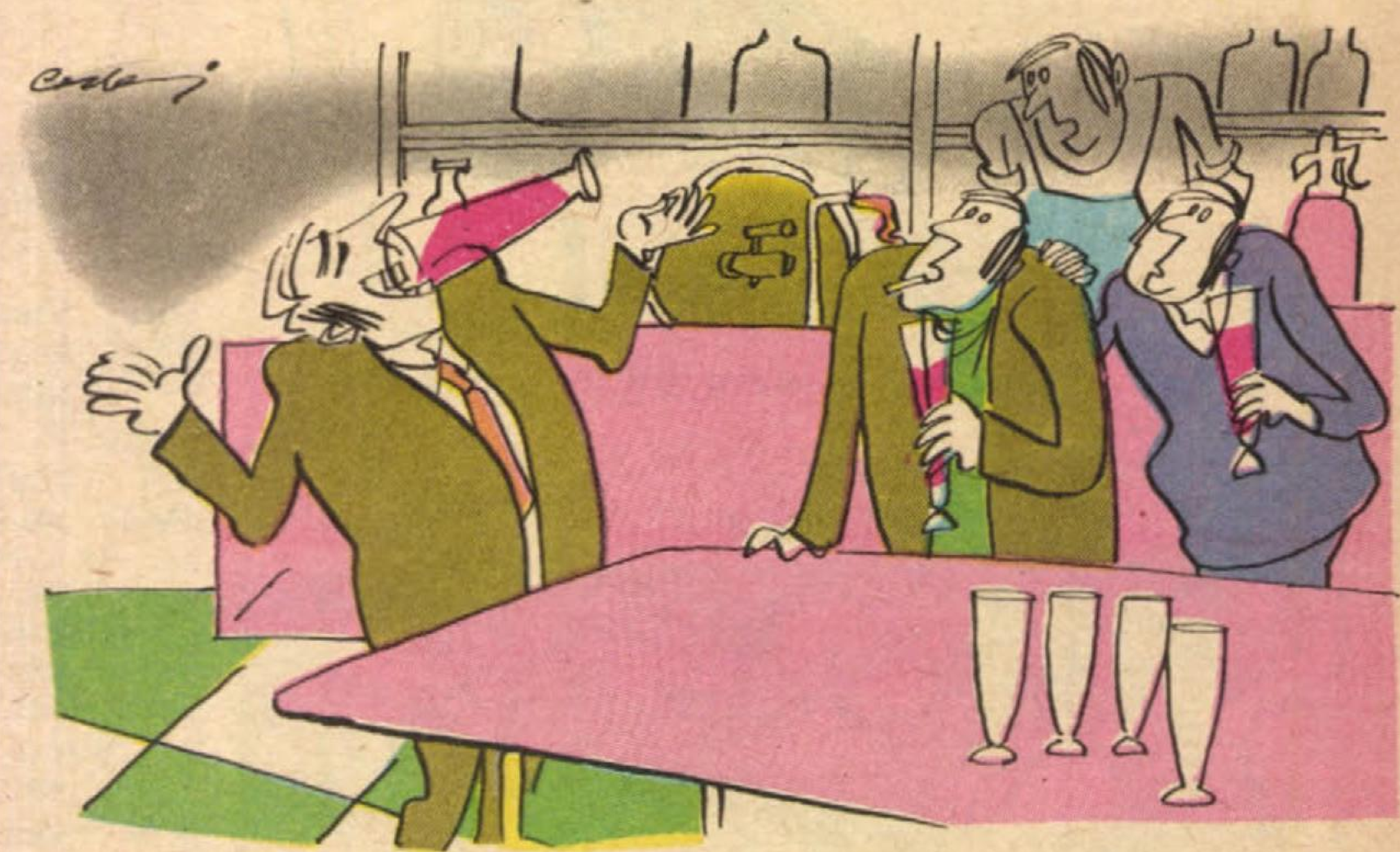

MAGAS A DUNA VÍZÁLLÁSA

– Vajon hol lehet itt a letolyó?

FÉRFIVIRTUS

– Megfogadta, hogy újévtől nem vesz a kezébe borospoharat!

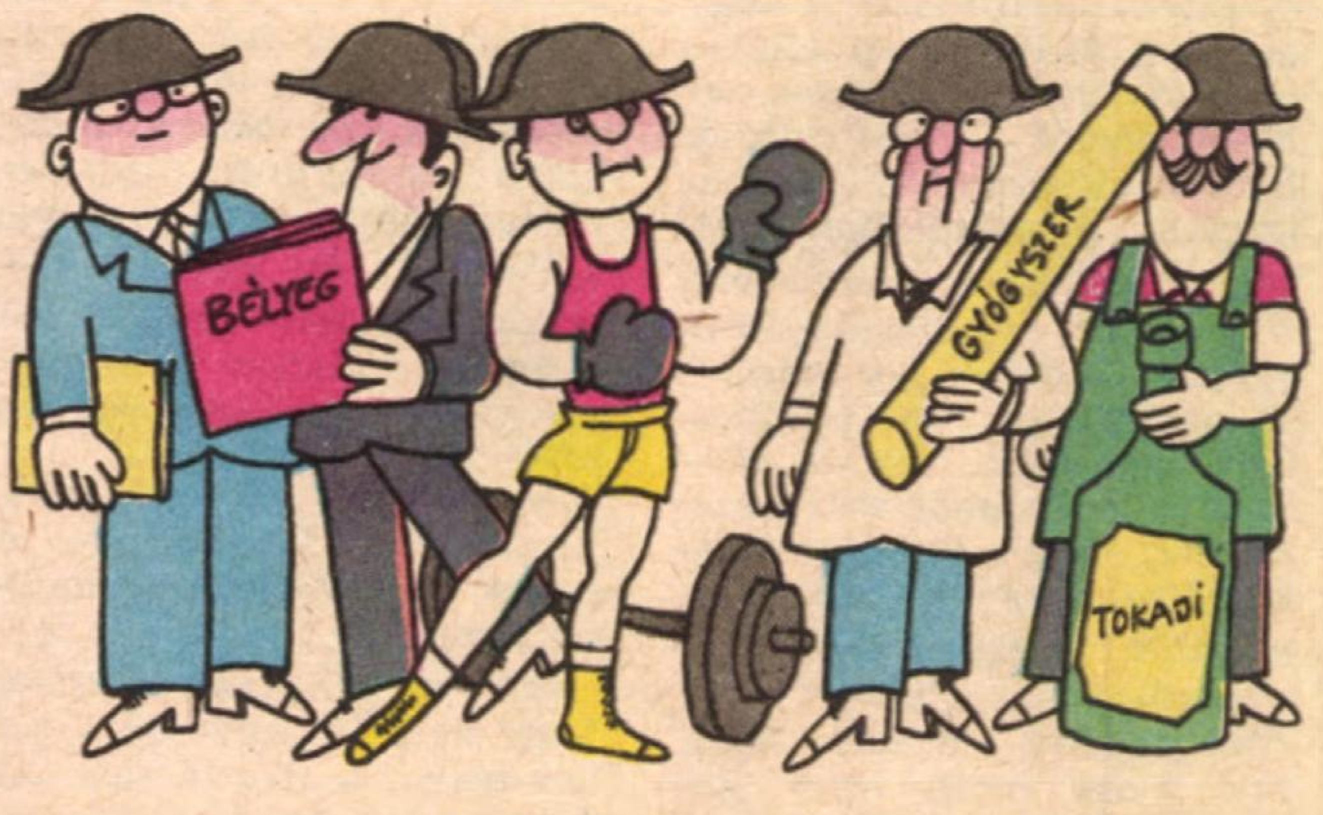
Mi A NAGYHATALOM?

Kis ország vagyunk... Ha ez a mondat egy magyar szájából hangzik el, úgy cseng, mint valami bocsánatkérés, mentegetőzés.

Ha például arról esik szó, hogy országútjaink nem felelnek meg az idő kívánta igényeknek, hogy gyakorlatilag csak egy autópályánk van, vagy, hogy kevés a nyersanyagunk, sietünk hozzátenni: no persze, kis ország vagyunk. Ha valami nemzetközi irodalmi, vagy művészeti díjkiosztáson megfeledkeznek rólunk, jelentőségteljesen fűzzük hozzá: hát igen, mert kis ország vagyunk... És ha egy szegedi ember a fővárosba látogatván rögvest belebotlik földijébe, akkor sem csodálkozik: kicsi a világ, és mi még kisebbek vagyunk...

Talán kisebbrendűségi érzés ez? Meglehet. Ámbár a kishitűség mélyén heves nemzeti öntudat búvik meg. Igen, kis ország vagyunk, ha a glóbuszhoz mérjük magunkat. Nem versenyezhetünk a nagyhatalmakkal a világpolitikában, a termelékenységben, a haditechnikában, vagy az űrrepülésben. De — fel a fejjel! — vannak területek, ahol mi is nagyhatalom vagyunk!

Nagyjából így megy végig a gondolatsor, amelynek végén elérünk egy ponttot. És ezen a ponton kikiáltjuk nagyhatalmi státusunkat. Évente többször is.

Ez a nagyhatalmi koncepció például most arról jutott eszembe, hogy éppen az imént hallottam egy hírt a rádióban. Megtartották a magyar bélyeggyűjtők kongresszusát — hangzott a jelentés — és ennek nemzetközi jelentősége van, minthogy — idézem a riportert — „ismeretes, hogy Magyarország bélyeggyűjtő nagyhatalom".

Ismeretes, mondja a kolléga. Őszintén szólva, előttem mind ez ideig egyáltalán nem volt ismeretes. De most már tudom, és ettől kezdve felettébb büszke vagyok rá. Eszembe jut, hogy az ötvenes években, sportdiadalaink korszakában sportnagyhatalom voltunk. Amikor aztán az általános sportsikereknek vége szakadt, és csak egyikmásik sportágban értünk el eredményt, akkor szakosított nagyhatalom lettünk. Attól kezdve már csak öttusa-nagyhatalomról, kajakkenu nagyhatalomról, párbajtőrvívó nagyhatalomról esett szó. Éppen arról, ahol véletlenül jól ment a dolog.

Most meg lám, bélyeggyűjtő nagyhatalom vagyunk.

De nemcsak az. Már hallottam azt is, hogy vadászati-nagyhatalom vagyunk (a világkiállítás idején), hogy gyógyszer-nagyhatalom vagyunk (mert exportál a gyógyszeripar), hogy borászati nagyhatalom vagyunk (tokaji!), hogy matematikai nagyhatalom vagyunk (sok jó matematikusunk volt és van), hogy humor-nagyhatalom vagyunk (sok jó viccünk volt, van, lesz). Szinte meg sem lepődtem, amikor azt olvastam valahol, hogy pulykanagyhatalomként és komondor-nagyhatalomként is számon tart bennünket a világ.

Igaz, kis ország csak kis dolgokban lehet nagyhatalom. De nem lesz egy kicsit sok már a nagyhatalmaskodásból?

Ámbár ezt az ellenvetést nem merném egy magyar nyelvű könyvben leírni. Attól tartok honfitársaim fejemet vennék, ha nagyhatalmi büszkeségüket meg akarnám ingatni.

Mert — hogy el ne felejtsem — nemzeti büszkeség dolgában már régóta nagyhatalom vagyunk.

Novobáczky Sándor

Részlet Novobáczky Sándornak és Brachfeld Siegfriednek az NDK-ban kiadott német nyelvű szatirikus kötetéből. Magyarra visszafordította a szerző.

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

Süketség

A lányosháznál az udvarló magnóra táncol a kislánnyal. Egyszerre csak bejön a papa, megpillantja a fiatalokat, vérvörös arccal hozzájuk rohan s két pofont ken le az udvarlónak. Aztán szó nélkül kimegy.

— De Mancika, mi volt ez? — kérdi lihegve az udvarló.

Marcika megcirógatja a fiút:

— Ne haragudj. A papám süket és csak a mozdulatokat látta.

* * *

Dél-Amerika

Senor Gonzalesnek meghal a felesége. Egy hónap múlva dilemmába kerül: szeretne megnősülni újra, de a gyászévet is be akarja tartani. Végre kettévágja a gordiusi csomót és az újságban a következő hirdetést teszi közzé:

„FIATAL ÖZVEGYEMBER vagyok és nőül vennék egy néger nőt. Mulatt vagy fehér nők csak ösztől vétetnek figyelembe."

Szomszédság

Lösz Géza meghívott, menjek ki a Gáz utca kettőbe, nézzem meg a szép új lakását. Lösz Géza nem túlzott, a lakás új volt és szép, mert egy új lakásban már az is szép, hogy van. Kényelmes karosszékekbe hanyatlottunk, aztán megfagyott az ereimben a vér.

— Né . . . né . . . né . . . — makogtam az ablakra meredve. — Mi . . . mi . . . mi . . . ?

Az erkélyen egy kísértet állt. Rémesen sárga tökfejjel, túlvilági vigyorral, fehér lepedőben, ahogy a nagykönyvben áll. De nem a nagykönyvben állt, hanem egy pesti lakótelep erkélyén és ráadásul délután háromkor.

— Ja? — mondta Lösz Géza. — Semmiség. — Kinyitotta az ablakot és átszólt a szomszédba. — Jól van, Spuller úr, csak hülyéskedjen, úgyis elviszi az ördög!

A szomszéd erkélyről gúnyos kacagás harsant s a kísértet hirtelen eltűnt.

— Partvison nyújtja át — mondta Lösz Géza. — Ki akar borítani. De úgyis az őrületbe kergetem.

Közben lila volt a feje, mintha már maga is az őrületből jött volna.

— Három hete költöztünk be — mondta. — Azóta így megy. Tudod, esténként idehaza dolgozom. Verem az írógépet. Ez az átkozott Spuller már az első nap rámdöngette a falat: „Idehallgasson Lösz úr, ha nem hagyja abba, lelegeltetem a muskátliját a kutyámmal, érti?”

— Ostobaság — mondtam. — Kutya nem legel muskátlit.

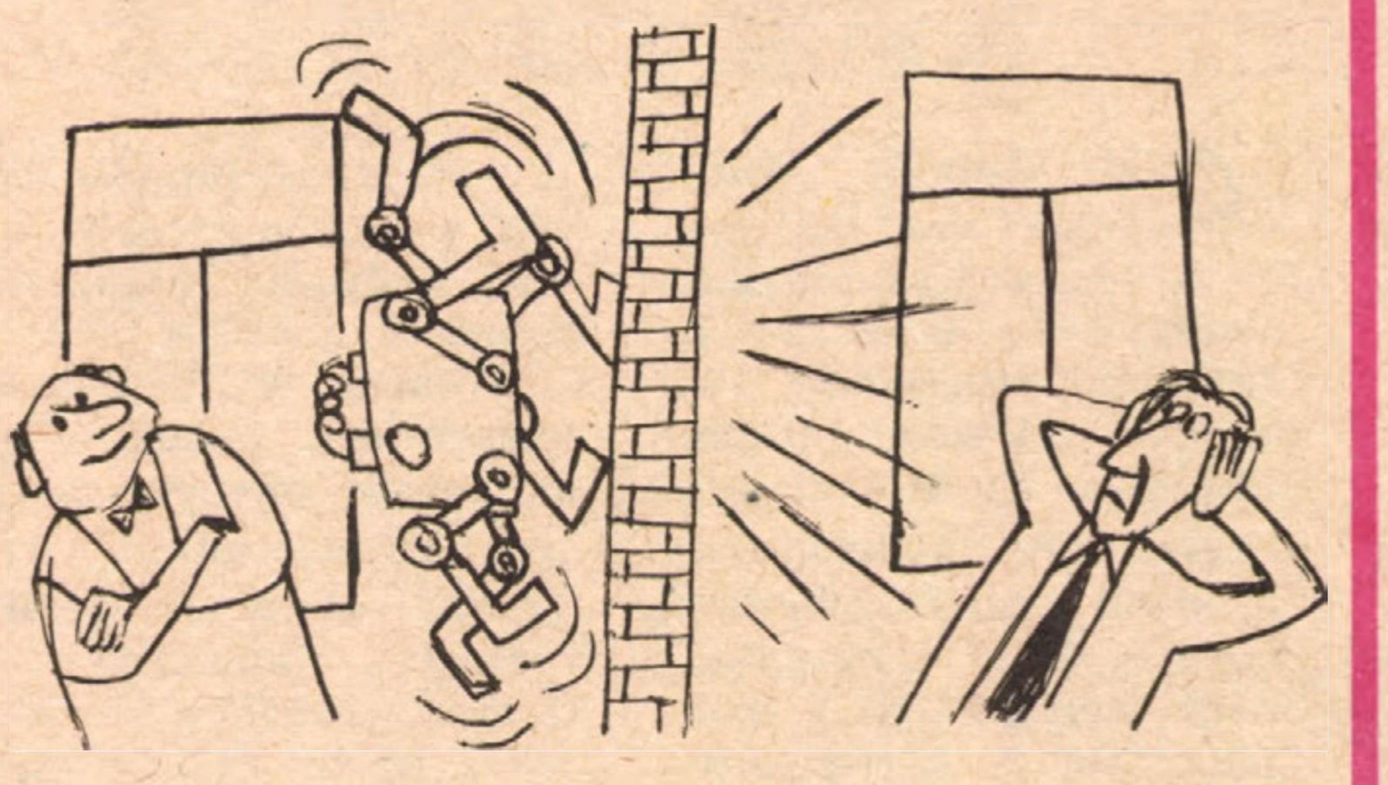
— Hohó! — kiáltott Lösz Géza. — Csakhogy ez Spuller kutyája!

Kérlek, másnap este megint gépelek, egyszerre furcsa kaffantások ütik meg a fülemet. Kinyitom az erkélyajtót, az a fenevad már le is legelte a muskátlikat. Spuller vasalódeszkát fektetett a két erkély közé, azon küldte át. Mit gondolsz, mit tettem?

— Természetesen a rendőrséghez fordultál.

— Nem barátom — horkant Lösz Géza. — Karácsonyi ajándékot vásároltam Spuller kisfiának. Amikor a karácsonyfa alatt kibontotta, az ízléses dobozból egy rúgós ördögfej pattant elő, ijesztő sikoltozások közepette. A viciné meséli, hogy többen elájultak.

— Mégiscsak rémes — mondtam. — Két intelligens ember. Felnőtt férfiak.

— Ez most már harci kérdés, barátom. Mint az apacsok és a sziuk. Egyikünknek a kínzócölöpön kell végeznie. Mert tudod mit csinált erre Spuller? Ellopta az esernyőmet.

— Az esernyődet!!!

— Az esernyőmet. Aztán bekopogott vele a feleségemhez. Hogy a postás véletlenül náluk adta le. És hogy egy mödlingi találkahely volt a feladó. Kérlek, napokig kellett esküdöznöm, amíg az asszony elhitte, hogy sosem jártam Ausztriában.

— Borzasztó. Mit szólnak ehhez a szomszédok?

— Semmit. Nincsenek szomszédok. Blazsekék ma költöznek be. Ők már csak a végküzdelmet láthatják. Ugyanis Spuller tegnap előtt beszerzett egy sétálógépet.

— Sétálógépet?

— Hongkongi gyártmány. Fel kell húzni és akkor olyan hangot ad, mintha valaki órák hosszat sétálna a falon. Kemény léptekkel, fel és alá, plafontól a padlóig, padlótól a plafonig. Mondhatom, az inkvizíció könnyed tréfa volt a sétálógép mellett. De mégis én győzök. Mégis én győzök!

Lösz Géza tekintetében a téboly zöld lángja lobbant.

— Idehallgass. Valahol csináltatok egy életnagyságú rongybabát. Hosszú tőr a mellében. Fennakadt szem. Rengeteg piros festék. A viciné egy százasért becsempészi Spullerék faliszekrényébe. Spuller reggel álmosan a szekrényhez támolyog a fogkeféjéért. Kinyitja az ajtót. És akkor . . . és akkor . . .

Gyorsan elbúcsúztam.

A ház előtt egy bútorszállító kocsi parkírozott. Blazsekék lehettek. A kocsiról hatalmas üstdobokat raktak le. Visszafordultam. Lösz Géza és Spuller az erkélyen állt. Kővé dermedten nézték az üstdobokat. A tekintetük összevillant egy percre.

Valahol azt olvastam, hogy az apacsok és a sziuk egy ízben életre halálra szóló szövetségre léptek a közös ellenség ellen.

Lösz és Spuller most kibékülnek.

Na, Blazsek se lennék a Gáz utca kettőben . . .

Peterdi Pál

MEGLEPETÉS

– Úgy látszik sokáig tartott a külföldi virágmagok vamkezelése . . .

JOGOS PANASZ

– Meddig ugassak még? Ismét kivágtak egy fát a mi utcánkban!

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

CSALÁDI KÖR

— Vannak önnek gyermekei?
— Öt leányom van, kérem, de kettő már asszony.
— Szóval három lány még magánál lakik.
— Nem, csak a két asszony.

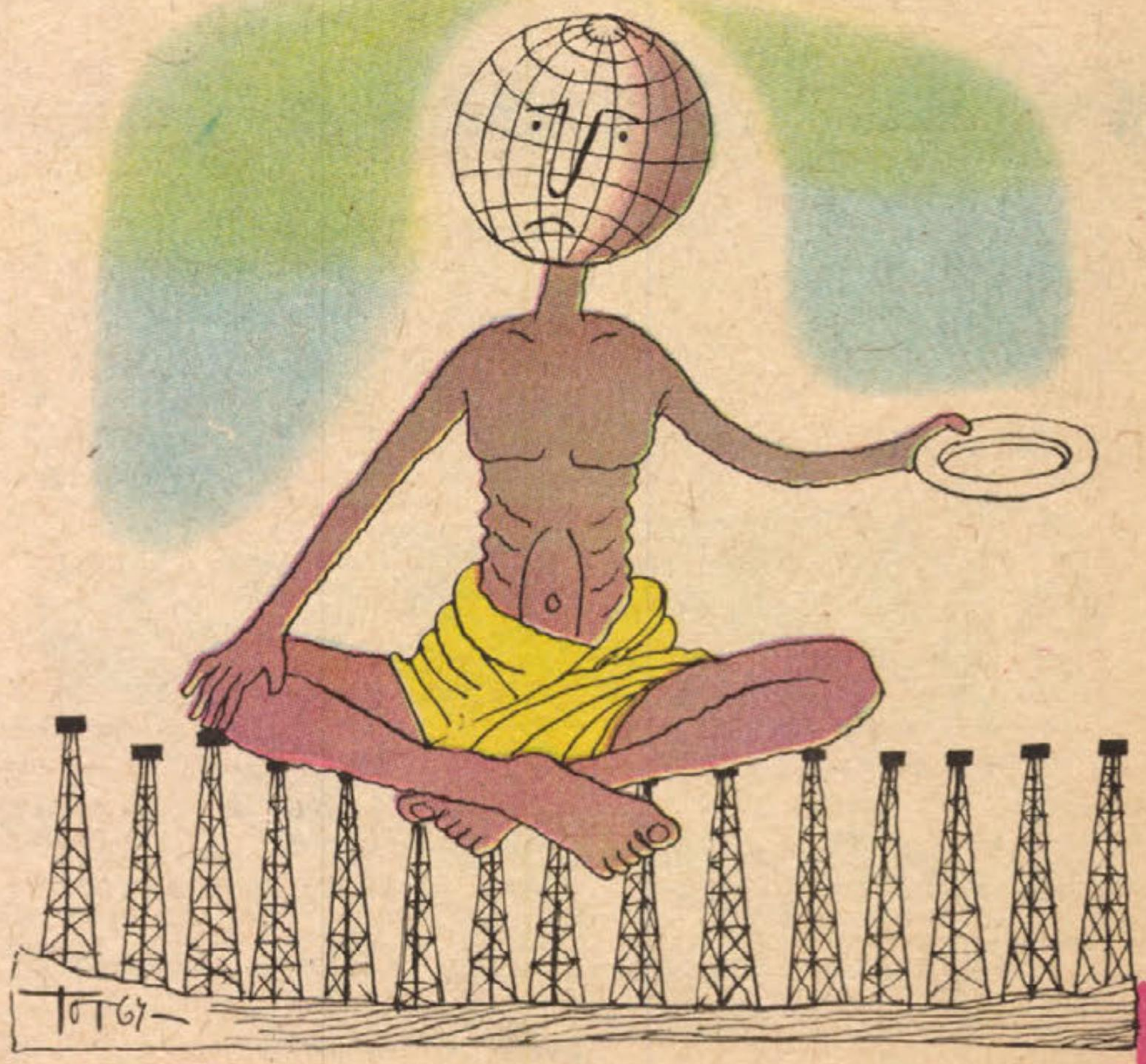
HIDEG IDŐ

LAKÓTELEPI ÉBREDÉS

A FAKÍR

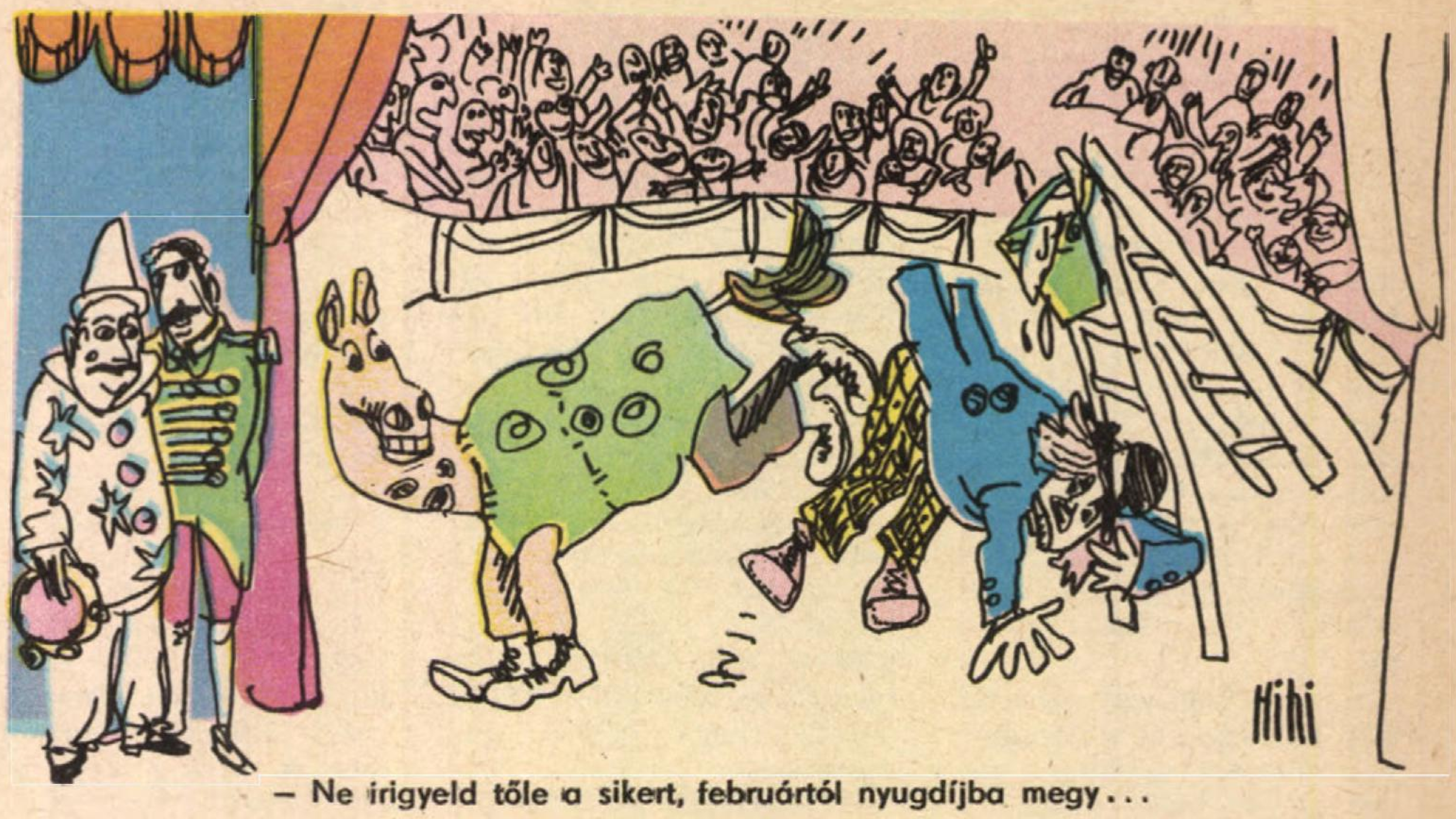

ÉV ELEJÉN

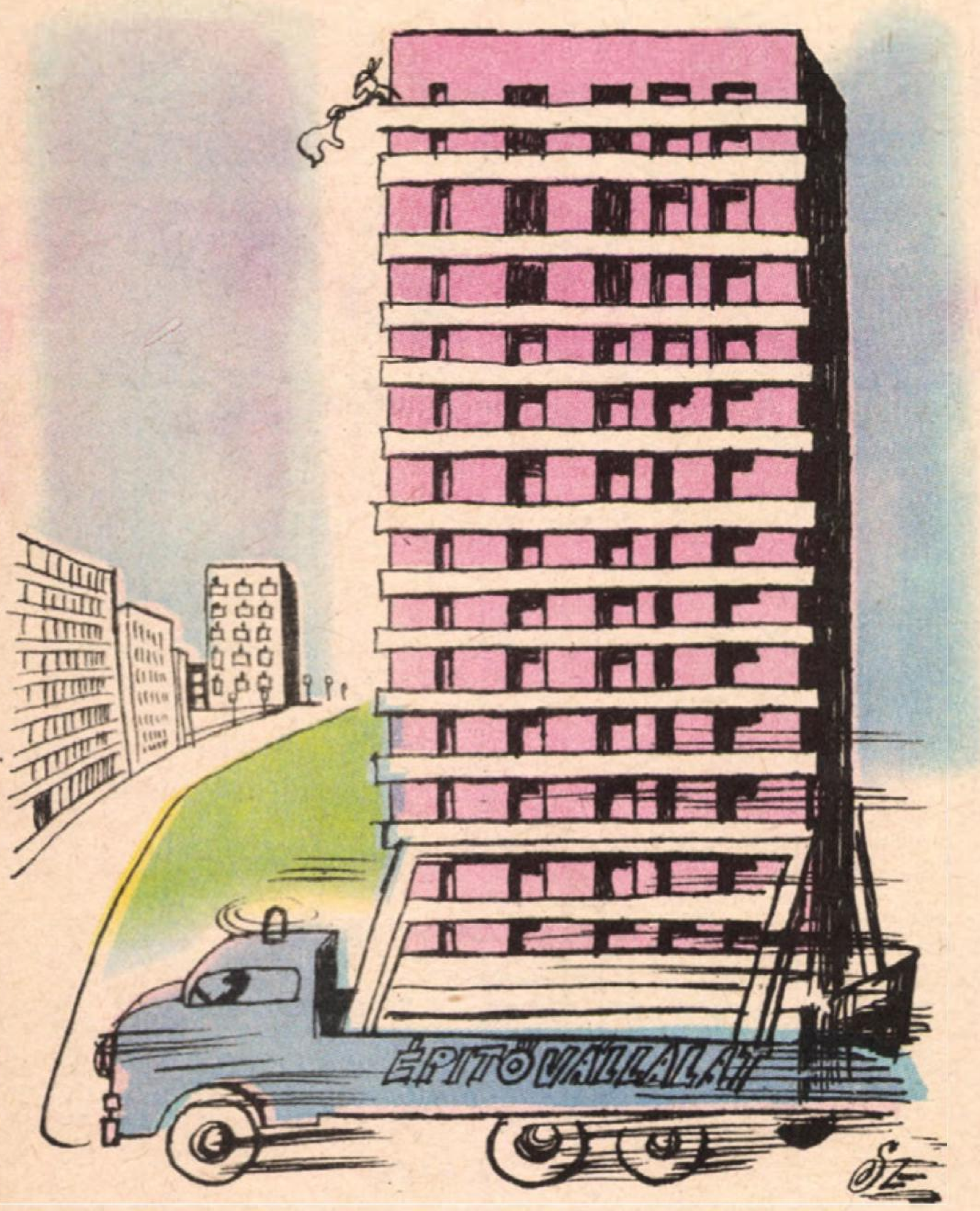
– Nincs egymással semmi bajunk, csak azért akarunk válni, mert elhatároztuk: ebben az évben új életet kezdünk!

KOLLÉGÁK

– Ne irigyeld tőle a sikert, februártól nyugdíjba megy...

A TOVÁBBI FEJLŐDÉS

ANEKDOTÁK

Csiky Gergely jószívű embert volt. Gál Gyula, a népszerű színművész a földije volt, és az író állandóan protezsálta, így minden darabban statisztálhatott. Az új Csiky-darabból, A komédiás-ból azonban mégis kimaradt, mert abban mindössze négy szereplőre volt szükség, statiszta szerep pedig egyetlen sem. Lógatta a derék Gál Gyula az orrát.

Végül Csiky észrevette:

— No mi baj, földi, mért vagy olyan levert?

Gál elszomorodva felelte:

— Hogyne volnék levert, amikor nem tudom, hogy A komédiás alatt miből fogok megélni?

Most a jószívű Csiky komorodott el:

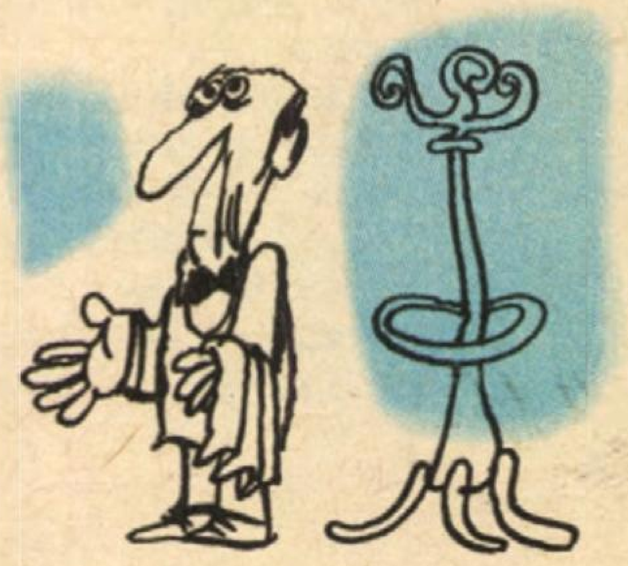
— Baj, baj. Hogyan tudnék rajtad segíteni?

A lesújtott színész reménykedve szólalt meg:

— Tanár úr, kérem, én nagyszerűen tudok ugatni. Tessék valahová beírni egy kutyaugatást.

Csiky Gergely azonnal bement Paulayhoz, a Nemzeti Színház direktorához, az hívatta az ügyelőt és Gál Gyula boldogan ugathatott esti egy forintokért...

Pósa Lajos a híres szegedi Kiss-Palcsi-féle vendéglőben vacsorázott. Hónap vége volt, sokadika és az újságíró-költőnek bizony egyetlen árva garas sem csörgött a zsebe mélyén. Mikor fizetésre került sor, Pósa verseskönyvvel fizetett a vacsoráért, majd ártatlan arccal hozzátette:

— Hatvan krajcár visszajár, Kiss úr!

És Kiss-Palcsi uram szó nélkül visszaadott a könyv árából hatvan krajcárt...

Bródy Sándornak — bölcs előrelátásból —, nem adtak szerkesztői fix fizetést. Csak Surányi, a Pesti Napló kiadója volt olyan meggondolatlan egyszer, hogy kétezer koronás előleggel kísérelte meg lapjához csábítani az írót.

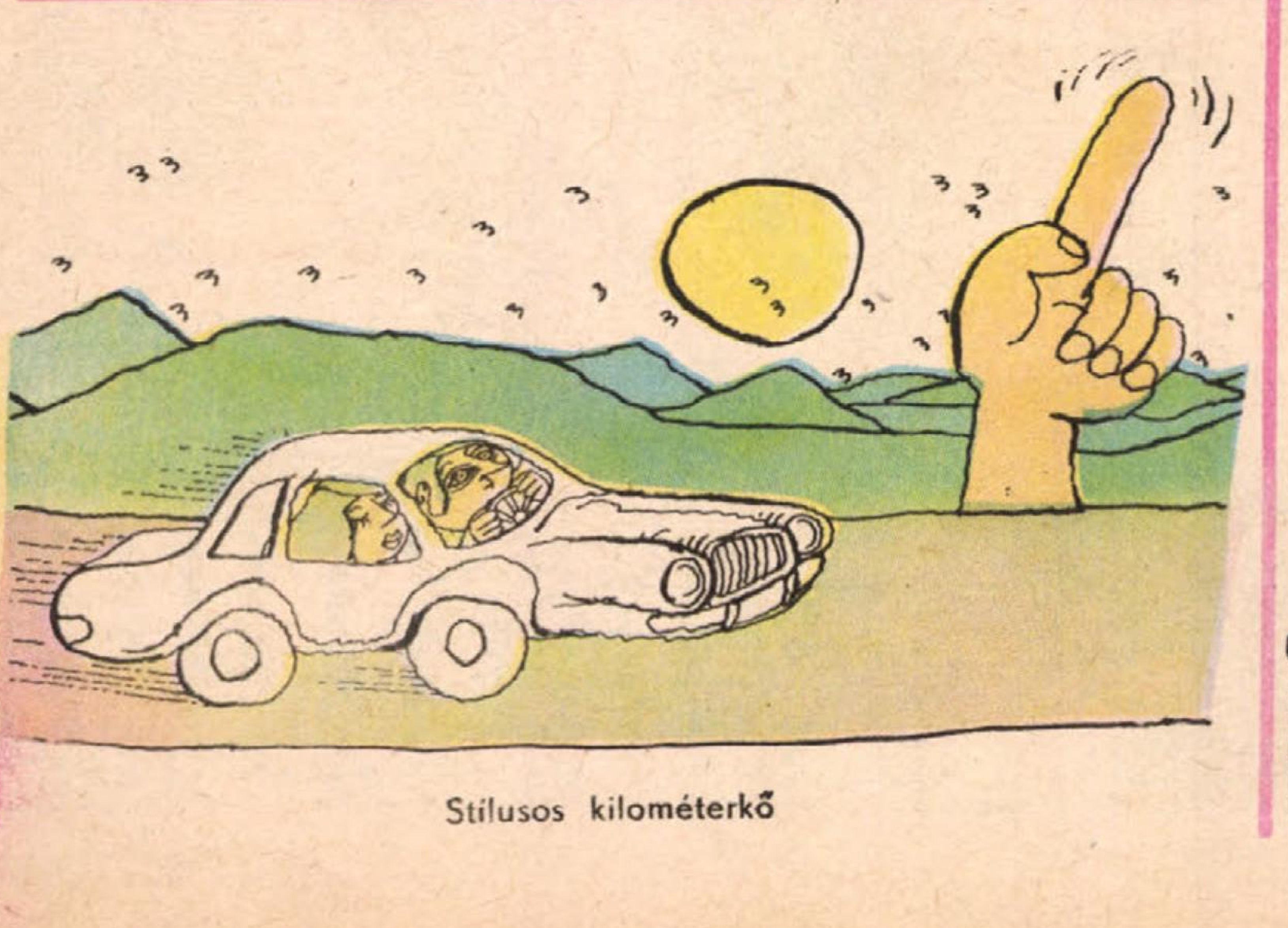

Amikor azután Sándor bá' egy-két cikk leszállítása után kicsit megfeledkezett a kétezer koronáról, azt felelte az emlékezetét felfrissíteni akaró Surányinak:

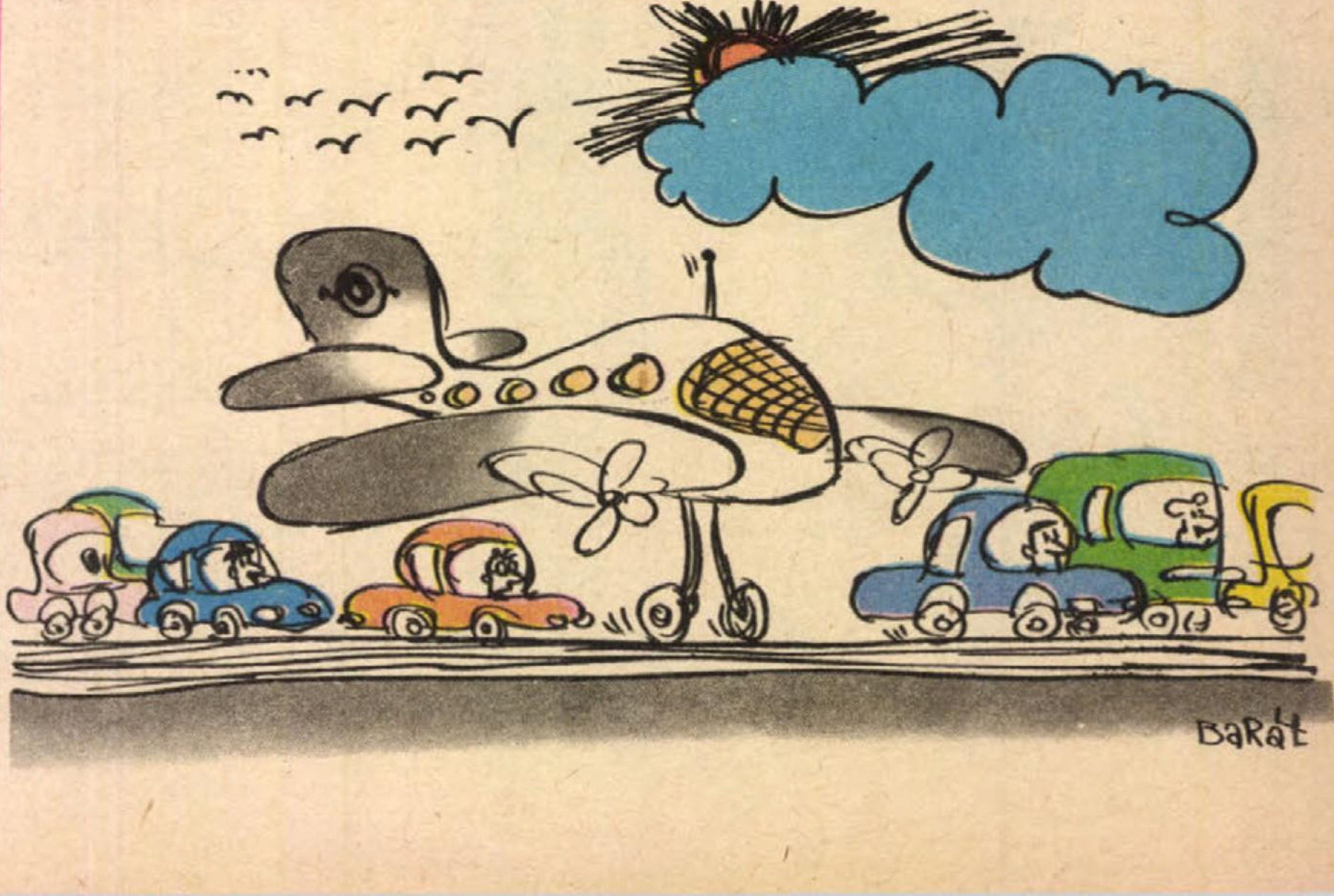
— Tudja, nagyon aprók a Pesti Napló betűi. Fáj a szemem tőlük; nem dolgozom maguknak...

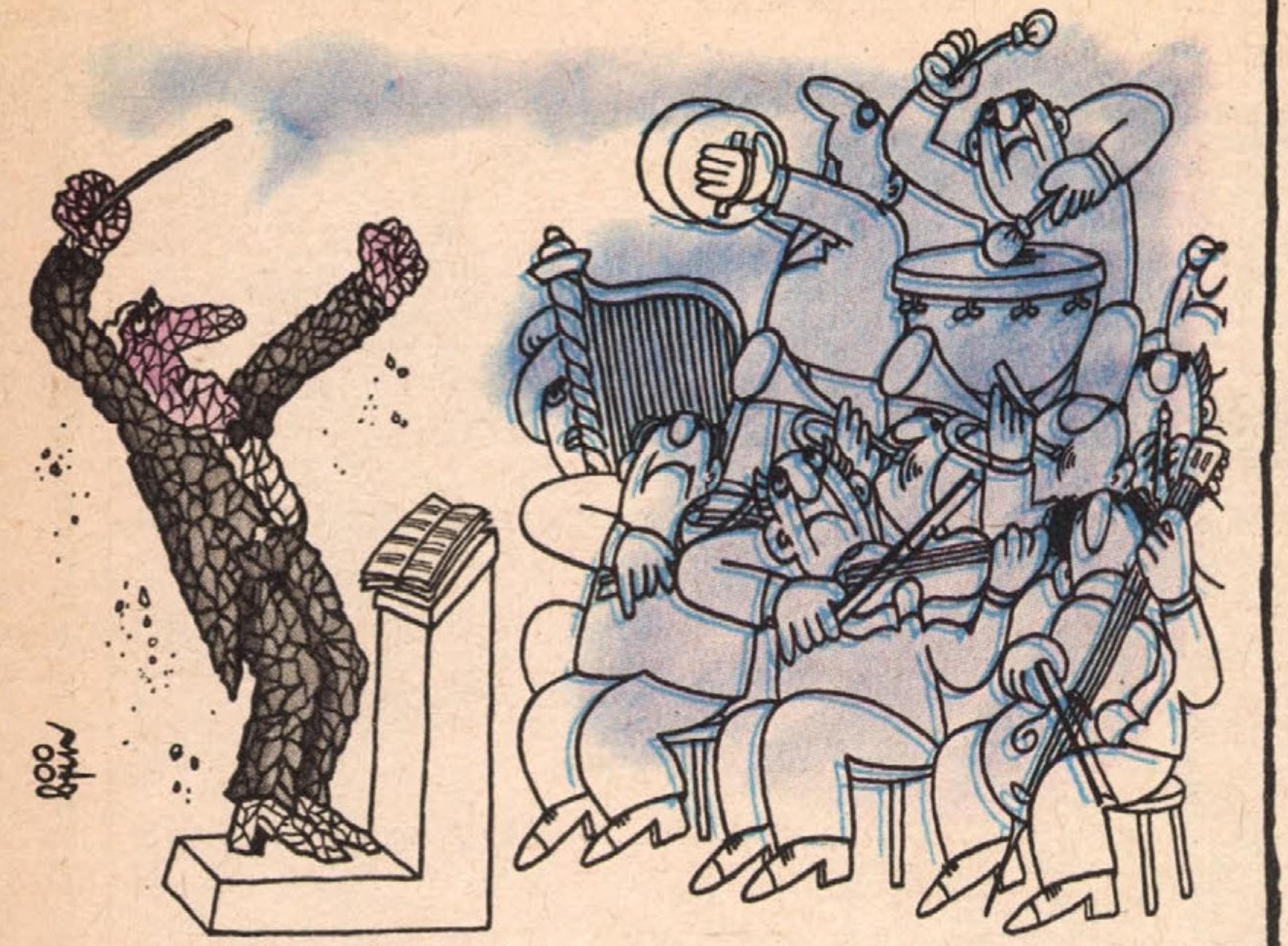
(Révész Tibor gyűjtése)

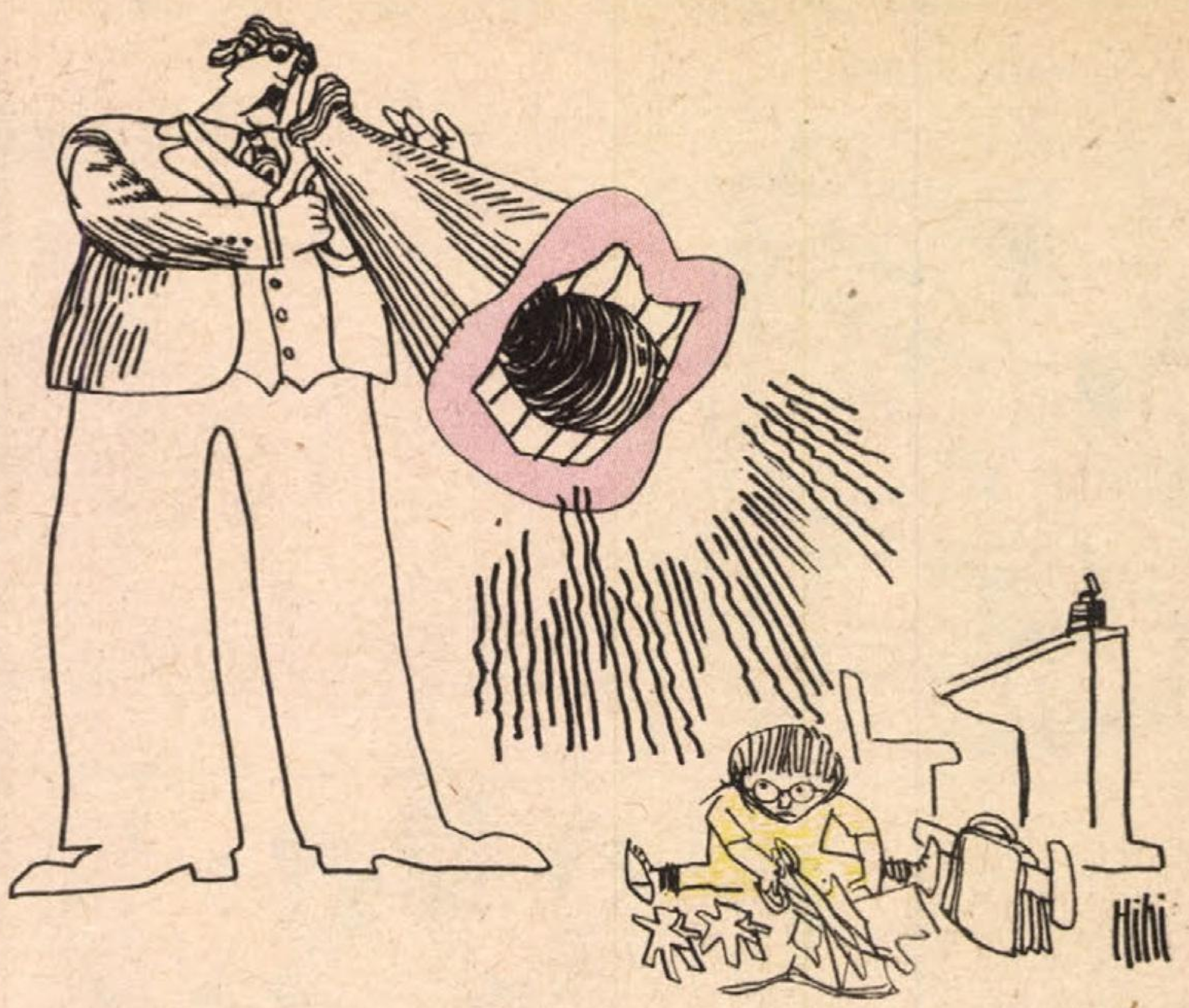
KÉT RAJZ A SEBESSÉGKORLÁTOZÁSRÓL

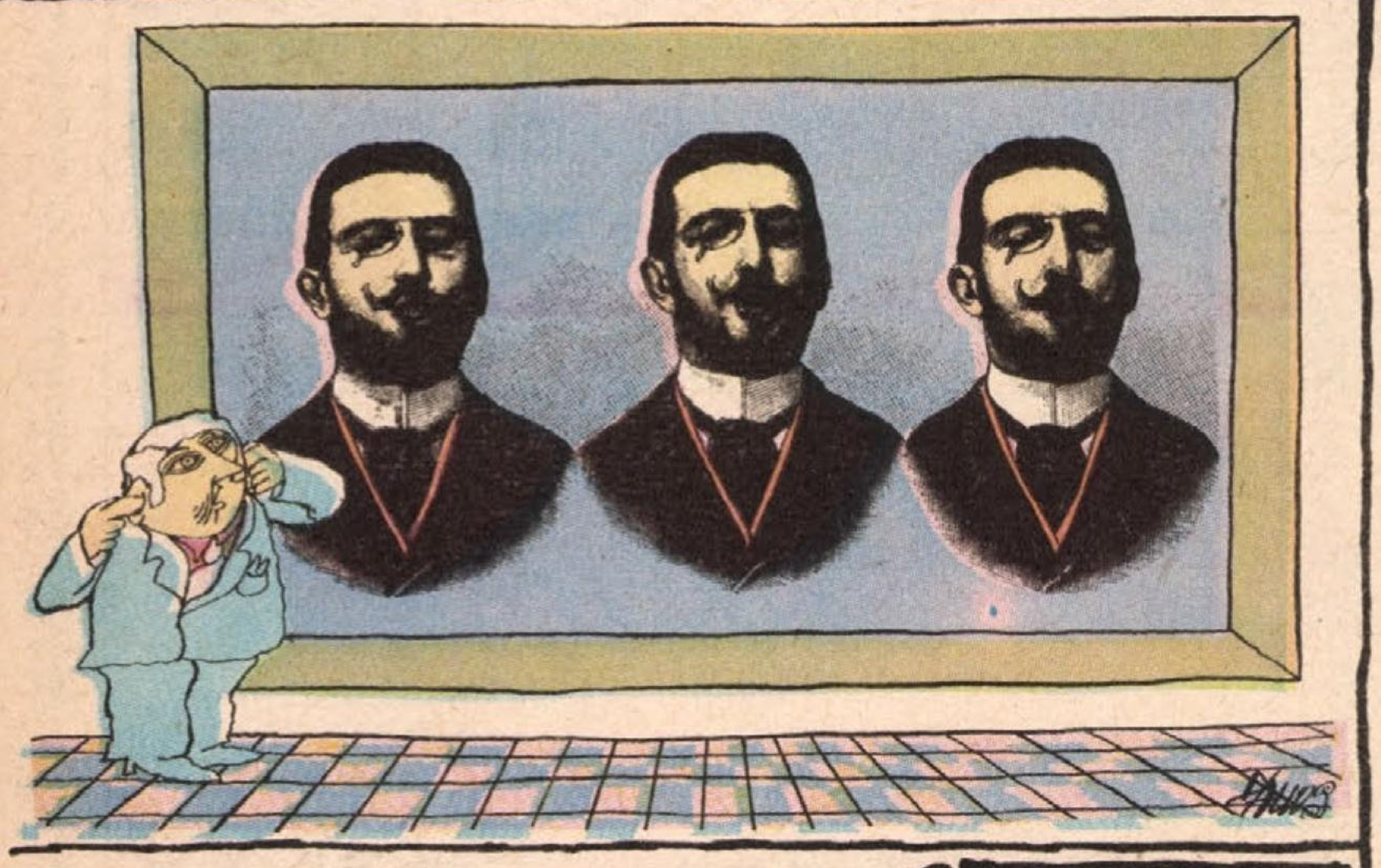

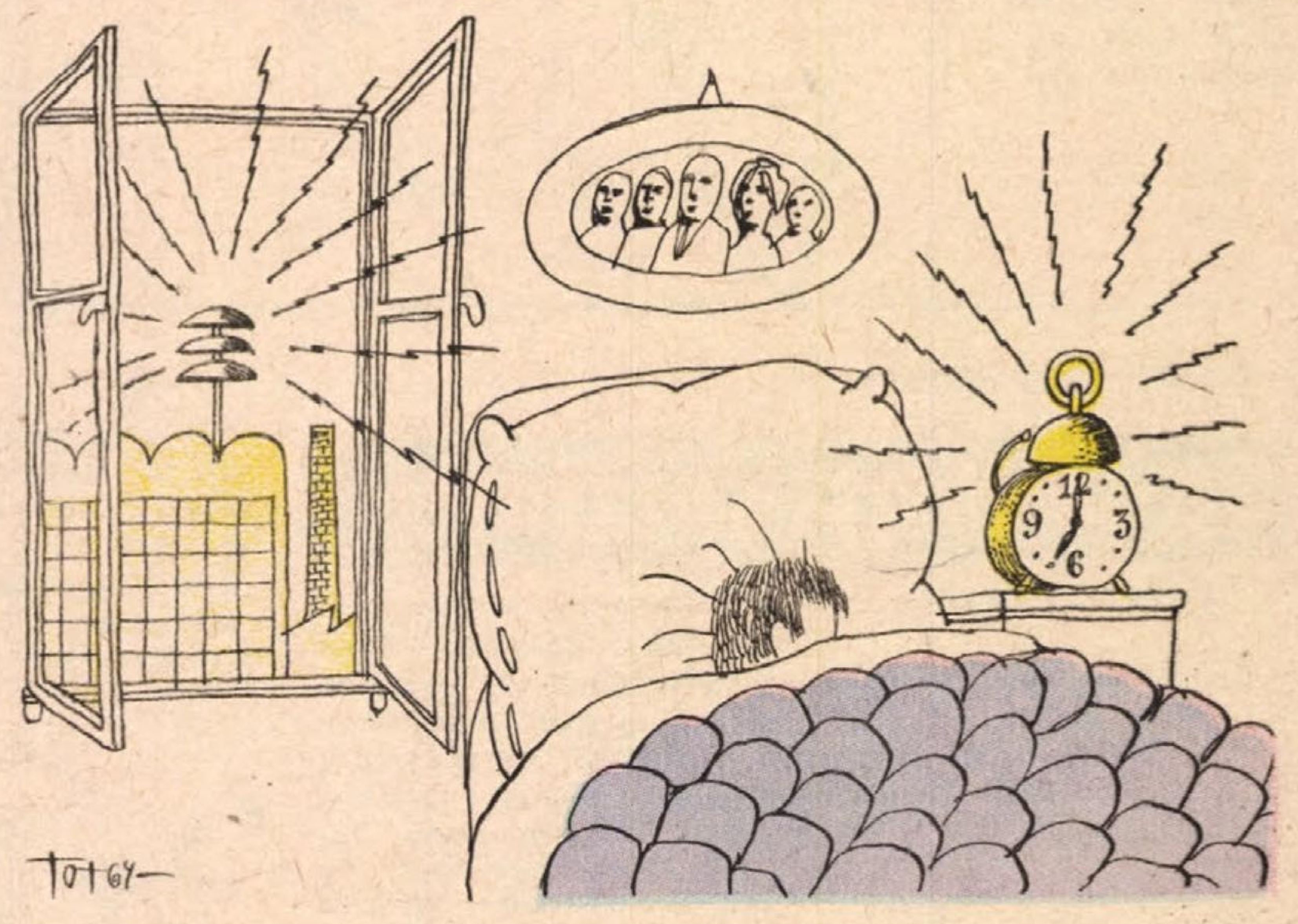
Stílusos kilométerkő

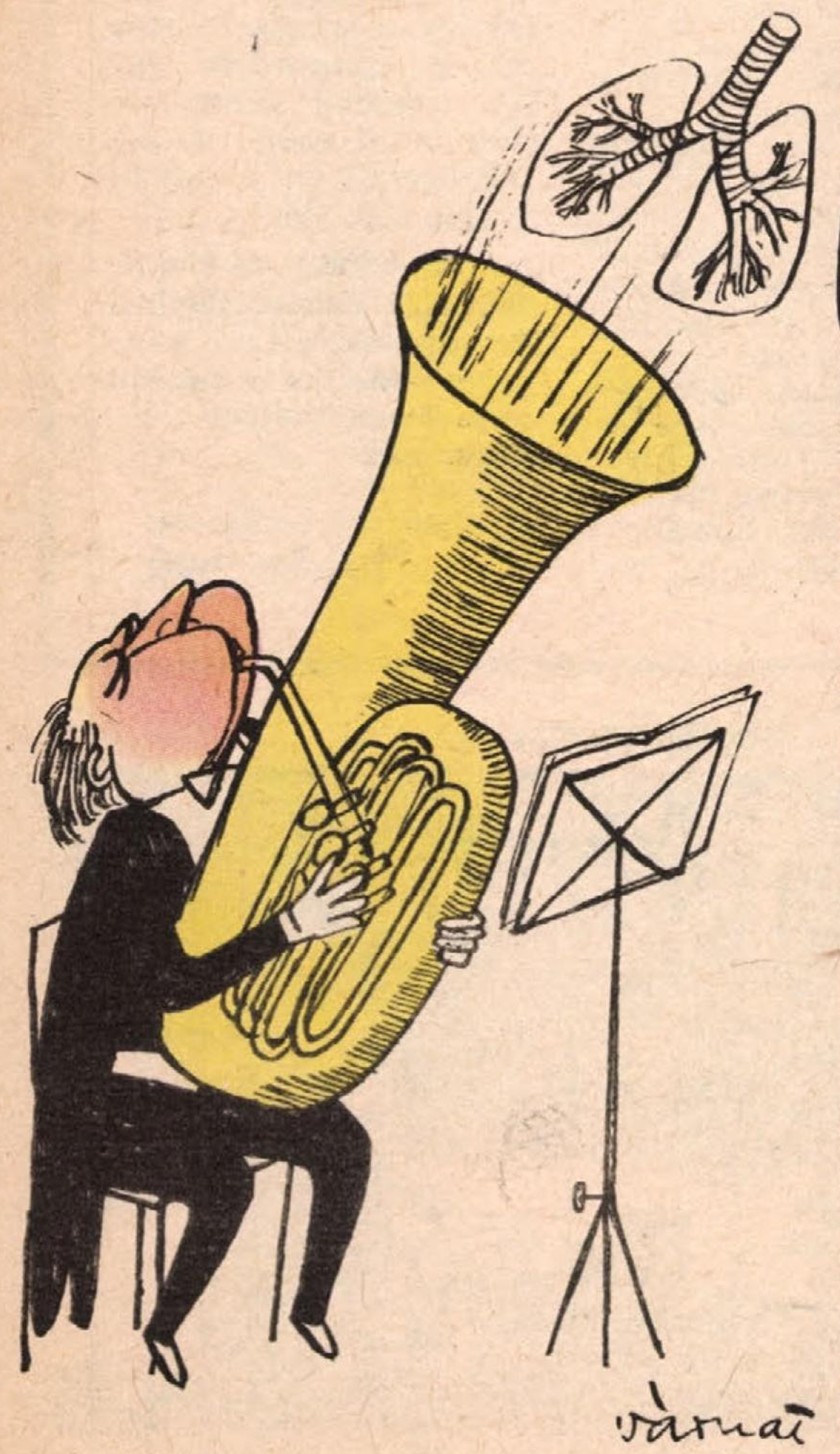

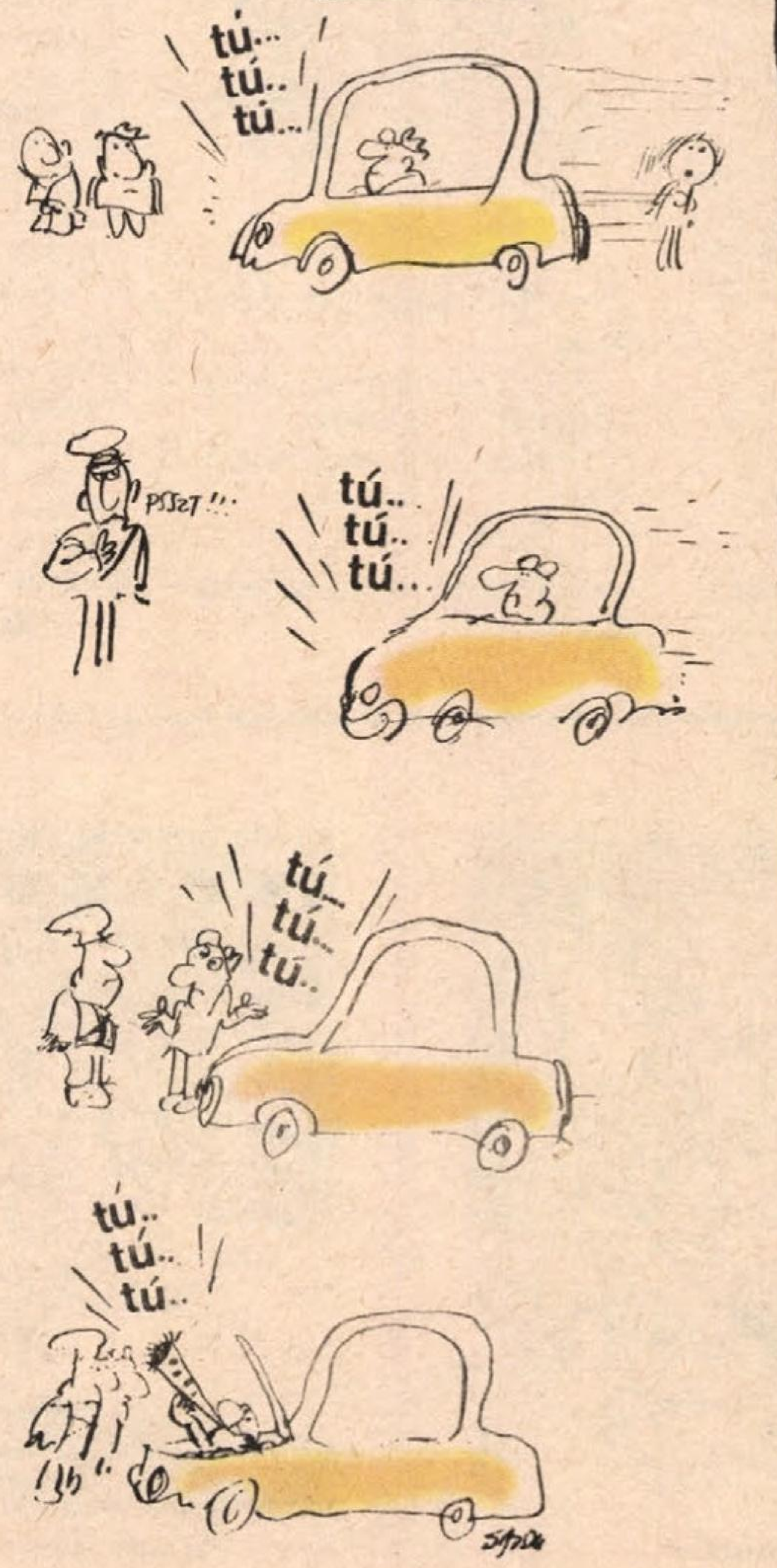

FORTISSZIMÓ

BALÁZS-PIRI
HEGEDŰS
DALLOS
TÓT
VÁRNAI
SAJDIK
SZŰR-SZABÓ

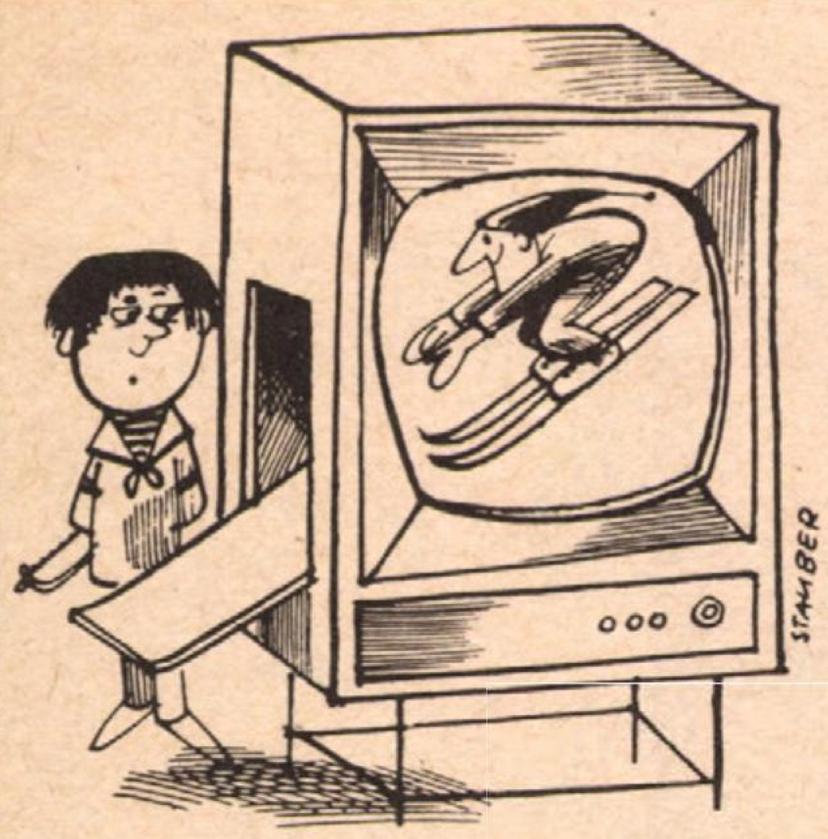

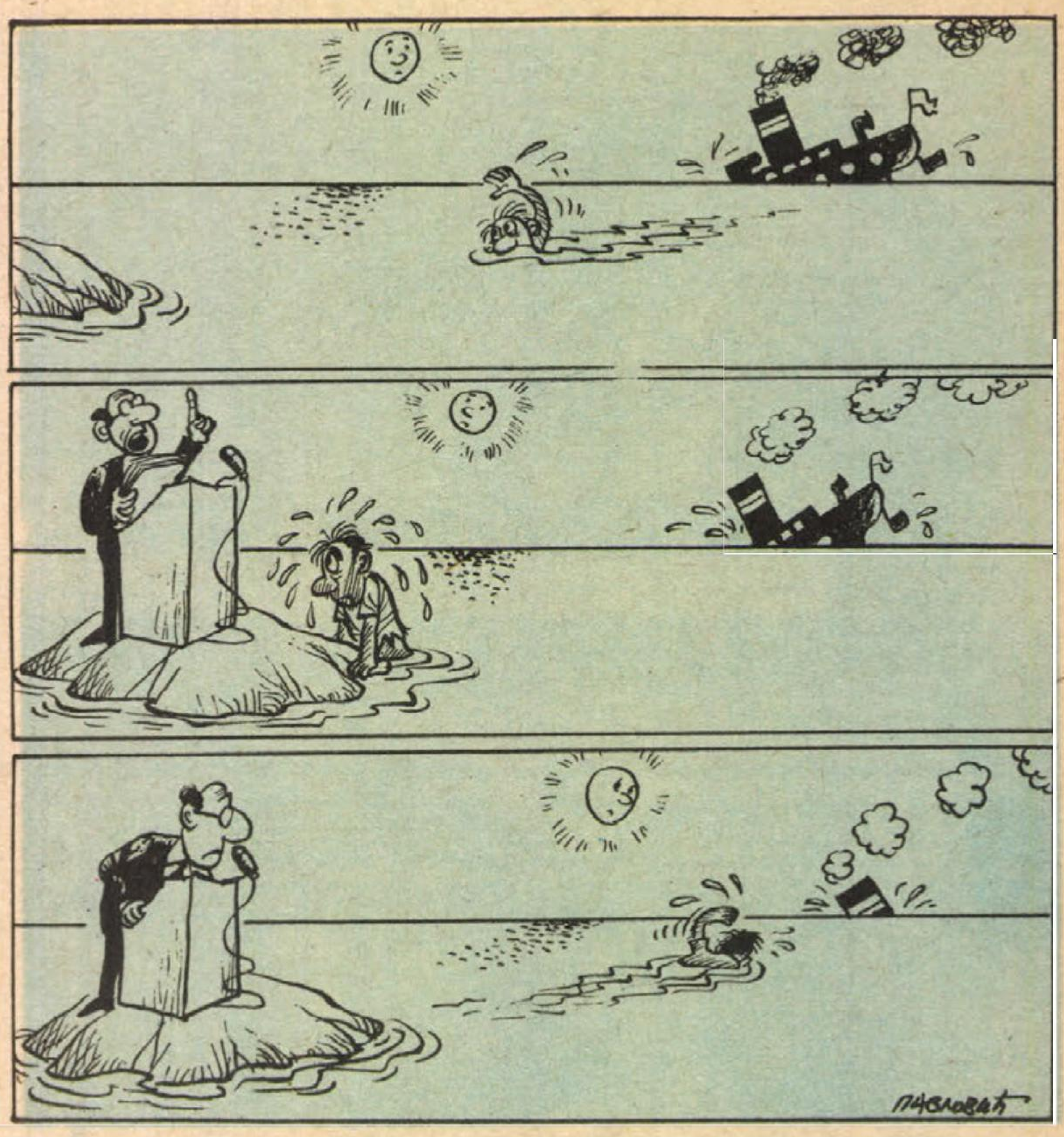

IMPORT HUMOR

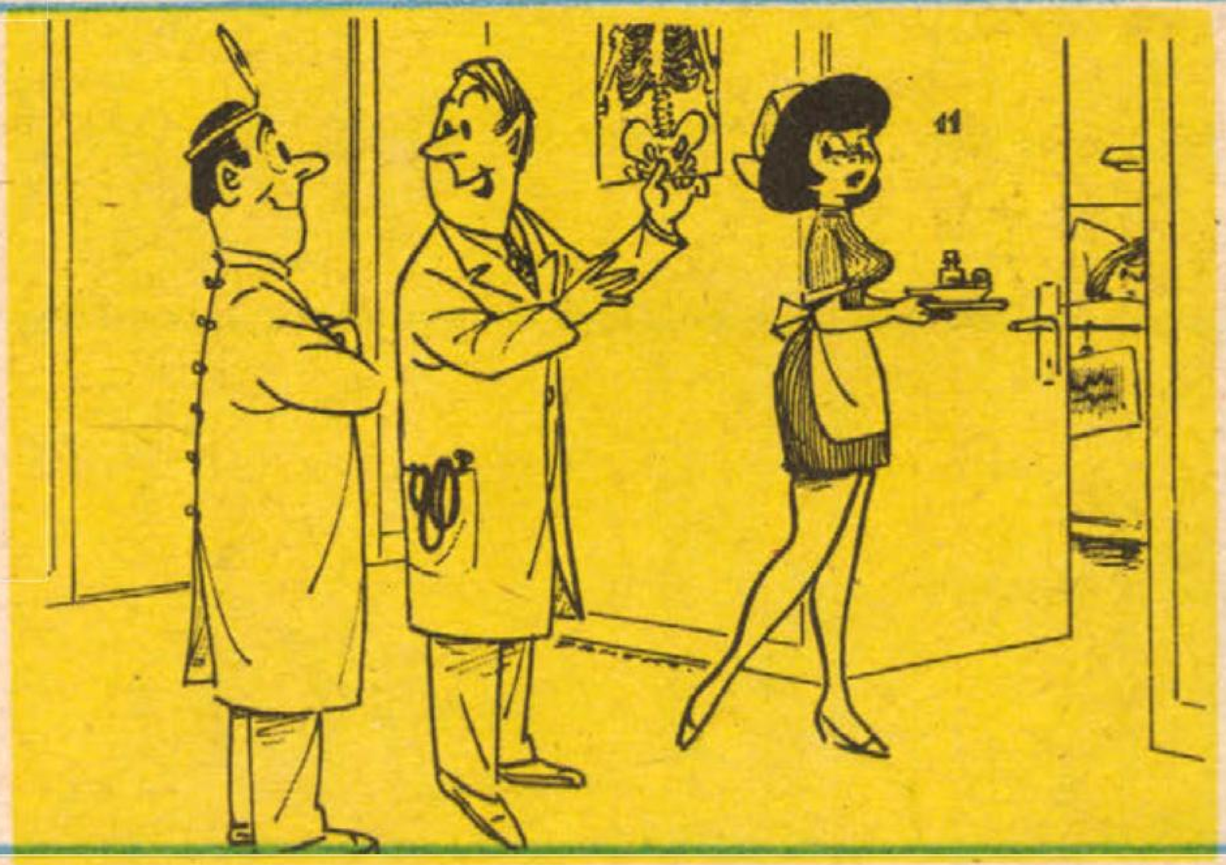
A NAGY UGRÁS

PECHES HAJÓTÖRÖTT

JÓ SZAKEMBER

– Micsoda ragyogó felvétel arról a kis szőkéről a 14-esben.

MANUIL SZEMJONOV:

A HUMORISTA KESERVEI

NEHÉZ KÉRDÉS

A rádiótól telefonáltak:

— Nem venne részt a „Miért lettem humorista?" című szórakoztató műsorunkban? Jól fizetünk.

— Milyen jól?

— Mondjuk tíz rubelt négy percért.

Rövid gondolkodás után kijelentettem:

— A feleségem minden hónapban harminc rubelt ad közlekedésre, ebédre, cigarettára, új könyvekre. Időnként megkérdezi: „Mondd, drágám, miért becsmérelhet és piszkálhat úton-útfélen mindenki, akinek csak kedve tartja? Hogyan lehettél olyan bolond, hogy humoristának szegődj?!" És, tudják, én csak pirulok, mint a rák és igazolásomra két szót sem tudok kinyögni. Miből gondolják, hogy a maguk tíz rubeléért négy percet tudok erről beszélni? És másodszor: Ha már egy embernek olyan pechje van, hogy humorista lett belőle, szabad-e néhány millió rádióhallgatót ezzel szórakoztatni?

A KROKODIL SEGÍTETT

Cseng a telefon.

— Krokodil szerkesztősége?

— Igen.

— Szeretném bejelenteni: a konyhánkban csőrepedés van. Azonnal írják meg!

— Megpróbáltak vízvezetékszerelőt kérni a házkezelőségtől?

— Nem.

— Hát akkor próbálják meg.

Fél óra múlva ismét csengett a telefon.

— Krokodil szerkesztősége?

— Igen.

— Megint a csőrepedés ügyében...

— Na, kijött a szerelő?

— Kijött! És megcsinálta! Hiába, maguk humoristák utánozhatatlanok; mindig van valami jó ötletük!

BŰNÖS SZENVEDÉLY

Két író jött be a kiadóhoz. Egyikük vastag, többszázoldalas kézirattal, a másik egy vékonyka füzettel. Az első regényíró, a második humorista volt. A kiadó igazgatója hosszan és lelkesen szorongatta a regényíró kezét és alig észrevehetően bólintott a humorista felé.

Amikor az írók elmentek, az igazgató becsapta a szobája ajtaját és mohón rávetette magát a humorista kéziratára. Kitörő nevetése betöltötte a szobát.

Aztán kinyílt az ajtó, és az igazgató magához kérette a főszerkesztőt. Átadta a vastag kéziratcsomót és azt mondta:

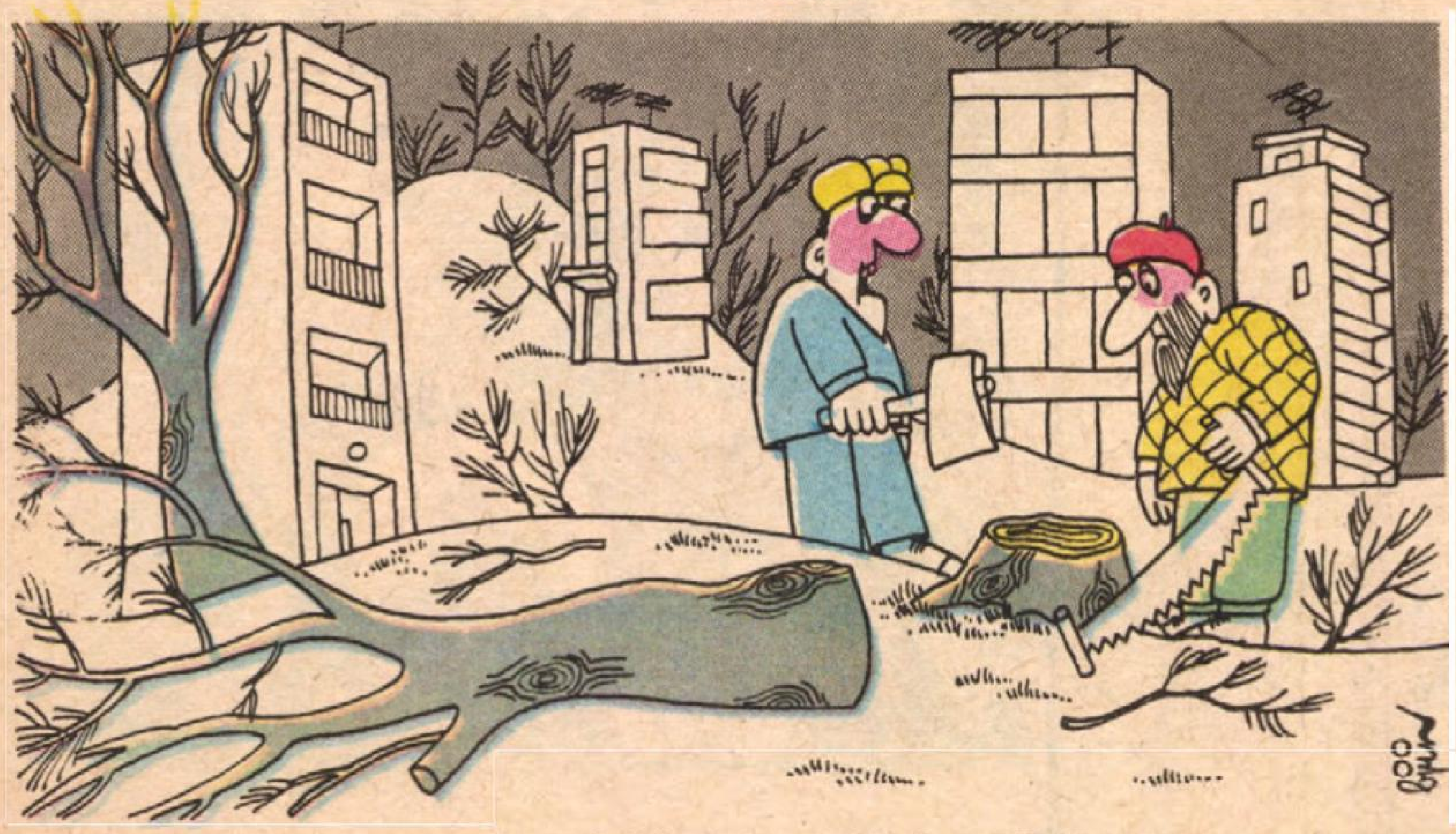
— Nem bírtam ki, belekóstoltam a mi nagyrabecsült szerzőnk új alkotásába. Az olvasó bizonnyal meg lesz rendülve. Legyen rá gondjuk! Ezt a micsodát pedig — mutatott a humoreszkekre — egyelőre magamnál tartom. Ha lesz időm, belenézek.

Az igazgató a humorista kéziratát otthon, családi körben még egyszer el akarta olvasni. De ennek nyílt beismerésére még kínvallatással sem lehetett volna rávenni. Imádta a humort, és rettentően szenvedett, hogy ezt a gyengeségét úgy kell titkolnia környezete előtt, mint ahogy az alkoholizmust és a kleptomániát titkolják.

A humorista munkájában volt valami illetlen. És ezt tökéletesen világosan látták a kiadóban — a főszerkesztőtől a kihordófiúig.

Oroszból fordította:
Barabás Péter

TAKTIKA

– Ilyenkor nem olyan feltűnő, hogy irtjuk a zöldövezetet...

PRECÍZ FOGOLY

– Ha nem csalnak a számításaim, másfél év múlva szabadulok...

TÜCSÖK és BOGÁR

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Ez aztán a munkahely!

(Siófokon fotózta Mészáros István, zamárdi olvasónk)

Mi is írtunk ez ügyben egy versikét. Íme:
Egy habcsókra jön a másik,
Fogad attól szörnyen vásik!
Ne szokj rá a cukorkára,
Az a fogszú jóbarátja.
Ez sem kevésbé blőd, de legalább igaz!

(Egy egészségügyi kifestőkönyvben fedezte fel Petz Ádámné)

Keresünk továbbá:
MTK–lakatosokat és kőműveseket, éjjeliőröket
Jelentkezés:
a vállalat Munkaügyi osztályán.

Hm... mégiscsak kezdődik valami a magyar futballban?

(A Pest megyei Hírlapban fedezte fel Venczel Imre, zsámbéki olvasónk)

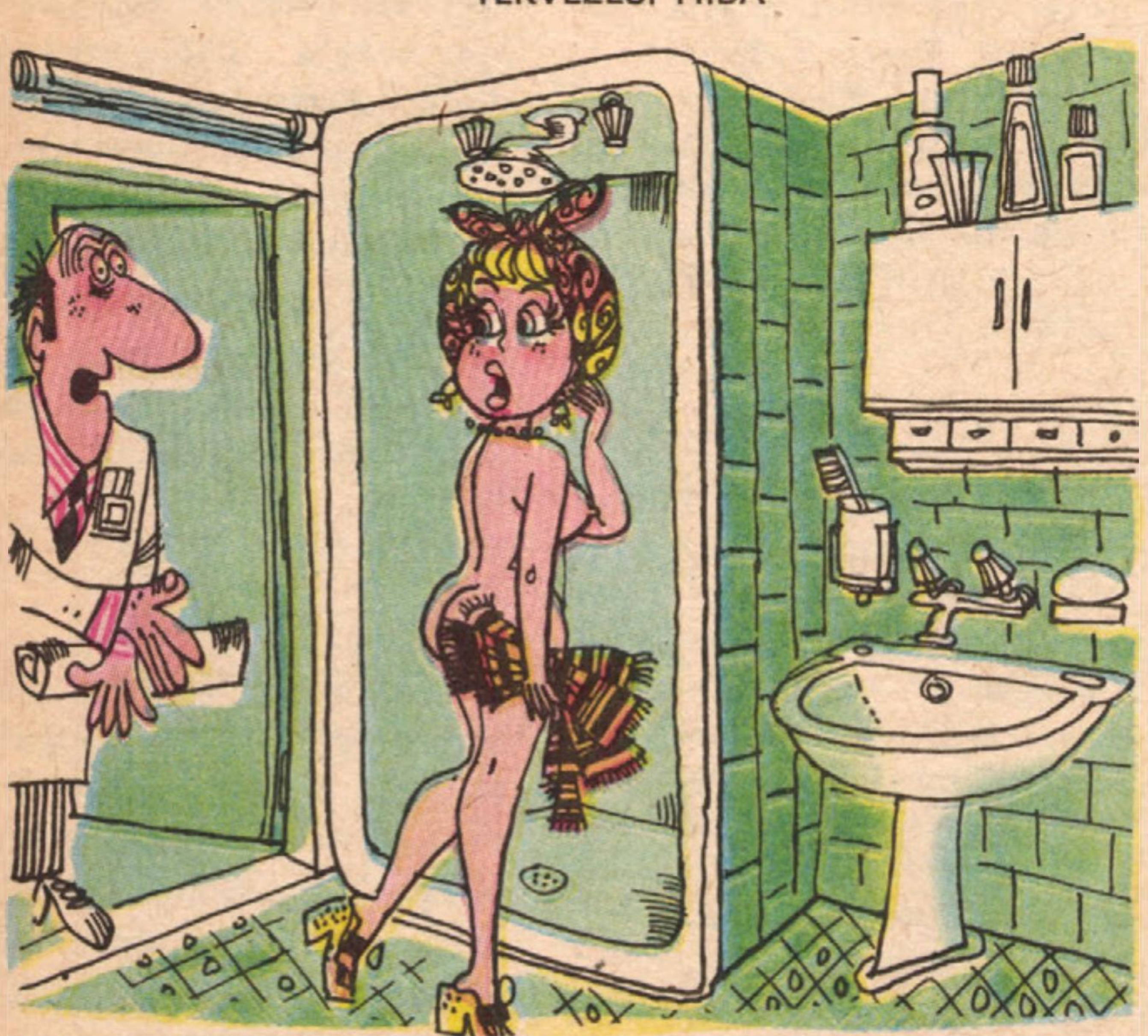

Készül a képcső az Egyesült Izzó váci telepén

Az nem képcső, hanem fénycső!

(A Tükör c. lapban észlelte Keserű Sándorné, váci olvasónk, az Egyesült Izzó fénycsőüzemének dolgozója)

TERVEZÉSI HIBA

– Elnézést, olyan kicsire sikerült a fürdőszoba, hogy csak így fért el benne a kád!

Falusi Rigmusok

VÁLTOZÁSOK

Az eszpresszóban pihen meg a vándor,
nem csárdában és kint Trabantja áll ma.
Ha feltámadna egyszer Rózsa Sándor,
már nem lovon, egy lopott autón járna.

ÚJ ITALBOLT

„Minőségi talponálló,"
cégtáblára ez van festve,
de az ok a mennyiség, hogy
nem találnak haza este.

CSENDHÁBORÍTÁS

Kuvasz, komondor és puli
mulat a holdas éjszakában.
Napkeltéig tart a buli.

Bródy László

VÁLTOZÁS

Z. a legnagyobb elismerés hangján szól a kerületi házkezelőség munkájáról — amióta ez a munkahelye.

KÖNYÖRGÉS

— Drága uram, tiszteljen meg azzal, hogy sokat ad a véleményemre.

TERVEZGETÉS

— Jövőre szeretnék vásárolni egy telket. Két év múlva már elkezdhetem rajta az engedély nélküli építkezést.

VONATON

— Kisasszony, ha nem száll le Cegléden, Szolnokon feleségül veszem!

SZILÁNKOK

HUMANISTA

Humanista az, aki a földszinten lakik, de éjjel-nappal sürgeti a felvonó javítását...

FINOMAN

L.-ről elítélően nyilatkozott a büntetőbíró.

ÖNHIBÁMON KÍVÜL

Önhibámon kívül nem vagyok elvált.

FIGYELMEZTETÉS

— Ha a szép szó nem használ, akkor ütni fogok! — mondta az ökölvívó.

IGAZI BARÁT

— Igaz, hogy elcsábítottam a menyasszonyodat, elloptam a pénzedet, de barátok között előfordul az ilyesmi.

MEGHATÁROZÁS

Titok az, amit egy ember sem tud.

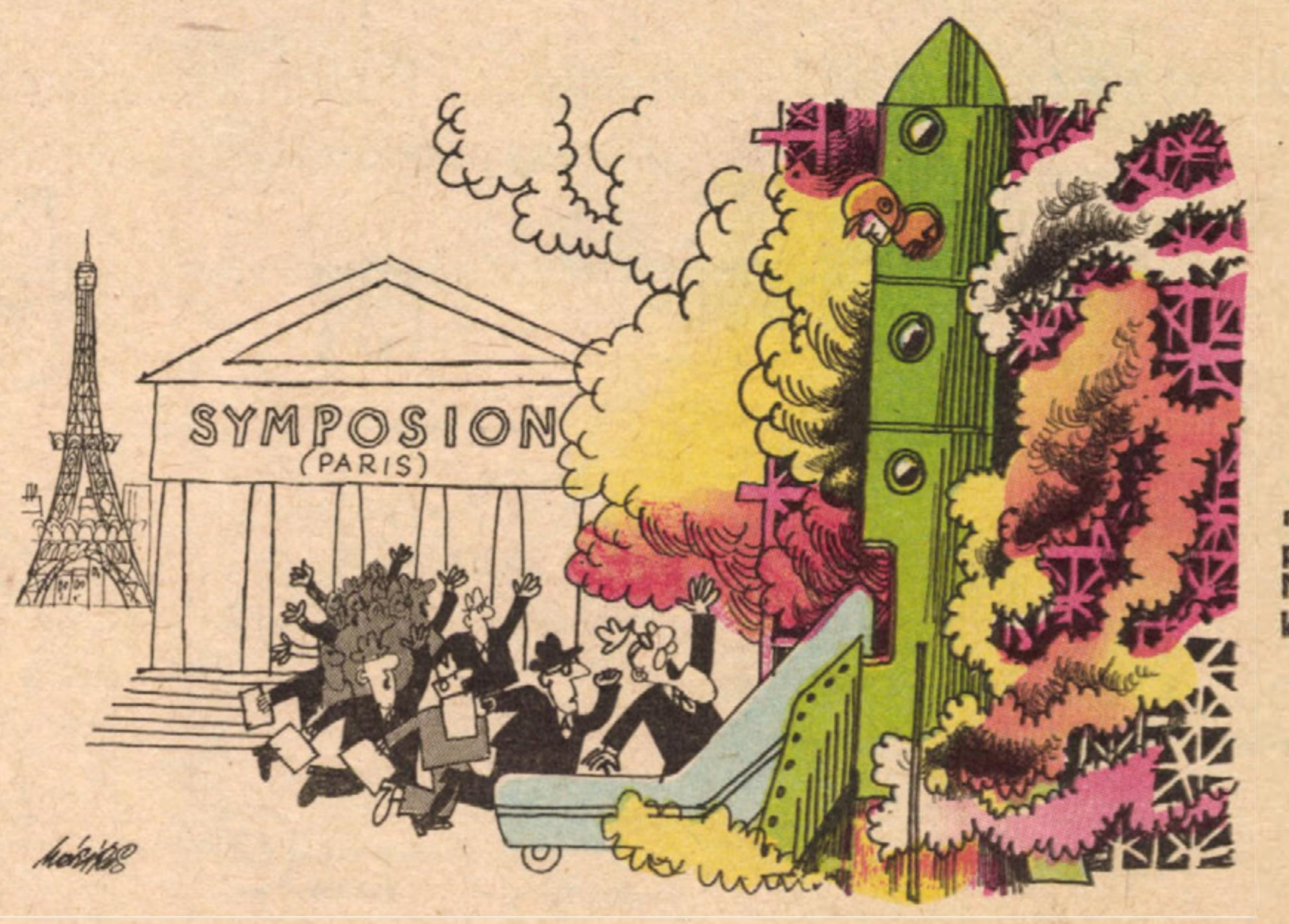
KARAKTER

— Én nem fogyasztom magam. Megvárom, amíg a kövér férfi lesz a divat.

VALLOMÁS

— Azért csallak meg annyiszor, hogy újra és újra érezzem, te vagy az igazi.

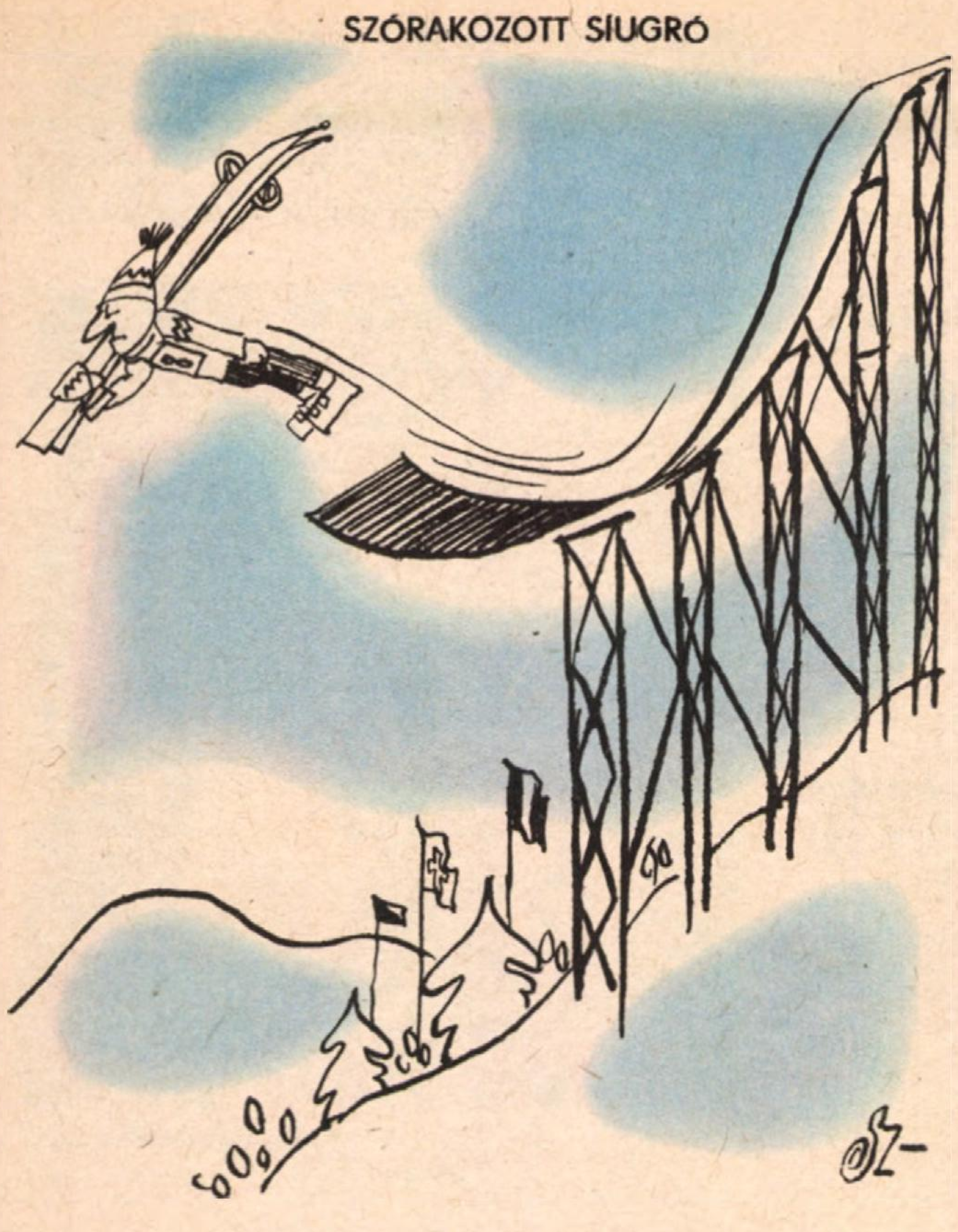
G. Sz.

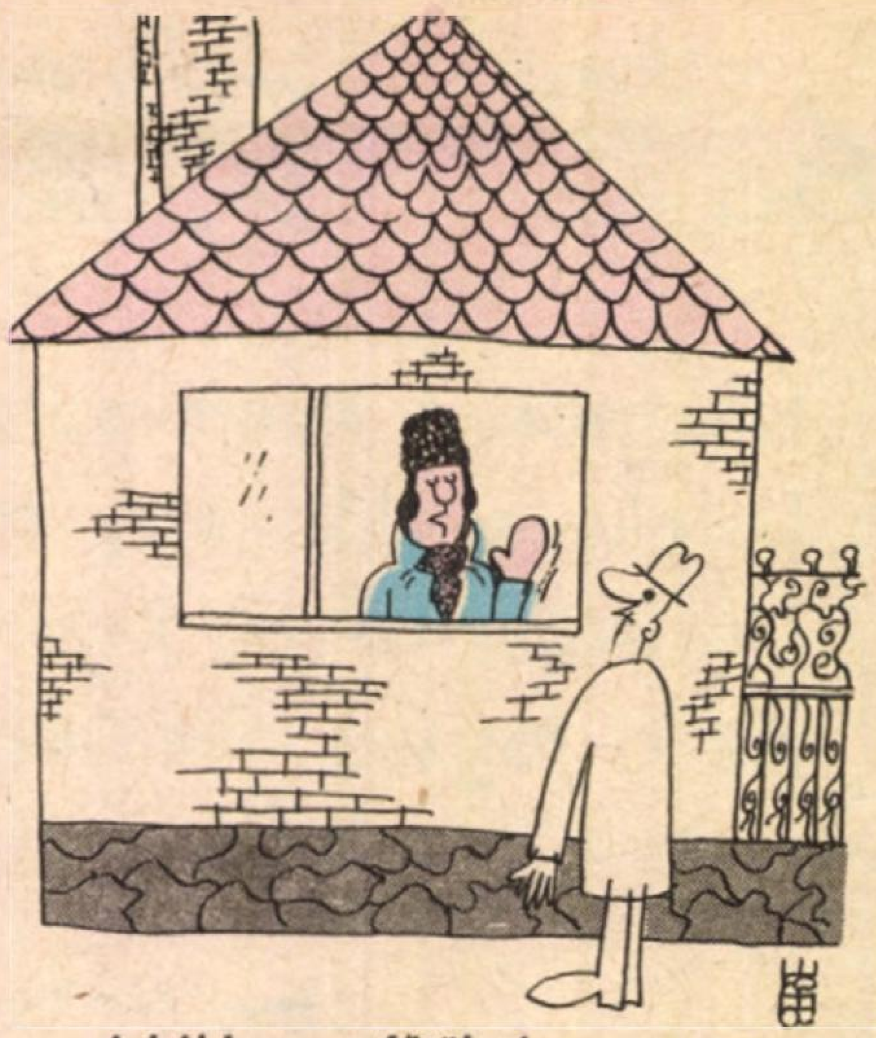
TUDÓS-SORS

— Igyekeznünk kell. 10 perc múlva New Yorkban kell lennünk.

SZÓRAKOZOTT SIUGRÓ

KÖRNYEZETVÉDELEM

– Inkább nem fűtök, hogy ne szennyezzem a levegőt...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

KÁR VOLT

Két jóbarát találkozik.

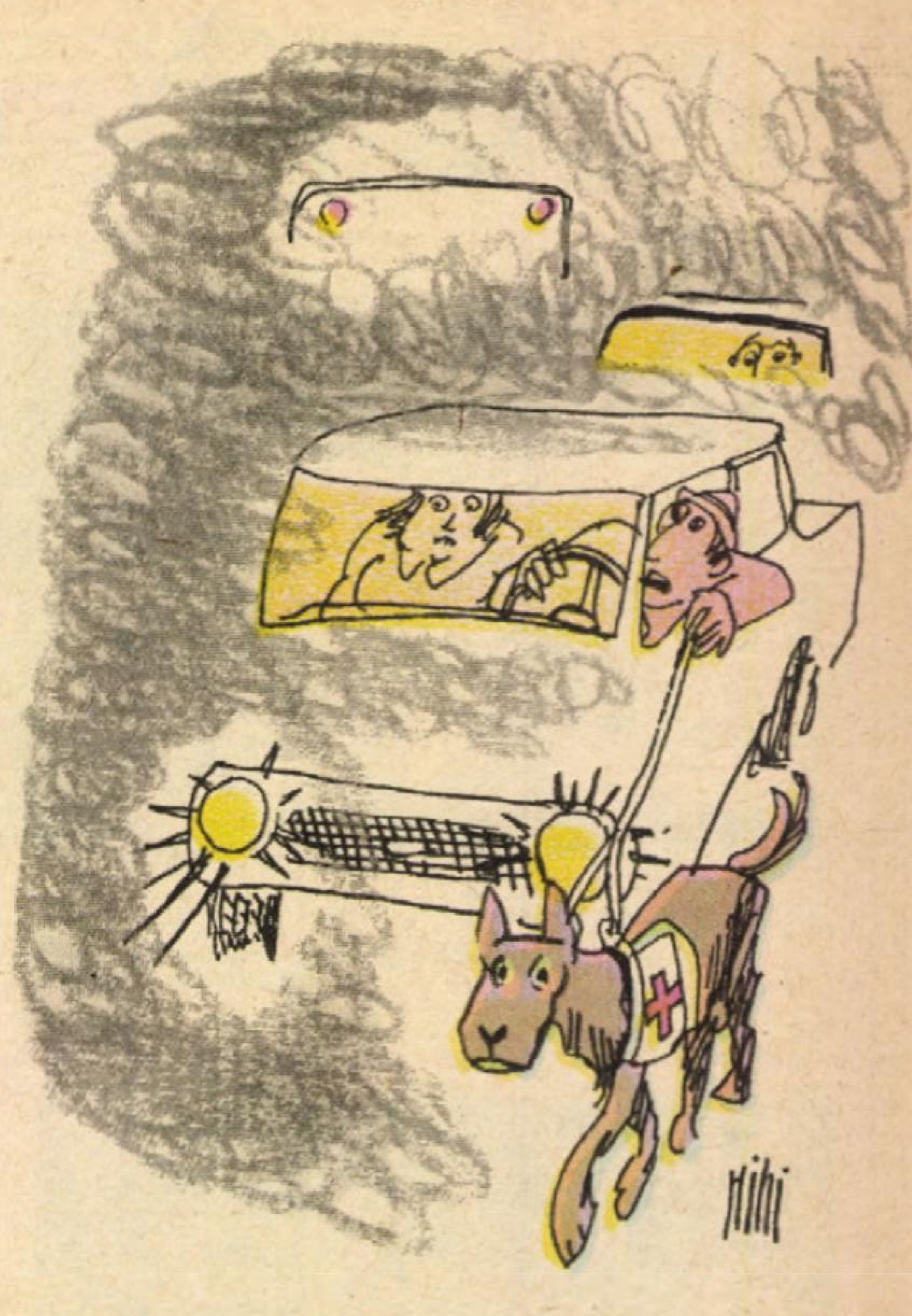
— Nagy újság van — mondja az egyik —, a múlt héten megnősültem.

— Hogy tehettél ilyet?

— Nézd, meglláttam ezt a lányt és borzasztóan megtetszett a szája.

— No és, azért nem kellett volna mindjárt az egész nőt elvenned!

SZMOG

– Kölcsönöztem egy vakvezető kutyát...

FÉLREISMERT FÉRFIAK – MONOLÓGOK –

— Méghogy én egy könnyelmű, felelőtlen fráter vagyok? Hogy én nem tudok bánni a pénzzel? Szemenszedett hazugság? Nálam beosztóbb ember nincs az egész Mester sztriten, de még a környékén sem! Mert kérem, én fillérre beosztom a fizetésemet, mármint azt a keveset, amivel elsejénként megsértenek. Ahogy kapom a dohányt, leveszek belőle negyvenöt forintot villamosbérletre, napi tízest cigarettára, s magam és a családom kosztjára, ruházkodásra, művelődésre. Úgy bizony: művelődésre! Mármint: turf-lapra, lottó—totó újságra. Szórakozásra már nem is futja belőle, abból a nyomorult tízesből, de hát az ember tudjon lemondani is! Nem igaz? Nahát! Hogy a többi pénzzel mit csinálok? Ahogy kapom, ahogy van, az utolsó fillérig azonnal befizetem a pénztárba! Itt szemben a sarki italboltban...

*

— Méghogy én züllött, éjszakázó ember vagyok? Hát ezt aztán a leghatározottabban kikérem magamnak! Épp az ellenkezője az igaz! Vegyék tudomásul, hogy nekem már este tíz óra után szájgörcsöm van a sok ásítástól, tizenegy körül szelíden bóbiskolok, és úgy éjféltájban már jóízűen durmolok. Még álmodom is! Hogy miket, azt maguk el sem tudják képzelni, azzal a nyamvadt fantáziájukkal... Csak az a kár, hogy minden reggel, pont hat órakor felráznak legédesebb álmomból. Akkor jön be ugyanis a váltótársam és tapintatlanul kitessékel az öltözőszekrényből, ahol az éjszakai műszak alatt általában szundikálok...

*

— Méghogy én aktatologató, vaskalapos bürokrata vagyok? Mert körültekintően, alaposan, megfontoltan bírálom el az elém kerülő ügyeket? Mert nem kapkodok, nem döntök hebehurgyán? Hát a felelősség, az semmi? Jelszavam: inkább kétszer megfontolni, mint egyszer elsietni! Boldogult nagyapám tanított erre, de még manapság, az űrrakéták korszakában is aranyigazság! Ám, ha itt az ideje, nem tétovázom! Itt van például ez az akta. Lássuk csak! No, nem éppen tegnap érkezett, egy kicsit szundikált az íróasztalomon. De most máris átnézem! Igen... Helyes... Egyetértek! Pecsét — aláírás, kész! Ezennel engedélyezem, hogy a Külsőstáció utcában villamos közlekedjék az eddigi lóvasút helyett!

*

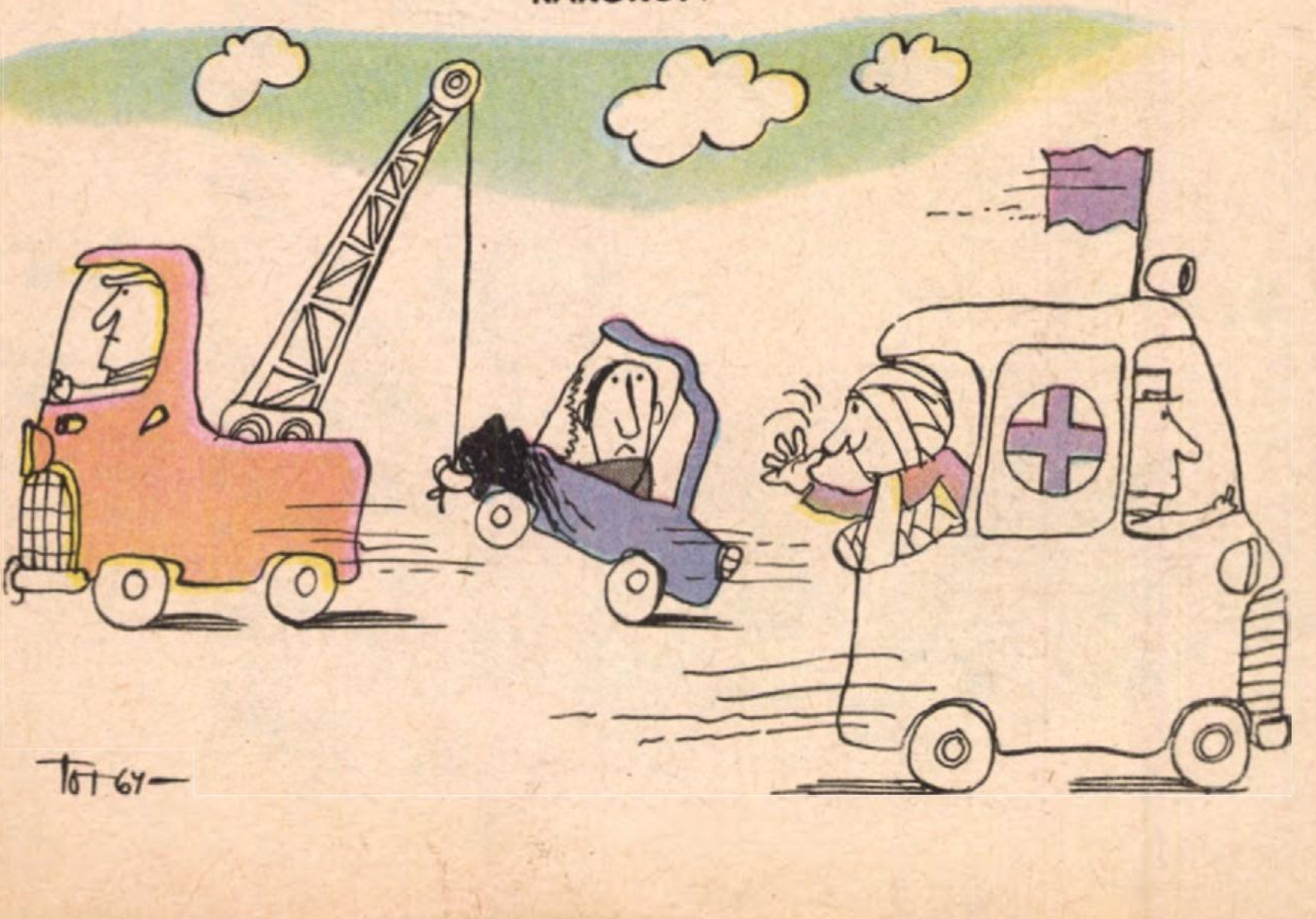
— Méghogy én kötözködő, verekedő, huligánkodó, családszomorító vagyok? Rólam aztán nem mondhat mindenki azt, amit csak akar, impregnált lelkivilágom van, mint a víz, lepereg rólam. Báránytermészetem van, ez közismert a kerület valamenynyi talponállójában. Csak akkor sózok oda, ha belegyalogolnak az öntudatomba. De azt senki sem állíthatja, hogy lenézem a becsületben megőszült, ám tanulatlan atyámat, szomorítom azt a drága öreg édesanyámat, verem az aranyos, dolgos kis feleségemet és elíszom egyszülött gyermekem különóra-tandíját! Alaptalan rágalom! Hiszen nőtlen, gyermektelen, apátlan, anyátlan árva vagyok... Ezért is köszönöm, hogy befogadtak ide és gondoskodnak rólam, öt éven keresztül, azért a kis garázdaság miatt...

*

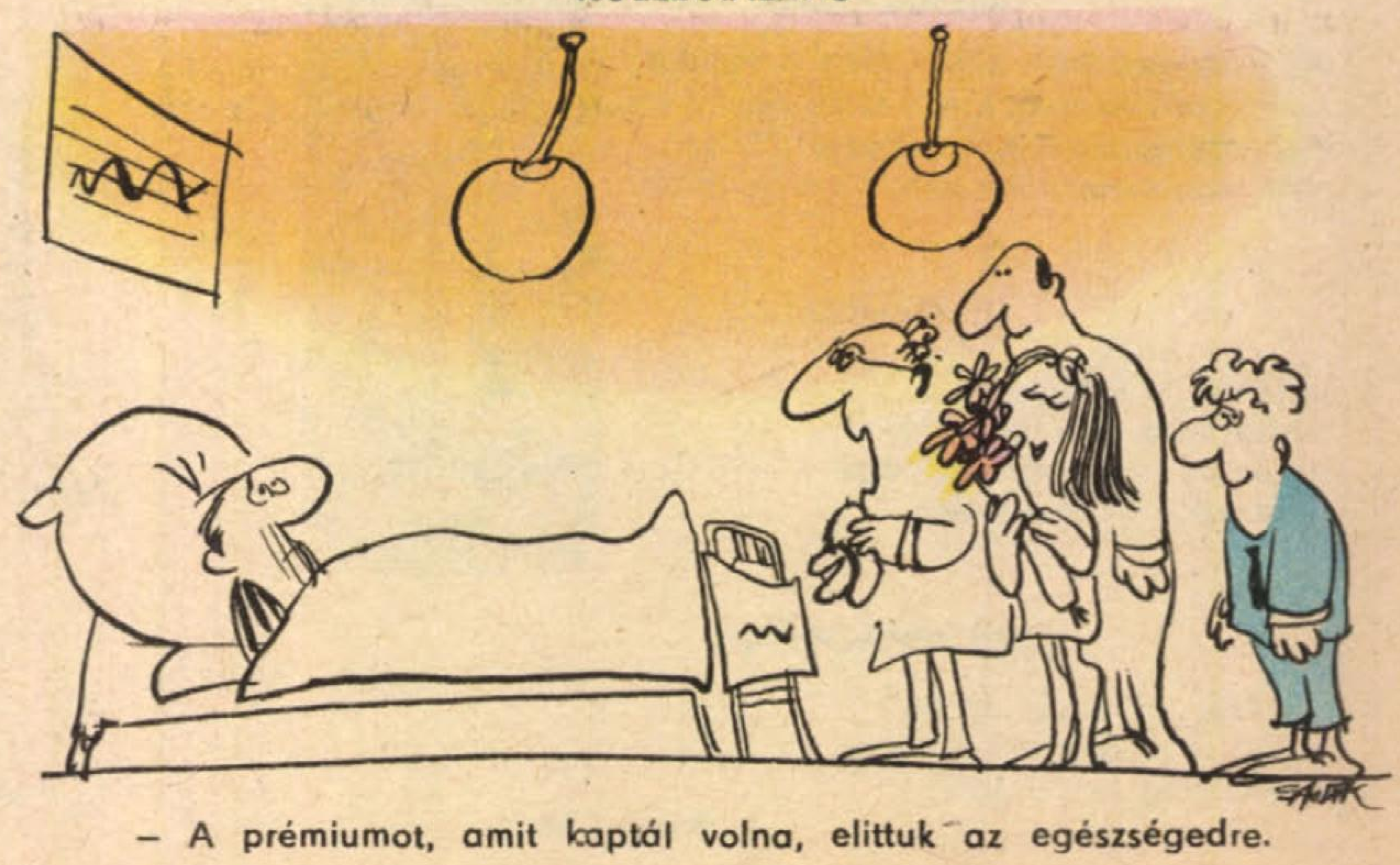
— Méghogy én nem élek sportszerű, józan, élsportolóhoz méltó életet? Ezt csak az irigyeim, az ellenségeim terjesztik rólam! Most is, pedig még alig pirkad, rohanok a reggeli edzésre. Egyenesen innen, a Pipacsból! Egészségükre

Garai Tamás

KÁRÖRÖM

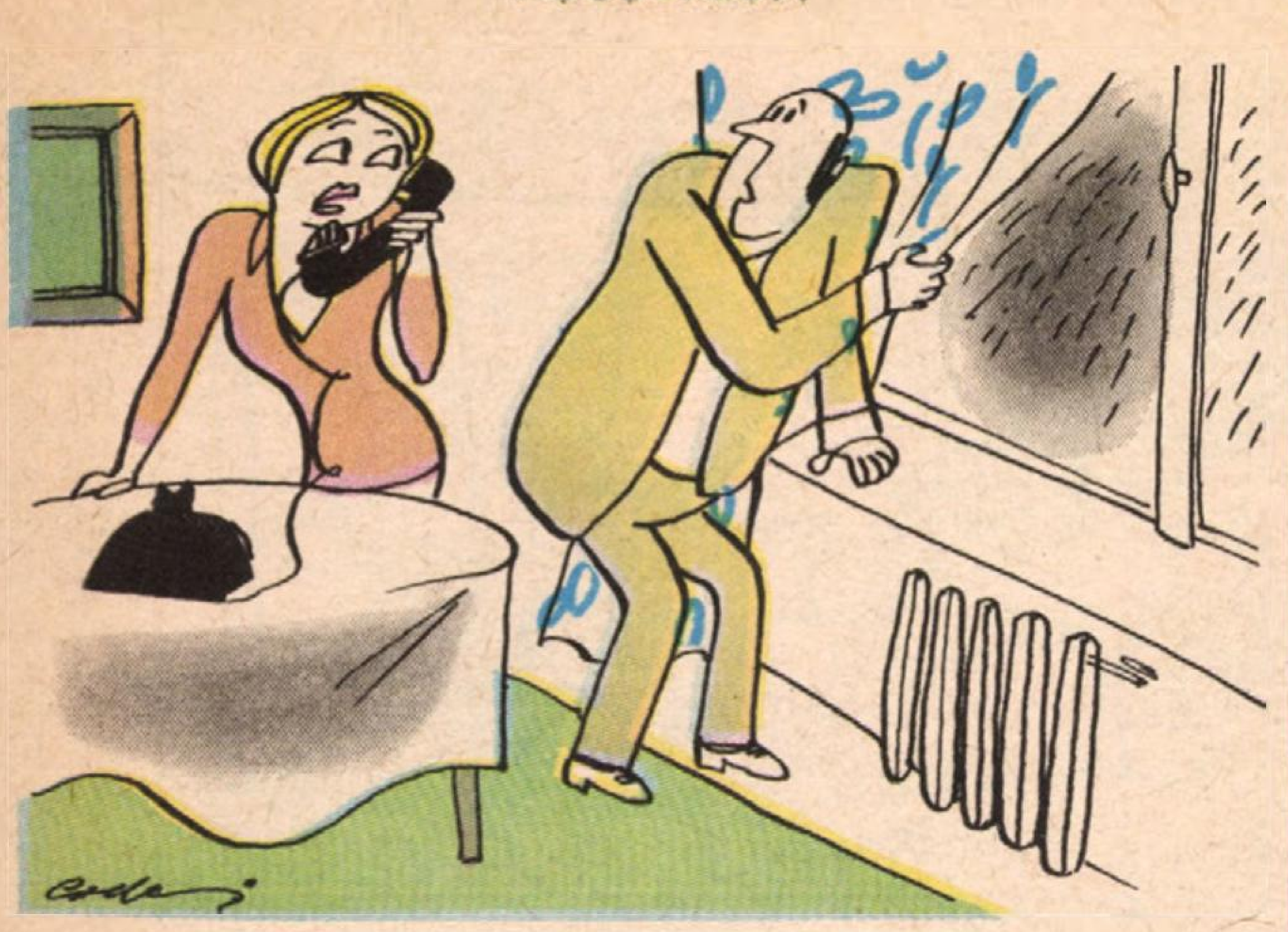

KOLLEGIALITÁS

– A prémiumot, amit kaptál volna, elittuk az egészségedre.

AGGODALOM

– Fejezd be gyorsan! Mindjárt megszakad a vonal, kint megeredt az eső!

ÍNYENC HEGYMÁSZÓ

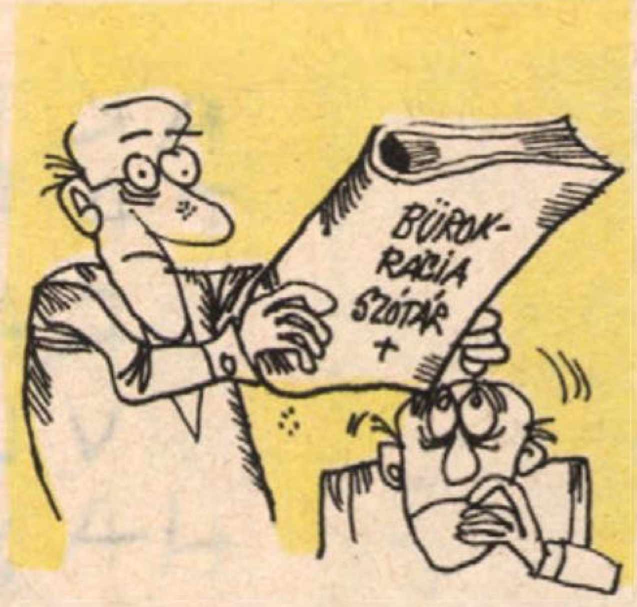
– Mikor állunk meg már végre tízóraizni?...

ITT OLVASTUK — OTT OLVASTUK

A BÜROKRÁCIA HUMORA

Hollandiában Duiven járás tanácsa megkapta a hágai kormánytól azokat a költségvetési okmányokat, amelyek a kormányszinten támogatott beruházásokkal foglalkoznak. A tanács — noha tagjai között jogászok is voltak — nem tudott eligazodni a hivatalos bürokrácia nyelvi útvesztőiben. Ezért levéllel fordult a kormányhoz: mondják meg becsületesen, hollandusul: mi van az okmányokban? Válaszképpen Hágából 98 oldalas gépelt dokumentum érkezett. Szabályos bürokrácia-szótár, amely a költségvetési okmányokban található kifejezések köznyelvi megfelelőit tartalmazta.

A bürokráciának mindamellett maradt némi humorérzéke. A szótárt kísérő pénzügyminisztériumi levél ugyanis (a Reuter hírügynökség tolmácsolása szerint) a következőképpen hangzott: „A Duiven járásban rezideáló közönséges homo sapiens okulására az alábbiakban küldjük a nehezen kvalifikálható hivatalos terminológia alfabetikus lexikográfiai strukturális táblázatát az 1975-ös költségvetéssel kapcsolatban".

UNALOMŰZÉS

Az amerikai Milwaukee város helyi lapja meginterjúvolt egy Donald Nuchow nevű, kitüntetéssel leszerelt őrmestert, abból az alkalomból, hogy visszatért szülővárosába. Az őrmester Gunsburg nyugatnémet városban teljesített katonai szolgálatot egy középhatósugarú rakétaegységnél. Ez a város 200 kilométerre van a csehszlovák határtól. A beszélgetést készítő újságíró nagy megdöbbenésére Nuchow a következőket jelentette ki: „Huszonkilenc hónapig voltam Gunsburgban. Meg kell mondanom, hogy a 74. rakétaosztag 225 rakétakezelő katonája közül 200 rendszeresen hasist szedett, és nemcsak szabad időben, hanem akkor is kábítószer

hatása alatt állott, amikor a rakéták közelében teljesített szolgálatot."

Amikor az újságíró megkérdezte, hogyan lehetséges, hogy atomtöltetű rakétákat kezelő amerikai katonák kábítószeres állapotban vannak, Nuchow így válaszolt: „Gunsburg rettenetesen unalmas város."

Jó lenne, ha a Pentagonban valamilyen szórakozást találnának ki a 74-es üteg embereinek.

NEURASZTÉNIA

Párizsban, a híres ócskapiacon, az egyik legnagyobb forgalmat lebonyolító régiségkereskedő standja felett a Paris Match riportere a következő feliratot fedezte fel: „Kérem kedves vevőimet, hogy szakítva az évtizedes szokással, ne alkudjanak, mert rendkívül rossz idegállapotban vagyok. Értesíteni fogom önöket, ha orvosaim ismét engedélyezik az alkudozást."

„PORNOEROTIC"

Az olaszországi Catanzaro városának nagyon szigorú ügyésze van. Az utóbbi hét hónapban az ügyész, dr. Massimo Bartolomei 14 filmet tiltott le a helyi mozi vásznáról, mert erkölcstelennek tartotta őket. Így hát Catanzaro férfilakossága nagy örömmel vette tudomásul, amikor a városi színházban „Pornoerotic" címmel vetkőző revüt hirdettek. A személyenként háromezer lírás beléptidíj ellenére is zsúfolásig megtelt a nézőtér. A hölgyek azonban a „Pornoerotic" revüben nagyon illedelmes, egyrészes fürdőruhába burkolva lejtettek a színpadra.

A catanzarói revüszínházban ötszáz felháborodott férfi megostromolta a színpadot. A vasfüggönyt leeresztették, száz rendőr rohant a helyszínre és a tömeget tűzoltófecskendőkkel kellett szétkergetni. Tizenketten súlyosan megsebesültek, köztük a színház igazgatója is, aki a kórházi ágyon a következőképpen nyilatkozott: „Bartolomei doktor megjelent egy meztelen főpróbán. Végignézte — aztán utasítást adott, hogy a lányok csak erényes fürdőruhában léphetnek a színpadra, különben betiltja az előadást." Catanzaro városi bírósága rövidesen négyszáz kártérítési pert tárgyal! Mindegyiknek az ügyész a vádlottja. A csalódott nézők ugyanis megállapodtak, hogy egyenként visszakövetelik az ügyésztől a maguk háromezer líráját.

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely kézbesítő postahivatalnál, a kézbesítőknél, a Posta hírlapüzleteiben és a Posta Központi Hírlap Irodánál (KHI, Budapest V., József nádor tér 1. sz.) közvetlenül, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215-96162 pénzforgalmi jelzőszámlára. Előfizetési díj egy évre: 90.— Ft, félévre: 45.— Ft, negyedévre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában
75.2308/2-2 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78.
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

INDEX: 25 504

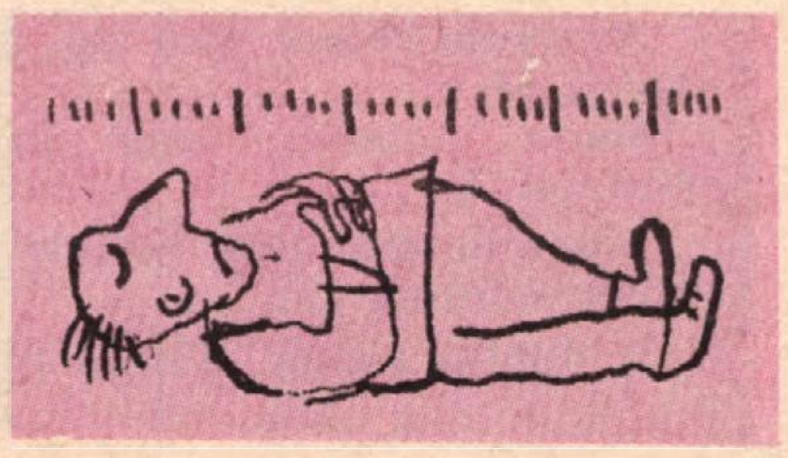
HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Még a régi világban történt

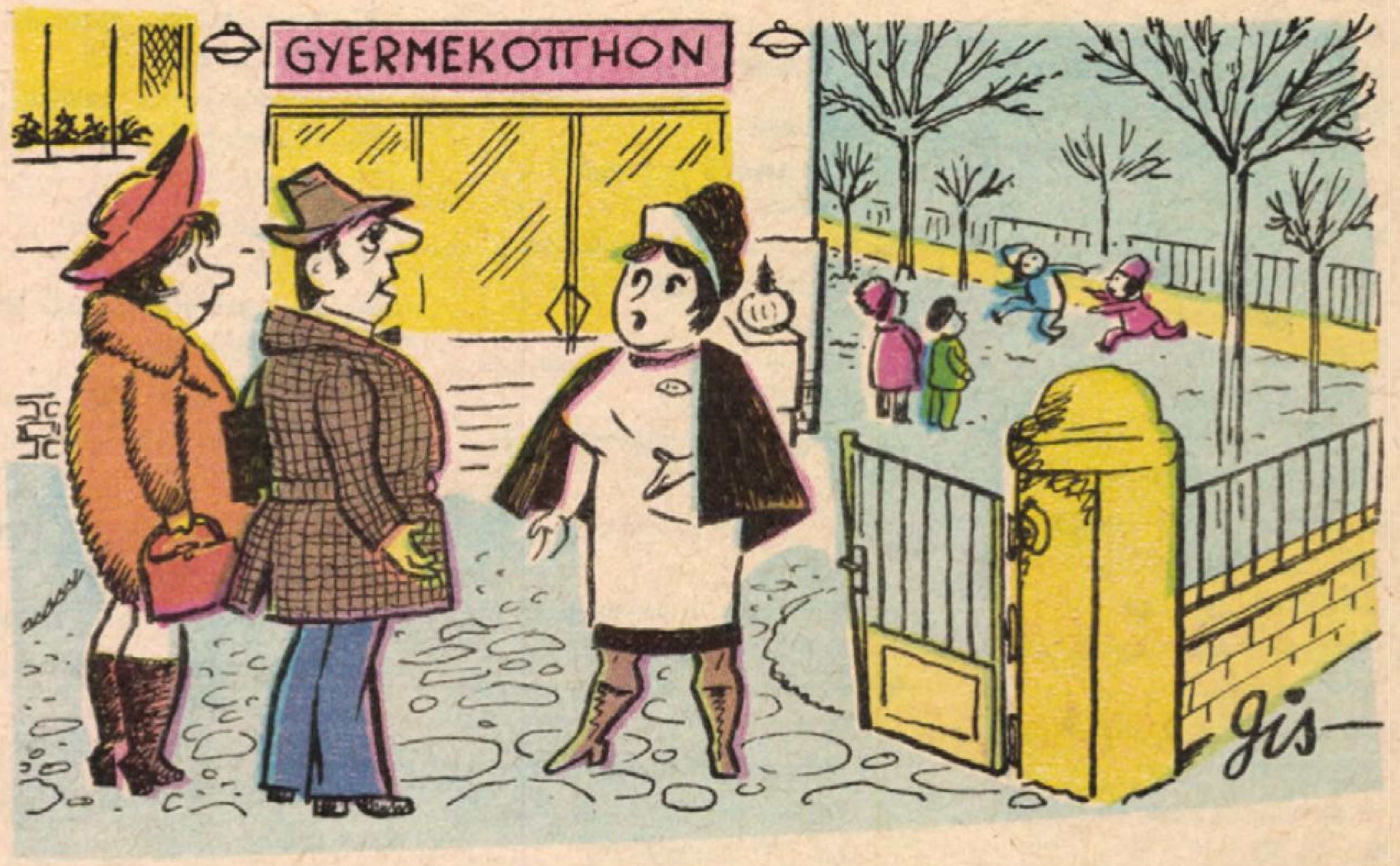
Az államtitkár beprotezsálta a nagykereskedőhöz könyvelőnek Kucserát. A könyvelő meghalt fél év múlva. Az államtitkár másnap már megjelent a nagykereskedőnél:

— Kedves barátom, szeretném Kucsera helyére Pandurkát betenni.

— Kérlek — feleli a nagykereskedő —, ha a koporsó merete megfelel?!

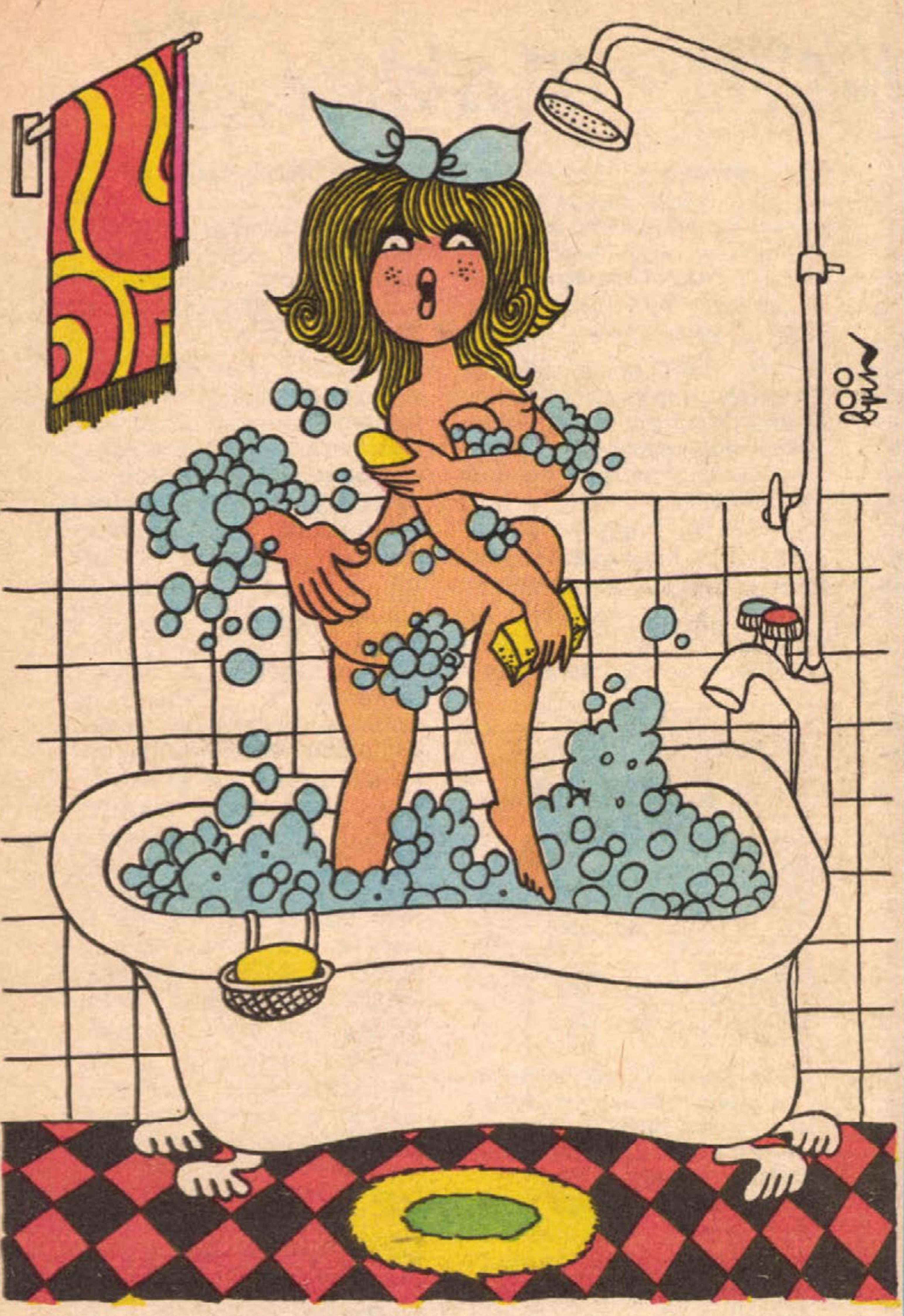

SZESZÉLYES HÖLGY

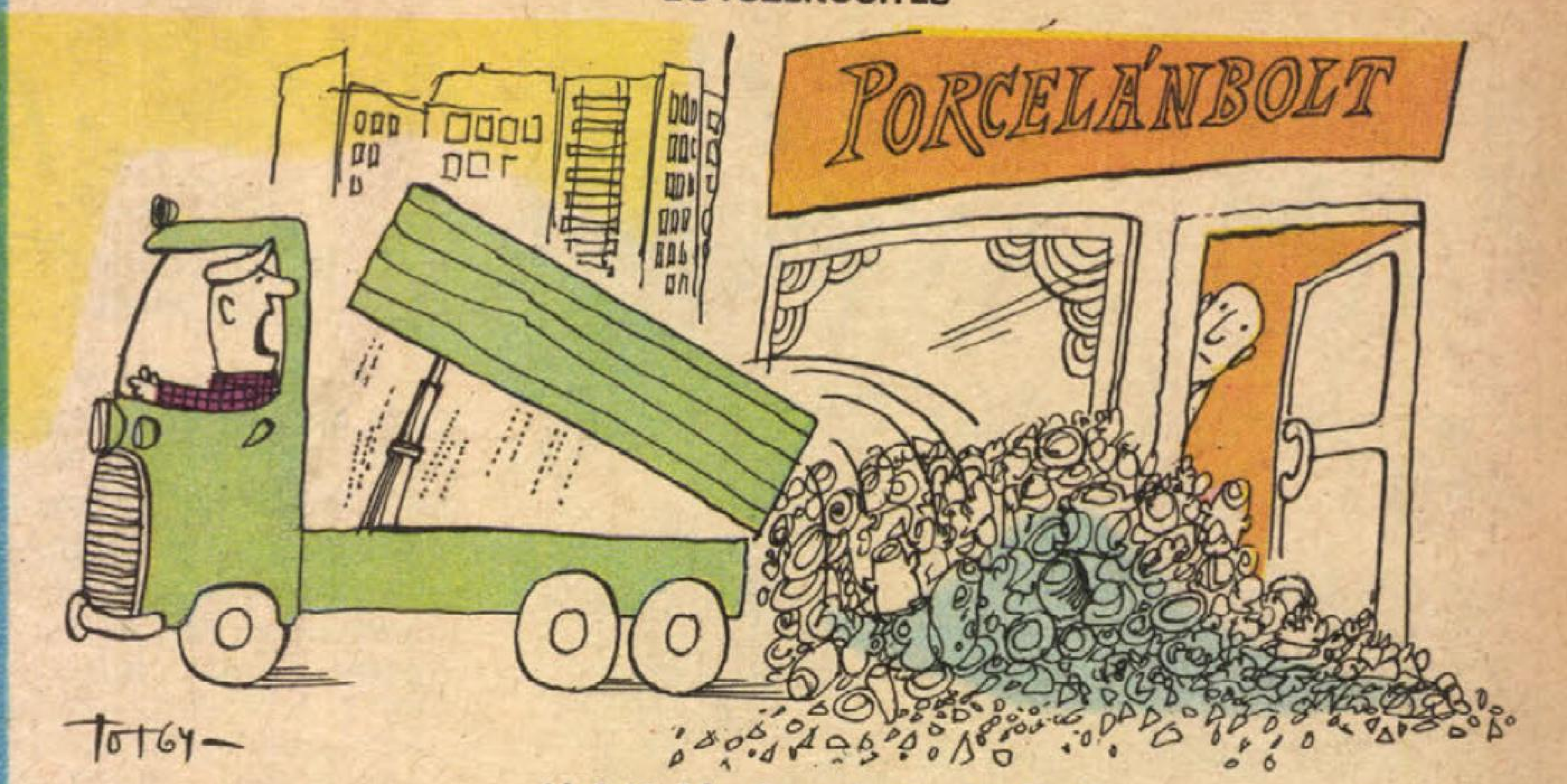

– Kislányt, vagy fiúcskát akarnak örökbe fogadni?
– Mindegy! A feleségem másnap úgyis kicseréli...

MEGLEPETÉS

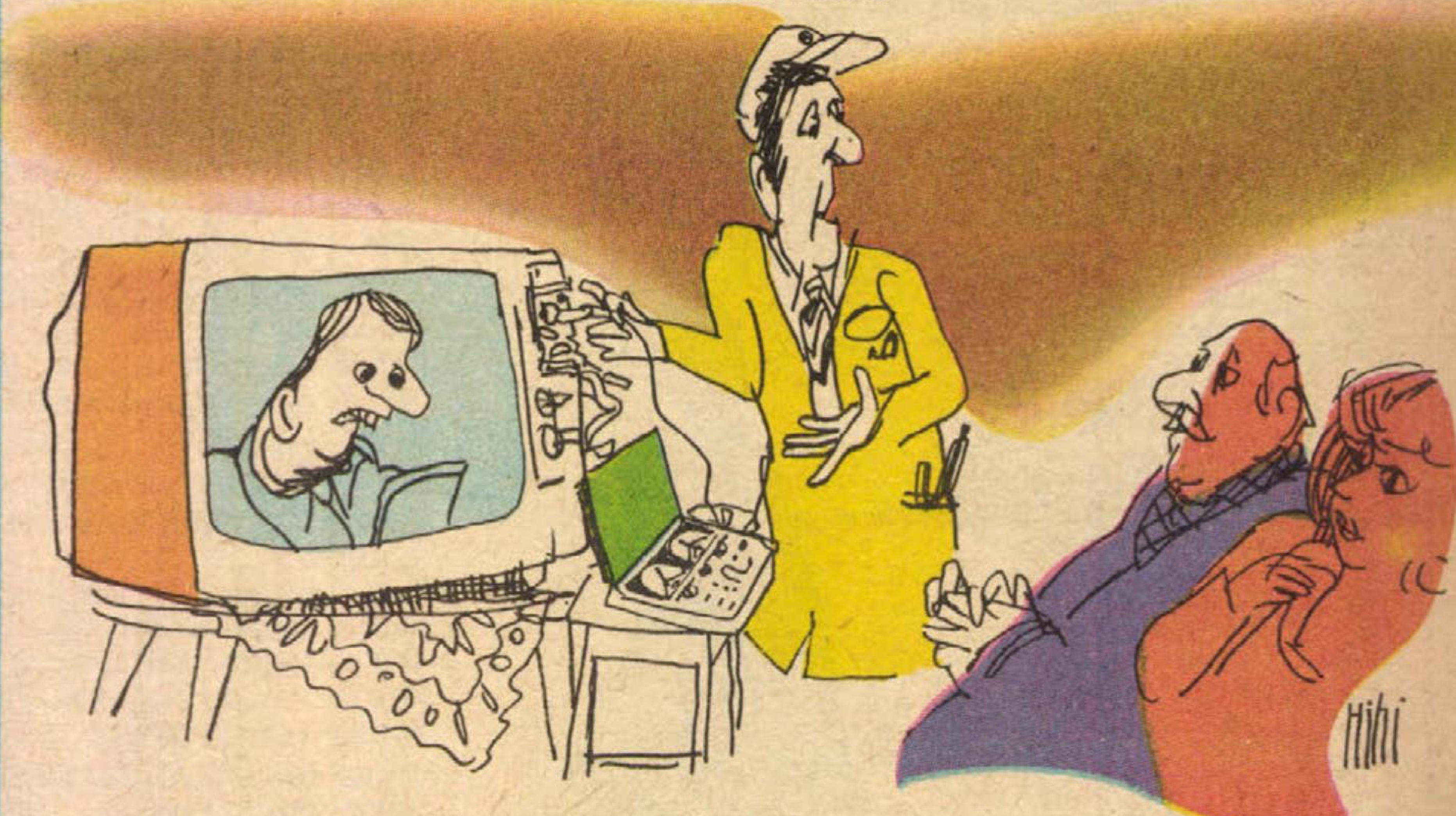

EGYSZERŰSÍTÉS

– Hahó! Meghoztuk az új árut!

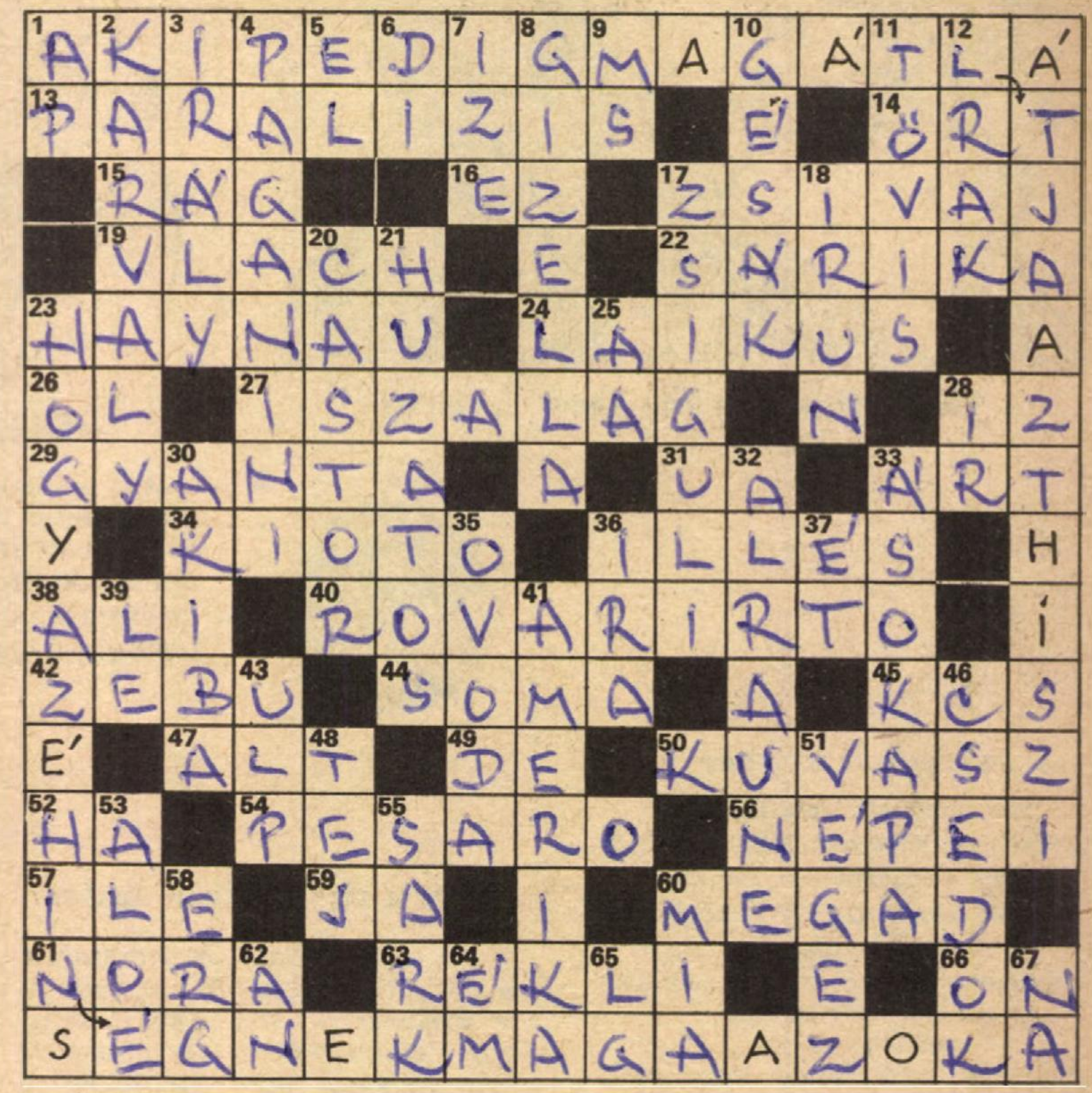
GYORSJAVÍTÁS

– Nem a képcső hibás, ilyen a feje!...

Ugratás

A sovány G. B. Shaw és kövér írótársa, Chesterton sokszor ugratták egymást. — Ha valaki magát látja — mondta egyszer Chesterton Shawnak —, azt hinné, hogy Angliában éhínség van. Mire Shaw így válaszolt: vízszintes 1 — függőleges 23. Megfejtésül Shaw válaszát kell beküldeni legkésőbb január 13-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES:

13. Súlyos betegség
14. ... áll (a strázsa)
15. Fogával teszi
16. Mutatószó
17. Több embertől származó nagy lárma
19. Híres csehszlovák zenekarvezető (könnyűzene)
22. Becézett női név
23. Az aradi vértanúk gyilkosa
24. Valamiben avatatlan, járatlan, nem hozzáértő
26. Állati férőhely
27. Főleg erdőkben található cserje
28. Étel jellemzője
29. Egyes fákból szivárgó sűrű folyadék
31. Ugyanaz rövidítése
33. Nem használ
34. Japán város, egykor a Mikádó székhelye volt
36. Kossuth-díjas írónk (Endre)
38. Becézett Aladár
40. Mérgező szer apró állatkák ellen
42. Ázsiában élő párosujjú kérődző
44. Ma már ritka férfinév
45. K. C. S.
47. Női hang
49. Ellentétes kötőszó
50. Nagy testű magyar kutyafajta
52. Feltételes kötőszó
54. Olasz város
56. A „nép" szó egyik ragozott alakja
57. Sziget — franciául
59. Német igen
60. Kiegyenlíti a tartozását
61. Ibsen drámája
63. Könnyű, bő szabású blúz
66. Fontos fém

FÜGGŐLEGES:

1. ..ostol
2. Ragadozó madár
3. Stílus
4. Nagy olasz hegedűvirtuóz (1782—1840)
5. Igekötő
6. 501 — római számmal
7. Ételnek van
8. Magyar királyné volt
9. M. S.
10. A japán teaházak dolgozói
11. Növényen található hegyes képződmény
12. Fordítva: Károly németül
17. Népszerű autómárka
18. Spanyol város a francia határ közelében
20. Zeusz és Léda fia, Pollux társa
21. Az ilyen helyiség nem kellemes
25. Azonos betűk
28. Európai nép
30. Állítólag ő mondta először, hogy „nincsen új a Nap alatt"
32. Varázserejű gyökér (egy Ewers-regény címe is volt)
33. Az egymást szerető házastársakat választja el
35. Intézmény, amiből mindig kevés van
36. Sine ... et studio
37. ... vágy
39. Igekötő
41. Világrész
43. U. L. P.
46. A csehszlovákiai IBUSZ
48. Tápláló ital
51. Befejez, a végére ér
53. Trópusi növénynemzetség
55. A Föld forgási tengelyének végpontja
58. A munka fizikai egysége
60. ... manó!
62. A. N.
64. Építésügyi Minisztérium
65. L. G.
67. A nátrium jele

HÁNY TÁL VAN A REJTVÉNYBEN?

című keresztrejtvényünk megfejtése:

7. tál.

100—100 forintot nyertek:

Mosolygó József, 1068 Bp., Rippl Rónai u. 40.

Marsi Gáborné, 2011 Budakalász, Gyár u. 7.

Boros Ernőné, 5200 Törökszentmiklós, Vöröshadsereg 135.

A díjakat postán küldjük el.

utálatos táltos
takaritonö audi
oróniai oromzat
itce r keok
rá rian csonkit
alpok kleist nr
ty sok él sánta
os ispotály k
piri kaffog olt
arc föreál ám á
t héttonna moll
ásit éke kobra
lud ash pokroc
i e v árad anka
arabeszk o cok